



- [ΟΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΕΚΛΟΤΟΥ](#)
- [ΠΕΡΙΘΩΡΙΑ ΠΕΡΙΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΑΜΥΝΤΙΚΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ](#)
- [Η ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ](#)
- [ΤΟ ΛΙΓΑΙΟ ΗΉ ΟΙ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΔΕΝ ΞΕΠΟΥΛΑΝΕ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΟΥΣ](#)
- [Β' ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ "ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ 2001"](#)
- [ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ , ΤΕΚΜΗΡΙΩΜΕΝΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΗΉ ΟΧΙ ?](#)
- [Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΠΩΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ](#)
- [ΘΕΣΕΙΣ](#)
- [ΑΝΕΜΟΛΕΙΚΤΗΣ](#)
- [FOREIGNER'S BRIEFING](#)

ΟΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΕΚΛΟΤΗ

Αντιστρατήγου ε.α. ΗΛΙΑ ΚΑΖΟΥΚΑ

Τα εθνικά θέματα καλύπτουν και πάλι την επικαιρότητα είτε από πλευράς ενεργειών επιλύσεώς τους, είτε από πλευράς επετειακής.

Η 21^η Φεβρουαρίου του 1913, η ημέρα απελευθέρωσης των Ιωαννίνων από τον Τουρκικό ζυγό, αποτελεί την κορυφαία πράξη ενός τετραμήνου τιτανίου αγώνος του ελληνικού στρατού. Ημέρα εθνικής υπερηφάνειας και μεγαλείου. Οριοθετεί την έκφραση της φιλοπατρίας, του θάρρους, της τόλμης, της αποφασιστικότητας και πρωτοβουλίας. Γλυκός καρπός της ομοθυμίας, της ομοψυχίας, της στρατιωτικής ισχύος, του υψηλού φρονήματος και κυρίως της αλληλοαποδοχής στρατιωτικής και πολιτικής ηγεσίας σε μια συνταύτιση προσπαθειών και θέλησης δια τη μετουσίωση σε πράξη των προσδοκιών και των ονείρων του έθνους.

Η 17^η Φεβρουαρίου του 1914 είναι η ημέρα της αυτονομίας της Βορείου Ηπείρου. Επίτευγμα και αυτό της Ελλάδος των Βαλκανικών Πολέμων, της αναγεννηθείσης μετά το ατυχές 1897. Η αυτονομία γρήγορα κατεπνίγη στη δίνη των συμφερόντων των μεγάλων, η Βόρειος Ήπειρος απεκλήθη Νότιος Αλβανία. Οι Βορειοηπειρώτες μετανάστευσαν στη Μητέρα Πατρίδα. Η εθνική διεκδίκησή της έχει εκσυγχρονισθεί και έχει καταχωνιασθεί στην ηττοπαθή πολιτική του «δεν παραχωρούμε και δεν διεκδικούμε τίποτε» και οποιαδήποτε αναφορά θεωρείται εθνικισμός και ιμπεριαλισμός. Ο εορτασμός και η μνήμη πέρασαν, καθώς πρέπει, στην ιδιωτική πρωτοβουλία ενός συλλόγου Βορειοηπειρωτών.

Ενώ η ενισχυόμενη ποικιλοτρόπως και καλοτρεφομένη από την Ελλάδα και συνεπώς αγνώμων, γειτονική χώρα όχι μόνο συστηματοποιεί την εκρίζωση των Βορειοηπειρωτών, αλλά και διεκδικεί ανιστόρητα και τη νότιο Ήπειρο μέχρι τον Αμβρακικό Κόλπο, όπως αναφέρεται, σε επίσημες ανακοινώσεις της Ακαδημίας των Τιράνων κατά το έτος 1998.

Η 15^η Ιανουαρίου του 1950 θυμίζει τη θέληση του λαού της Κύπρου δια ένωση με την Ελλάδα. Απόρροια ενός παγκυπρίου δημοψηφίσματος, στο οποίο ακόμη και οι Τουρκοκύπριοι, σε σημαντικό ποσοστό, ετάχθησαν ελευθέρως υπέρ της ενώσεως της νήσου με την Ελλάδα. Ακολούθησαν ο αγών των ηρώων της ΕΟΚΑ, η απεμπόληση ευκαιριών και η ανάδειξη εκ μέρους των Άγγλων, κατά την πολιτική του «διαίρει και βασίλευε» της Τουρκίας ως ανταγωνίστριας της Ελλάδος στη διεκδίκηση της Κύπρου. Η κατάσταση επεσφραγίσθη με τη θνησιγενή συμφωνία της Ζυρίχης, που γρήγορα οδήγησε στα γεγονότα του 1964. Αποτέλεσμα ο εγκλεισμός και η απομόνωση των Τουρκοκυπρίων στους θυλάκους, που διερύνθησαν και κατοχυρώθησαν με την εισβολή των Τούρκων το 1974. Η κατάληψη, η κατοχή και ο εποικισμός του 38% του εδάφους της Μεγαλονήσου από τα στρατεύματα κατοχής και τους εξ Ανατολίας Τούρκους είναι πραγματικότητας, κατά το επιεικέστερον, δυσκόλως αναστρέψιμη, ως «επίχειρα της απραξίας μας». Γεγονότα που έφεραν την Ελλάδα και την Τουρκία στα πρόθυρα πολέμου, ενώ πιστοποίησαν την αδυναμία προστασίας της χώρας από το ΝΑΤΟ και επέβαλαν την ανάγκη αυτοδυναμίας.

Σειρά κύκλων επαφών μεταξύ των επισήμων αρχών της Κυπριακής Δημοκρατίας και του εκπροσώπου των Τουρκοκυπρίων έλαβε χώρα, χωρίς να έχει καταλήξει σε αποτέλεσμα. Στις ημέρες μας νέος κύκλος επαφών έχει επιβληθεί. Ουδείς όμως ενθυμείται την ένωση.

Διαπραγματεύονται, υπό την πίεση των μεγάλων και την απόφαση της εισόδου της Κύπρου στην Ε.Ε., δια την αποδοχή μιας συνομοσπονδίας, τη διατήρηση μιας αφύσικης καταστάσεως.

Τέλος η 30ή Ιανουαρίου του 1996, η νύκτα των Ιμίων, αποτελεί τον ασθενέστερο κρίκο της αλυσίδας των άστοχων ενεργειών της σύγχρονης ελληνικής πολιτικής. Η κατάληψη της βραχονησίδας από δυνάμεις της Τουρκίας έδωσε νόημα και ουσία στην πολιτική της αμφισβήτησης των συνόρων των δύο χωρών από την Τουρκία. Έκανε πράξη και στο έδαφος την τακτική της αμφισβήτησης που εφήρμοσε στον αέρα και στη θάλασσα από το 1974, με τις συχνές παραβάσεις και παραβιάσεις. Υπήρξε σωρεία λαθών στο πολιτικό και στο στρατιωτικό πεδίου που εφορτώθησαν στην στρατιωτική ηγεσία, η οποία όπως και να έχουν τα πράγματα εφάνη κατώτερη των περιστάσεων στην επίλυση ενός μεθοριακού επεισοδίου, στο οποίο εδόθησαν ασκόπως τεράστιες διαστάσεις, τις οποίες επιδίωκε η Τουρκία, η οποία επέβαλε το δικό της παιχνίδι μέσα στο δικό μας γήπεδο.

Καταφανής η διαφορά των περιόδων της Ελλάδος των Βαλκανικών πολέμων και της σύγχρονης. Απαράμιλλη εθνική και στρατιωτική ισχύς, αυτοθυσία, κύρος, δύναμη και θέληση δια πραγμάτωση ιδανικών, ισχυρές και προικισμένες στρατιωτικές και πολιτικές ηγεσίες, αλληλοσεβόμενες, σε αगाστή συνεργασία και ισοτιμία στην πρώτη. Ταπείνωση, ηττοπάθεια, ανικανότητα και προσπάθεια ανάδειξης της μετριότητας στην κορυφή των ηγεσιών, σε ρόλο διαχειριστή με ταυτόχρονη μείωση του ρόλου της στρατιωτικής ηγεσίας στη σύγχρονη.

Ασφαλώς προβληματιζόμενοι θα διερωτάσθε διατί ; Έχομε δικαίωμα να απεμπολήσομε τα δικά μας τα κατοχυρωμένα με το αίμα και τις θυσίες των προγόνων μας ; Δικαιούμεθα να παραδώσομε στους επερχόμενους μικροτέρα και ασθενεστέρα την Ελλάδα ; Αναμφίβολα όχι.

Απαιτείται παιδεία, ελεύθερη σκέψη, εγρήγορση, έξοδος από το λήθαργο της ευμάρειας, απάρνηση του βολέματος, συμμετοχή, συνταύτιση προσπαθειών, ανάδειξη των αξίων των ικανών, που με γνώμονα το λαμπρό παρελθόν θα δημιουργούν ένα εφάμιλλο παρόν και θα προσδιορίζουν ένα ευοίωνο μέλλον, όπου θα πρυτανεύει το κοινό συμφέρον και η αναγνώριση των ειδημόνων.

ΠΕΡΙΘΩΡΙΑ ΠΕΡΙΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΑΜΥΝΤΙΚΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ

Τα περιθώρια περιστολής των Ελληνικών αμυντικών δαπανών

Α. Σ. Ανδρέου¹, Κ. Ε. Παρσόπουλος², Μ. Ν. Βραχάτης² και Γ. Α. Ζομπανάκης³

Πανεπιστήμιον Κύπρου, Τμήμα Πληροφορικής, Καλλιπόλεως 75, Τ.Θ. 20537, CY1678 Λευκωσία, Κύπρος, τηλ.: +357- 2 - 892230, fax: +357- 2 - 339062,

e-mail: aandreou@ucy.ac.cy

2 Πανεπιστήμιον Πατρών, Μαθηματικών Τμήμα, Πάτραι 26500, Ελλάς, τηλ.: +61- 997374, fax: +61 - 992965, e-mail: vrahatis@math.upatras.gr

3 Τράπεζα της Ελλάδος, Διεύθυνσις Οικονομικών Μελετών, Πανεπιστημίου 21 Αθήναι 102 - 50, Ελλάς, τηλ.: +1 - 3235809, fax: +1 - 3233025, e-mail: gzombanakis@bankofgreece.gr

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟΝ ΥΠΟΒΑΘΡΟΝ

			ΚΡΑΤΟΣ T		
			ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ	ΚΛΙΜΑΚΩΣΙΣ	
	ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ	E: 4 T: 4	E: -16 T: 8		
	ΚΛΙΜΑΚΩΣΙΣ	E: 8 T: -16	E: -12 T: -12		

ΤΕΣΣΕΡΕΙΣ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΕΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ :

1. Αμφότερα τα κράτη περιορίζουν τα εξοπλιστικά τους προγράμματα.
2. Το κράτος E περιορίζει τα προγράμματά του ενώ το κράτος T τα κλιμακώνει.
3. Το κράτος T περιορίζει τα προγράμματά του ενώ το κράτος E τα κλιμακώνει.
4. Αμφότερα κλιμακώνουν τα εξοπλιστικά τους προγράμματα.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΥΠΟ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥΣ

Αμυντικά Δαπάναι ως Ποσοστόν του ΑΕΠ

	ΕΛΛΑΣ			ΚΥΠΡΟΣ		
	ΕΛΑΧ.	ΜΕΓ.	ΑΡΙΣΤΟΝ	ΕΛΑΧ.	ΜΕΓ.	ΑΡΙΣΤΟΝ
ΑΚΩΣΙΣ ΕΡΩΘΕΝ	1,9	6,5	3,6	1,8	6,1	3,6
ΝΙΚΗ/ ΒΙΑΚΗ ΑΚΩΣΙΣ – ΚΙΚΗ ΕΤΟΛΗ	1,5	6,1	3,4	1,4	5,6	3,5
ΝΙΚΗ/ ΒΙΑΚΗ ΕΤΟΛΗ – ΚΙΚΗ ΑΚΩΣΙΣ	1,9	6,5	3,6	1,8	6,1	3,6
ΕΤΟΛΗ ΕΡΩΘΕΝ	1,5	6,1	3,4	1,4	5,6	3,5

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ

Η ενδεδειγμένη ή αρίστη τιμή των αμυντικών δαπανών σε όρους ποσοστού του ΑΕΠ είναι, κατά μέσον όρον, εις όλες τις περιπτώσεις ιδιαίτερος σταθερή, μεταξύ 3,4% και 3,6%, ποσοστόν αρκετά υψηλότερον των αντιστοίχων στα περισσότερα Ευρωπαϊκά κράτη και δη μέλη του ΝΑΤΟ, εκτός, βεβαίως, της Τουρκίας.

Η μεγίστη επιβάρυνση την οποίαν αντέχουν οι οικονομίες των δύο συμμάχων σε όρους ποσοστού του ΑΕΠ είναι μεταξύ 6.0% και 6.5% για την Ελλάδα και, ολίγον χαμηλότερη, δηλαδή μεταξύ 5.5% και 6.0% για την Κύπρο.

Η Τουρκική πλευρά έχει την πρωτοβουλίαν των κινήσεων εις τον ανταγωνισμό των εξοπλισμών εναντίον της Ελλάδος και της Κύπρου.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ - ΠΡΟΤΑΣΙΣ

Ο ανταγωνισμός των εξοπλισμών εις τον οποίον έχουν εμπλακή η Ελλάς και η Κύπρος εναντίον της Τουρκίας επιβάλλει εις τις οικονομίες των δύο συμμάχων δυσβάστακτον μιν, αλλά αναπόφευκτον επιβάρυνσιν, δεδομένης της Τουρκικής πρωτοβουλίας κινήσεων εις τον εξοπλιστικόν ανταγωνισμόν.

Η Ελλάς θα ηδύνατο να επηρεάση τον συσχετισμό των δυνάμεων υπέρ της Ελληνικής πλευράς εκμεταλλευομένη την οικονομικήν κρίσιν της Τουρκίας απλώς και μόνον τηρώντας απαρεγκλίτως το τελευταίο πενταετές εξοπλιστικόν πρόγραμμα

Α. Σ. Ανδρέου, Κ. Ε. Παρσόπουλος, Μ. Ν. Βραχάτης²,

Γ. Α. Ζομπανάκης

Τα περιθώρια περιστολής των Ελληνικών αμυντικών δαπανών*.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Η εργασία αυτή βασίζεται εν πολλοίς σε προηγουμένη έρευνα επί του συγκεκριμένου ζητήματος (Andreou et al. 2001) και έχει ως πρώτο στόχο την διερεύνηση του κατά πόσον οι αμυντικές δαπάνες της Ελλάδος και της Κύπρου είναι επαχθείς για τις οικονομίες των δύο χωρών, ιδίως κατά τα τελευταία έτη, μετά την έμφαση η οποία δίδεται εις την εφαρμογή του δόγματος του Ενιαίου Αμυντικού Χώρου. Το αμέσως επόμενο ερώτημα είναι το κατά πόσον οι δαπάνες της κατηγορίας αυτής είναι αναγκαίες δια την αμυντική θωράκιση των δύο συμμάχων. Οι απαντήσεις εις τα δύο αυτά ερωτήματα δίδονται μέσω της μαθηματικής μεθόδου αριστοποίησης υπό περιορισμούς. Ειδικότερον, υπολογίζεται διά της χρήσεως καταλλήλου αλγορίθμου και εις όρους ποσοστού του ΑΕΠ το μέγιστον ύψος των αμυντικών δαπανών το οποίον δύναται να επιτευχθή υπό τούς περιορισμούς οι οποίοι τίθενται από πλευράς Ελληνικής και Κυπριακής οικονομίας. Οι περιορισμοί αυτοί εισάγονται μέσω της χρήσεως περιληπτικού μακροοικονομικού υποδείγματος των δύο οικονομιών, το οποίον όμως δίδει έμφαση εις τον τομέα των αμυντικών δαπανών. Τα προκύπτοντα συμπεράσματα καταδεικνύουν την υπερβολική και ως εκ τούτου δυσβάστακτον επιβάρυνση της Ελληνικής και Κυπριακής οικονομίας λόγω των αμυντικών δαπανών, οι οποίες, ως ποσοστό του ΑΕΠ είναι περίπου διπλάσιες αυτών τις οποίες επιτρέπουν οι οικονομικές επιδόσεις των δύο

συμμάχων. Καταδεικνύεται όμως επίσης και η αναγκαιότητα της διατηρήσεως των αμυντικών δαπανών εις τα επίπεδα αυτά δεδομένης της συνεχούς απειλής από πλευράς Τουρκίας και του συνεπαγομένου ανταγωνισμού προς την χώραν αυτήν εις τον τομέα των εξοπλισμών. Είναι σημαντικό, επομένως να υπογραμμισθή η βεβαιότητα της αποτυχίας της πολιτικής των μονοπλεύρων αφοπλισμών και υποχωρήσεων η οποία ακολουθείται από Ελληνικής πλευράς, καθώς και οι συνεπακόλουθοι κίνδυνοι, δεδομένου του μακροπροθέσμου εξοπλιστικού προγράμματος της Τουρκίας, έστω και αν ωρισμένα μέρη του ανεστάλησαν μετά την τελευταίαν οικονομικήν κρίσιν την οποίαν υπέστη η χώρα αυτή.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η βιβλιογραφία η οποία αναφέρεται εις τον τομέα της Οικονομικής της Αμύνης (Defence Economics) έχει ιδιαίτερος εμπλουτισθή από διάφορες απόψεις, πολλάκις εκ διαμέτρου αντίθετες εις ότι αφορά το ζήτημα της συνδρομής των αμυντικών δαπανών εις την οικονομικήν ανάπτυξη. Ειδικώς για την περίπτωσιν της Ελλάδος, και ανεξαρτήτως της απαντήσεως εις το ανωτέρω ερώτημα, οι ομολογουμένως υψηλές αμυντικές δαπάνες σε όρους ποσοστού επί του ΑΕΠ αντιμετωπίζονται περίπου ως αναγκαίο κακόν, εφ' όσον προκύπτουν ως αποτέλεσμα του Ελληνοτουρκικού ανταγωνισμού εις τον τομέα των εξοπλισμών. Το μείζον θέμα εις την αντιμετώπιση του ζητήματος αυτού δημιουργείται από τον ημερήσιο και περιοδικό τύπο, όπου διατυπώνονται απόψεις υπέρ ή κατά της διατηρήσεως των υψηλών ποσοστών αμυντικών δαπανών από Ελληνικής πλευράς, οι οποίες όμως βασίζονται απλώς σε προσωπικές απόψεις και εκτιμήσεις, στερούμενες συνήθως επιστημονικής θεμελιώσεως.

Η ανάγκη, λοιπόν, της παροχής ισχυρού επιστημονικού υποβάθρου επί τού οποίου να στηριχθούν οι απόψεις περί της αναγκαιότητας και τού ύψους των αμυντικών δαπανών μας ώθησε εις την κατάρτιση της μελέτης αυτής. Αποφασίσαμε, συγκεκριμένα, να υπολογίσωμε το «άριστον» ποσοστόν αμυντικών δαπανών, το οποίον όμως να είναι συμβατό με τις δυνατότητες της Ελληνικής αλλά και της Κυπριακής οικονομίας, δεδομένων των αμυντικών αναγκών και υποχρεώσεων των δύο χωρών οι οποίες απορρέουν εκ του Δόγματος του Ενιαίου Αμυντικού Χώρου. Ακολούθως πρόκειται να εξετασθή εάν το «άριστον» αυτό ποσοστόν αμυντικών δαπανών διαφέρει αναλόγως της πολιτικής η οποία ακολουθείται από τις τρεις χώρες οι οποίες εμπλέκονται εις την συγκεκριμένη περίπτωση εξοπλιστικού ανταγωνισμού, δηλαδή την Ελλάδα και την Κύπρον, αφ' ενός και την Τουρκίαν, αφ' ετέρου. Από τεχνικής απόψεως, η ανάλυση γίνεται βάσει συγκεκριμένου αλγορίθμου αριστοποιήσεως υπό περιορισμούς, οι οποίοι τίθενται μέσω οικονομετρικού υποδείγματος με έμφαση εις τις δαπάνες του αμυντικού τομέως για τις οικονομίες της Ελλάδος και την Κύπρου. Το τελευταίο τμήμα της εργασίας αυτής παρουσιάζει περιληπτικώς τα αποτελέσματα της έρευνας αυτής καθώς και τα προκύπτοντα συμπεράσματα.

Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Βασιζόμενοι πάντοτε επί της διεθνούς βιβλιογραφίας τα υπάρχοντα δεδομένα είναι ως εξής:

Ο ανταγωνισμός των εξοπλιστικών προγραμμάτων μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας έχει μελετηθή διεξοδικώς (Kollias and Makrydakís 1997, Andreou and Zombanakis 2000) ενώ οι οικονομικές του επιπτώσεις για την Ελλάδα και την Τουρκία έχουν επισημανθή επανειλημένως (Kollias 1994, 1995, 1996 και 1997, Antonakis 1996 και 1997, Ozmucur 1996, Sezgin 2001). Έχει επίσης τονισθή ότι για τις οικονομίες των εμπλεκόμενων χωρών, ο ανταγωνισμός αυτός είναι ιδιαίτερος επιζήμιος, δεδομένου ότι σε πολύ σημαντικό βαθμό τα χρησιμοποιούμενα οπτικά συστήματα είναι εισαγόμενα, προκαλώντας τόσοσ επιβάρυνση του ισοζυγίου εξωτερικών συναλλαγών, όσον και αύξηση του εξωτερικού χρέους (Stavrinós and Zombanakis 1998). Κατά συνέπειαν, σε όρους ποσοστού του ΑΕΠ, οι αμυντικές δαπάνες για την Ελλάδα και την Κύπρο έχουν, πολλές φορές, υπερβή το 6%, ενώ συμφώνως προς στοιχεία της Τραπέζης της Ελλάδος, το τμήμα του εξωτερικού χρέους το οποίον αφορά εις τις δαπάνες για εξοπλισμούς έχει διπλασιασθή εντός της προηγούμενης

δεκαετίας, φθάνοντας τα 5 δις δολάρια ή περίπου 16% του συνολικού εξωτερικού χρέους της Γενικής Κυβερνήσεως εις το τέλος του 2000.

Τα ερωτήματα λοιπόν τα οποία ανακύπτουν είναι δύο: Πρώτον, εάν και σε ποίο βαθμό η επιβάρυνση αυτή της οικονομίας της Ελλάδος, αλλά και της Κύπρου είναι αναγκαία. Δεύτερον, εάν υπάρχει περιθώριο μειώσεως των δαπανών αυτών και πόσον ευρύ είναι το περιθώριον αυτό. Η απάντηση και εις τα δύο αυτά ερωτήματα δίδεται εις την εργασία αυτή, τόσο επί θεωρητικής, όσο και επί εφηρμοσμένης βάσεως.

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟΝ ΥΠΟΒΑΘΡΟΝ

Από πλευράς θεωρητικής η βιβλιογραφία επί του ζητήματος του ανταγωνισμού εις τον τομέα των εξοπλισμών είναι σαφής, προσεγγίζοντας το θέμα βάσει της θεωρίας των παιγνίων: Η προσέγγιση αυτή εις την πλέον απλοποιημένη της μορφή έχει ως εξής (Hartley and Sandler 1995):

Έστω ότι υπάρχουν δύο αντίπαλοι οι οποίοι επιδίδονται σε εξοπλιστικόν ανταγωνισμό και οι οποίοι έχουν την δυνατότητα εφαρμογής δύο ειδών στρατηγικής: Είτε περιορισμόν, είτε κλιμάκωση των εξοπλιστικών προγραμμάτων. Αυτό μας επιτρέπει να συνοψίσωμε τις πιθανές των αντιδράσεις εις τον κατωτέρω πίνακα, ο οποίος αναφέρει επιπροσθέτως τις επιπτώσεις της κάθε επιλογής υπό μορφήν υποθετικών κερδών για κάθε αντίπαλο και για κάθε έναν από τους τέσσερεις πιθανούς συνδυασμούς στρατηγικής. Είναι σημαντικό να τονισθή εις το σημείον αυτό ότι ναι μεν τα μεγέθη του πίνακος αυτού είναι υποθετικά, το στοιχείον όμως το οποίον έχει σημασίαν είναι τα κέρδη σε σχετικούς όρους, όπου η σχέση περιγράφει την σύγκριση μεταξύ κρατών, αλλά και μεταξύ επιλογών στρατηγικής. Οι τέσσερεις πιθανοί συνδυασμοί είναι:

--	--	--	--	--	--

ΚΡΑΤΟΣ Τ

		ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ	ΚΛΙΜΑΚΩΣΙΣ		
	ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ	E: 4 T: 4	E: -16 T: 8		
ΚΡΑΤΟΣ Ε					
	ΚΛΙΜΑΚΩΣΙΣ	E: 8 T: -16	E: -12 T: -12		

1. Αμφότερα τα κράτη περιορίζουν τα εξοπλιστικά τους προγράμματα. Το όφελος εις την περίπτωσιν αυτήν είναι ίσο και δια τις δύο πλευρές και αντιπροσωπεύει αυτό το οποίον ονομάζεται εις την βιβλιογραφίαν «μέρισμα της ειρήνης» (peace dividend) (Hartley and

Sandler 1995), δηλαδή τα οφέλη τα οποία προκύπτουν από την μετατόπισιν πόρων από τις αμυντικές δαπάνες προς δαπάνες άλλων κατηγοριών.

2. Αμφότερα κλιμακώνουν τα εξοπλιστικά τους προγράμματα. Εδώ υπάρχει κόστος δια τους δύο αντιπάλους, πολλαπλάσιον εις απολύτους όρους του μερίσματος της ειρήνης, δεδομένου ότι οδηγεί σε μία ατέρμονα διαδικασίαν διατηρήσεως ή ακόμη και αυξήσεως των αμυντικών δαπανών και του εξωτερικού χρέους (Stavrinou and Zombanakis 1998), ενώ η προοπτική της συρράξεως είναι πάντοτε ενδεχομένη.

3. Το κράτος E περιορίζει τα προγράμματά του ενώ το κράτος T τα κλιμακώνει. Εις την περίπτωσιν αυτήν το κράτος T χάνει μεν το μερίσμα της ειρήνης (- 4), η μονομερής, όμως, κλιμάκωσις των εξοπλισμών έχει θετικήν κατάληξιν δι' αυτό (+ 12), δεδομένου ότι το αντίπαλον κράτος έχει περιστείλει τα ιδικά του εξοπλιστικά προγράμματα. Αντιθέτως, το κράτος E υφίσταται όχι μόνον την απώλειαν του μερίσματος της ειρήνης (- 4), αλλά και τις αρνητικές συνέπειες της περιοριστικής του πολιτικής (-12), η οποία οδηγεί εις αποδυνάμωσιν της αμυντικής ικανότητος της χώρας αυτής.

4. Το κράτος T περιορίζει τα προγράμματά του ενώ το κράτος E τα κλιμακώνει. Εις την περίπτωσιν αυτήν ισχύουν τα εις την παράγραφον 3 ανωτέρω περιγραφέντα, με αντιστροφήν, όμως της αντιστοιχίας των δύο κρατών.

Οριζοντίως εμφανίζονται οι δύο επιλογές στρατηγικής του Κράτους E , ενώ καθέτως οι δύο επιλογές του Κράτους T. Η πρώτη τιμή σε κάθε τεταρτημόριο του πίνακος αναφέρεται εις τα οφέλη του Κράτους E, ενώ η δευτέρα τιμή εις τα οφέλη του Κράτους T.

Έτσι, συμφώνως προς τα ανωτέρω, το όφελος για κάθε κράτος μεγιστοποιείται όταν αυτό κλιμακώνει τα εξοπλιστικά του προγράμματα ενώ ο αντίπαλος περιορίζει τα δικά του. Το αμέσως επόμενο ενδεχόμενον από πλευράς μεγιστοποιήσεως του οφέλους είναι η περίπτωσις της αμοιβαίας περιστολής των αμυντικών δαπανών, όπου όμως πλέον ο ανταγωνισμός παύει να υφίσταται, ενώ η τρίτη κατά σειράν περίπτωσις περιλαμβάνει ανταγωνισμό των εξοπλιστικών προγραμμάτων μεταξύ των δύο αντιπάλων. Τέλος, είναι προφανές ότι το όφελος για κάθε μία πλευρά ελαχιστοποιείται όταν αυτή περιστέλλει τις αμυντικές της δαπάνες, ενώ το έτερον κράτος τις κλιμακώνει. Αυτό θεωρείται απολύτως φυσιολογικό και αναμενόμενο, δεδομένου ότι η μείωσις της ενόπλου δυνάμεως του κράτους το οποίο περιστέλλει τις αμυντικές του δαπάνες, σε σχετικούς όρους πάντοτε, θεωρείται απολύτως βέβαιον ότι θα παράσχη κίνητρον εις το έτερον κράτος να προβάλη διεκδικήσεις ή ακόμη και να επιτεθή. Η μελέτη του ανωτέρω πίνακος κατ' αυτόν τον τρόπον οδηγεί εις το συμπέρασμα ότι η αμοιβαία μείωσις των εξοπλισμών είναι ασφαλώς η πλέον συμφέρουσα λύση και για τις δύο πλευρές συγχρόνως. Το δίλημμα όμως το οποίον προκύπτει συνδέεται με την τάση των δύο πλευρών να επιδιώκουν την μεγιστοποίηση του ίδιου συμφέροντος επιδιδόμενες σε κλιμάκωσιν των εξοπλιστικών τους προγραμμάτων. Αυτό εξηγείται με την βοήθεια του όρου «βέλτιστη στρατηγική» ο οποίος περιγράφει την στρατηγική εκείνη η οποία αποφέρει το μέγιστον όφελος εις τον εφαρμόζοντα την στρατηγικήν αυτήν, ασχέτως προς τις αντιδράσεις της αντιπάλου πλευράς. Έτσι εις την ανωτέρω περίπτωσιν η κλιμάκωσις των εξοπλιστικών προγραμμάτων αποτελεί την βέλτιστη στρατηγική για το Κράτος E, δεδομένου ότι τα οφέλη για το κράτος αυτό τα οποία αναγράφονται εις την γραμμή ΚΛΙΜΑΚΩΣΙΣ (8 και -12), είναι αντιστοίχως υψηλότερα αυτών τα οποία αναγράφονται για το ίδιο κράτος εις την γραμμή ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ (4 και -16). Βάσει της ίδιας λογικής, για το κράτος T ισχύει ότι η μονομερής κλιμάκωσις των εξοπλισμών είναι η βέλτιστη λύση, δεδομένου ότι τα οφέλη της στήλης ΚΛΙΜΑΚΩΣΙΣ για το συγκεκριμένο κράτος είναι υψηλότερα σε σχέση με αυτά της στήλης ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ. Εφ' όσον, λοιπόν, η βέλτιστη στρατηγική και για τούς δύο αντιπάλους δίδεται από την επιλογήν της κλιμακώσεως, αυτομάτως οδηγούμεθα εις περιβάλλον εξοπλιστικού ανταγωνισμού. Κατά παράδοξον τρόπον, έκαστος των δύο αντιπάλων αυξάνει μεν τις αμυντικές του δαπάνες, ενδέχεται όμως η τακτική αυτή να μην οδηγήση σε βελτίωσιν του επιπέδου ασφαλείας του, δεδομένου ότι και το αντίπαλο κράτος θα επιλέξη με την σειρά του αύξησιν των αμυντικών του δαπανών.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Η ανωτέρω θεωρητική τοποθέτησις παρουσιάζεται ώστε να βοηθήσει εις την αξιολόγησι των αποτελεσμάτων της εμπειρικής αναλύσεως η οποία έχει ως εξής: Υπολογίζομε το ενδεδειγμένο ή άριστο ποσοστό αμυντικών δαπανών επί του ΑΕΠ δια την Ελλάδα και την Κύπρον, υπό τούς περιορισμούς οι οποίοι τίθενται από την εισαγωγή του οικονομετρικού υποδείγματος που περιγράφει την δομή και τις οικονομικές δυνατότητες των δύο συμμάχων (Andreou et al. 2001) με έμφαση εις τις αμυντικές δαπάνες και το οποίο καλύπτει την περίοδο 1990 - 2000. Το πρόβλημα αυτό, όπως τίθεται αποτελεί αντιπροσωπευτική περίπτωση αριστοποίησης υπό περιορισμούς και η λύση του παρέχεται μέσω Αποτόμου Μειώσεως (Steepest Descent) και Ευθυγράμμου Ανιχνεύσεως Armijo (Armijo Line Search). Ακολούθως, η ποιότητα και εγκυρότης των αποτελεσμάτων επανελέγχθη με την χρήση μιας παραλλαγής της μεθόδου Particle Swarm Optimization (PSO) για εύρεση όλων των ολικών ελαχίστων, όπως περιγράφεται εις το Παράρτημα II, ενώ εκτενής περιγραφή της μεθόδου παρατίθεται εις την βιβλιογραφία (Parsopoulos and Vrahatis 2001). Οι τρεις βασικές διαπιστώσεις οι οποίες πρέπει να μας απασχολήσουν κατά τον σχολιασμό των αποτελεσμάτων, τα οποία παρατίθενται εις το Παράρτημα I της εργασίας αυτής είναι οι εξής:

1. Είναι αξιοσημείωτον ότι ενώ κατ' έτος και δι' όλην την υπό εξέταση περίοδο, παρατηρείται ευρεία διακύμανσις της τιμής του άριστου ποσοστού του ΑΕΠ που πρέπει να διοχετεύεται εις τις αμυντικές δαπάνες, αναλόγως της ακολουθουμένης στρατηγικής από τα δύο αντίπαλα στρατόπεδα, η ενδεδειγμένη ή άριστη τιμή κατά μέσον όρον, είναι εις όλες τις περιπτώσεις ιδιαιτέρως σταθερή, μεταξύ 3,4% και 3,6% του ΑΕΠ. Η διαπίστωσις αυτή επιβεβαιώνει την ανησυχία μας σχετικώς προς την υπερβολική επιβάρυνση την οποίαν υφίστανται οι οικονομίες των δύο συμμάχων, δεδομένου, μάλιστα, ότι τα ποσοστά αυτά είναι αρκετά υψηλότερα των αντιστοιχών στα περισσότερα Ευρωπαϊκά κράτη και δη μέλη του NATO, εκτός, βεβαίως, της Τουρκίας.

2. Η μεγίστη επιβάρυνσις την οποίαν αντέχουν οι οικονομίες των δύο συμμάχων σε όρους ποσοστού του ΑΕΠ είναι μεταξύ 6.0% και 6.5% για την Ελλάδα και, ολίγον χαμηλότερη, δηλαδή μεταξύ 5.5% και 6.0% για την Κύπρον. Διαπιστώνεται, δηλαδή από την απλήν επισκόπησι των ιστορικών στοιχείων, ότι σε πολλές περιπτώσεις, οι αμυντικές δαπάνες, έχουν εις το παρελθόν εγγίσει τα όρια αντοχής των οικονομιών της Ελλάδος και της Κύπρου.

3. Το σημαντικώτερον, όμως, συμπέρασμα της εργασίας αυτής θεωρούμε ότι αφορά εις τον ρόλο τον οποίον διαδραματίζει η Τουρκία εις την περίπτωση του ανταγωνισμού των εξοπλιστικών προγραμμάτων της εναντίον της Ελλάδος και της Κύπρου. Τα αποτελέσματα της αριστοποίησης υπό περιορισμούς καταδεικνύουν τον καθοριστικό ρόλο της Τουρκίας εις τον ανταγωνισμόν αυτόν με δύο τρόπους:

α. Όπως φαίνεται εις τον πίνακα του παραρτήματος, εις την περίπτωση κατά την οποίαν και οι δύο πλευρές κλιμακώνουν τα εξοπλιστικά των προγράμματα, η ελαχίστη, η μεγίστη, αλλά και η άριστη τιμή του ποσοστού των αμυντικών δαπανών επί του ΑΕΠ για τους δύο συμμάχους είναι ακριβώς οι ίδιες προς αυτές οι οποίες προκύπτουν όταν την τακτική της κλιμακώσεως ακολουθεί αποκλειστικώς η Τουρκία, ενώ οι δύο σύμμαχοι περιστέλλουν τα αμυντικά των προγράμματα. Ομοίως, σε περιβάλλον περιστολής των αμυντικών δαπανών εξ αμφοτέρων των πλευρών, τόσο οι ακρότατες, όσον και η άριστη τιμή των αμυντικών δαπανών Ελλάδος και Κύπρου, είναι αυτές οι οποίες προκύπτουν εις την περίπτωση κατά την οποίαν η Τουρκία, μονομερώς, θα περιέστειλε τις ιδικές της αμυντικές δαπάνες.

β. Είναι, επίσης, άξιον προσοχής το γεγονός ότι σε περιβάλλον Ελληνοκυπριακής κλιμακώσεως των αμυντικών δαπανών με παράλληλον Τουρκικήν περιστολήν τα

προκύπτοντα ποσοστά δαπανών είναι χαμηλότερα αυτών τα οποία αντιπροσωπεύουν Ελληνοκυπριακήν περιστολήν με παράλληλον Τουρκικήν κλιμάκωσιν. Το αποτέλεσμα αυτό καταδεικνύει, κυρίως, την έντασιν της ασκουμένης πιέσεως επί της Ελληνικής οικονομίας από Τουρκικής πλευράς.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ - ΠΡΟΤΑΣΙΣ

Συνεκτίμησις του περιγραφέντος θεωρητικού υποβάθρου, των εμπειρικών αποτελεσμάτων της παρούσης εργασίας, αλλά και των μάλλον πενιχρών αποτελεσμάτων της διαλλακτικής πολιτικής η οποία ακολουθείται από Ελληνικής πλευράς κατά τα τελευταία έτη, οδηγεί εις το εξής συμπέρασμα:

Ο ανταγωνισμός των εξοπλισμών εις τον οποίον έχουν εμπλακή η Ελλάς και η Κύπρος εναντίον της Τουρκίας επιβάλλει εις τις οικονομίες των δύο συμμάχων δυσβάστακτον επιβάρυνση. Τόσον από θεωρητικής, όσον και από πρακτικής απόψεως, η επιβάρυνσις αυτή αποδεικνύεται, δυστυχώς, αναπόφευκτος, δεδομένου ότι η πρωτοβουλία κινήσεων εις τον ανταγωνισμόν αυτόν ανήκει εις την Τουρκικήν πλευρά, τις κινήσεις της οποίας η Ελλάς και η Κύπρος υποχρεούνται να ακολουθούν.

Ωστόσο, υπάρχουν εξωγενείς παράγοντες ο ρόλος των οποίων θεωρούμε ότι έχει υποτιμηθή ή ακόμη και αγνοηθή παντελώς. Συγκεκριμένα, η πρόσφατος οικονομική κρίσις η οποία έπληξε την Τουρκία ωδήγησε σε περιστολή του μακροπροθέσμου εξοπλιστικού της προγράμματος κατά περίπου 30%. Δεδομένου ότι, όπως ήδη ανεφέρθη και εις τον πίνακα του θεωρητικού υποβάθρου της εργασίας αυτής, αλλά και έχει αποδειχθή επί πρακτικού επιπέδου εις βάρος της χώρας μας, η θέσις της πλευράς η οποία επιδίεται σε κλιμάκωσι των εξοπλιστικών της προγραμμάτων καθίσταται πλεονεκτική έναντι της αντιπάλου πλευράς, η Ελλάς θα ηδύνατο να εκμεταλλευθή την παρούσα Τουρκικήν αδυναμία. Πράγματι, η Ελλάς θα ηδύνατο να αναλάβη η ίδια την πρωτοβουλία των κινήσεων εις τον ανταγωνισμόν εναντίον της Τουρκίας, ώστε, εκμεταλλευομένη την οικονομική κρίση της γείτονος, να επηρεάση τον συσχετισμό των δυνάμεων υπέρ της Ελληνικής πλευράς. Είναι σημαντικό να τονισθή εις το σημείον αυτό ότι η ανάληψις πρωτοβουλίας δεν σημαίνει κατ' ανάγκην αύξησις των αμυντικών δαπανών, εφ' όσον, μάλιστα, έχομε διαπιστώσει ότι δεν υπάρχουν περιθώρια αυξήσεως των αμυντικών δαπανών της Ελλάδος και της Κύπρου, παρά το ότι έχουν ήδη προταθή τρόποι εξευρέσεως επί πλέον πόρων, εάν αυτό κριθή αναγκαίον (Κυριαζής και Σωμάκος, 1999 σελ. 32-33). Το μόνο ζητούμενο εις την περίπτωσι αυτήν θα ήτο η κατά το δυνατόν πιστή τήρησις του τελευταίου πενταετούς εξοπλιστικού προγράμματος, το οποίον όμως, δυστυχώς περιεκόπη εφέτος κατά περίπου 25%, προσφέροντας, με τον τρόπον αυτόν, περιθώρια περικοπών εις την Τουρκικήν πλευρά, ώστε να αποφευχθή η οικονομική της εξάντλησις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΥΠΟ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥΣ

Αμυντικά Δαπάναι ως Ποσοστόν του ΑΕΠ

ΕΛΛΑΣ ΚΥΠΡΟΣ

ΕΛΑΧ. ΜΕΓ. ΑΡΙΣΤΟΝ ΕΛΑΧ. ΜΕΓ. ΑΡΙΣΤΟΝ

ΚΛΙΜΑΚΩΣΙΣ

ΕΚΑΤΕΡΩΘΕΝ 1,9 6,5 3,6 1,8 6,1 3,6

ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΚΥΠΡΙΑΚΗ

ΚΛΙΜΑΚΩΣΙΣ

ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΠΕΡΙΣΤΟΛΗ 1,5 6,1 3,4 1,4 5,6 3,5

ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΚΥΠΡΙΑΚΗ

ΠΕΡΙΣΤΟΛΗ

ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΚΛΙΜΑΚΩΣΙΣ 1,9 6,5 3,6 1,8 6,1 3,6

ΠΕΡΙΣΤΟΛΗ

ΕΚΑΤΕΡΩΘΕΝ 1,5 6,1 3,4 1,4 5,6 3,5

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Ο ΑΛΓΟΡΙΘΜΟΣ

Η τεχνική που χρησιμοποιήθηκε για την επίλυση του προβλήματος είναι μια Interior Penalty Function Method με Steepest Descent και Armijo Line Search. Αυτή η τεχνική χρησιμοποιήθηκε για την ελαχιστοποίηση της συναρτήσεως

όπου $f(x)$ είναι το άθροισμα των τετραγωνισμένων διαφορών μεταξύ των τιμών των μεταβλητών του προβλήματος και των αντίστοιχων επιθυμητών τους τιμών, $g_j(x)$, $j=1,2,\dots,m$,

είναι οι περιορισμοί του προτεινόμενου μοντέλου και r_k είναι μια παράμετρος ποινής (penalty parameter). Εφαρμόζοντας επανειλημμένως μια μέθοδο ελαχιστοποίησης χωρίς περιορισμούς στη συνάρτηση $\Phi(x)$, για μια φθίνουσα ακολουθία τιμών της παραμέτρου ποινής r_k , λαμβάνομε μια ακολουθία λύσεων η οποία συγκλίνει στη λύση του αρχικού προβλήματος (με τους περιορισμούς), διατηρώντας μάλιστα την εφικτότητα των λύσεων σε όλα τα ενδιάμεσα στάδια.

Για τη φάση της ελαχιστοποίησης χωρίς περιορισμούς, χρησιμοποιήθηκε μια πολύ γνωστή τεχνική, η Steepest Descent με Armijo Line Search, για εύρεση της λύσεως με ακρίβεια της τάξεως του 10^{-3} και μέγιστον επιτρεπτόν αριθμόν επαναλήψεων της μεθόδου το 500. Αυτός ο αριθμός επαναλήψεων αποδείχτηκε επαρκής σχεδόν σε όλα τα πειράματα. Στις περιπτώσεις όπου ακόμα και μετά το πέρας των 500 επαναλήψεων δεν είχε εντοπιστεί η βέλτιστη λύση, η μέθοδος εφηρμόζετο από την αρχή σε ένα νέον αρχικό εφικτό σημείο.

Η ποιότης και εγκυρότης των αποτελεσμάτων επανελέγχθη με χρήση μιας παραλλαγής της μεθόδου Particle Swarm Optimization (PSO) για εύρεση όλων των ολικών ελαχίστων (Parsopoulos and Vrahatis 2001). Η τεχνική αυτή περιλαμβάνει τον καθορισμό ενός κατωτάτου από το χρήστη. Αν ένα μέλος του σμήνους που χρησιμοποιεί η PSO για την αναζήτηση, έχει συναρτησιακή τιμή μικρότερη από αυτό το κατώτατο, τότε το μέλος αυτό απομονώνεται και εφαρμόζεται είτε η τεχνική Deflation είτε η τεχνική Stretching (Parsopoulos et al. 2001) ώστε να αποτραπεί κινήσεις του υπόλοιπου σμήνους προς αυτό. Τέλος, μια τοπική αναζήτηση εις την περιοχή του απομονωμένου μέλους μας δίνει ένα τοπικόν ελάχιστον. Εφαρμοζόμενη η τεχνική αυτή στην $\Phi(x)$, απέδωσε διάφορα τοπικά ακρότατα και τη βέλτιστη λύση, η οποία συνεκρίνετο με την αντίστοιχον της μεθόδου Steepest Descent.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Andreou A.S. and G.A. Zombanakis (2000) "Financial Versus Human Resources in the Greek-Turkish Arms Race. A Forecasting Investigation Using Artificial Neural Networks", Defence and Peace Economics, Vol.11, 4, July , p.p. 403 - 426.

Andreou A. S., K. E. Parsopoulos, M. N. Vrahatis G. A. Zombanakis, (2001) Searching for the Optimal Defence Expenditure: An Answer in the Context of the Greek – Turkish Arms Race, in Pardalos P. and V. Tsitsiringos (eds.) Financial Engineering, e-Commerce and Supply Chain, Kluwer A. P.

Antonakis N. (1996), Military Expenditure and Economic Growth in Less Developed Countries, *Economia Internazionale* 49,(3),p.p.329-346.

Antonakis N. (1997), Military Expenditure and Economic Growth in Greece, *Journal of Peace Research* 34,(1),p.p.89-100.

Hartley, K. and Sandler, T. (1995) *The Economics of Defence*. Cambridge University Press, U.K.

Kollias, C. and Makrydakis, S. (1997) Is There A Greek-Turkish Arms Race? Evidence from Cointegration and Causality Tests. Defence and Peace Economics 8, 355-379.

Kollias C. (1994), The Economic Effects of Defence Spending in Greece 1963-1990, Spoudai 44 (3-4), p.p. 114-130.

Kollias, C. (1995), 'Preliminary Findings on the Economic Effects of Greek Military Expenditure', Applied Economics Letters, 2,, (1), pp. 16-18.

Kollias C. (1996), The Greek-Turkish Conflict and Greek Military Expenditure 1960-1992, Journal of Peace Research 33 (2), p.p. 217-228.

Kollias, C. (1997) Defence Spending and Growth in Turkey 1954-1993: A Causal Analysis. Defence and Peace Economics 8, 189-204.

Κυριαζής Ν. , Σωμάκος Λ. (1999) Ελλάδα – Τουρκία: 'Άμυνα και Οικονομία

Ozmucur, S. (1996) The Peace Dividend in Turkey, in N.P. Gleditsch, O. Bjerkholt, A. Cappelen, R.P. Smith and J.P. Dunne (eds.) The Peace Dividend. North Holland.

Parsopoulos K.E. , V.P. Plagianakos, G.D. Magoulas, M.N. Vrahatis (2001), "Objective function ``stretching" to alleviate convergence to local minima", Nonlinear Analysis, T.M.A., forthcoming.

Parsopoulos K.E., M.N. Vrahatis (2001),, "Modification of the Particle Swarm Optimizer for locating all the global minima", V. Kurkova et al. (eds.), Artificial Neural Nets and Genetic Algorithms, pp. 324-327, Springer-Verlag (Computer Science series), Wien.

Sezgin S. (2001) An Empirical Analysis of Turkey's Defence – Growth Relationships With a Multi – Equation Model (1954 – 1994), Defence and Peace Economics 12, 69 – 86.

Stavrinos, V.G. and Zombanakis, G.A. (1998) The Vicious Cycle of the Foreign Military Debt. European Research Studies 1(1), 5-26.

Η ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Καθηγητού Ρ. ΦΑΚΙΟΛΑ

Κάθε χρόνο αποστρατεύονται 400 περίπου ανώτεροι και ανώτατοι αξιωματικοί με βαθμό Συνταγματάρχη μέχρι και του Στρατηγού, ή των αντίστοιχων βαθμών στις λοιπές Ένοπλες Δυνάμεις και τα Σώματα Ασφαλείας. Ο μέσος όρος της ηλικίας αποστράτευσης είναι τα 53 χρόνια. Αυτό σημαίνει ότι αρκετοί αποστρατεύονται στην ηλικία των 50 ετών περίπου, ενώ ο κανόνας τόσο για τους δημοσίους υπαλλήλους όσο και για εκείνους με συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου είναι τώρα μεταξύ του 60ού και του 65ου έτους. Κύρια αιτία της πρόωρης αποστράτευσης είναι η, για εθιμικούς κυρίως λόγους, αυστηρή εφαρμογή της επετηρίδας. Σύμφωνα με αυτήν, ο αξιωματικός δεν μπορεί να έχει ανώτερό του κάποιον που ανήκει σε νεότερη ή και στην ίδια με αυτόν σειρά. Με την προαγωγή λοιπόν ενός ή περισσοτέρων αξιωματικών μιας σειράς, εκείνων δηλαδή που εισήλθαν σε μια στρατιωτική σχολή έναν ορισμένο χρόνο, οι υπόλοιποι αποστρατεύονται, κατά κανόνα, δίχως τη θέλησή τους. Η λογική της επετηρίδας βασίζεται στην ανάγκη μείωσης του στελεχιακού δυναμικού στα ανώτερα επίπεδα όπου, από την δομή της στρατιωτικής ιεραρχίας, οι οργανικές θέσεις είναι περιορισμένες. Τα τελευταία χρόνια, με την προαγωγή ορισμένων υψηλόβαθμων αξιωματικών, ένα μέρος από τους λοιπούς δεν αποστρατεύονται αλλά κρίνονται ως διατηρητέοι και η περίπτωση τους εξετάζεται στην επόμενη ετήσια κρίση, κατά το γερμανικό σύστημα Παρατείνεται λοιπόν για ένα χρονικό διάστημα η παραμονή τους στην υπηρεσία.

Ένας στους τρεις περίπου αξιωματικούς είναι (και) απόφοιτος κάποιας Πανεπιστημιακής Σχολής, κυρίως Νομικής, Πολυτεχνικής ή Οικονομικής κατεύθυνσης, ενώ για να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις του επαγγέλματός τους όλοι οι αξιωματικοί, παρακολουθούν σεμινάρια μετεκπαίδευσης και επιμόρφωσης, οι περισσότεροι σε τεχνολογίες αιχμής, κυρίως στις μεταφορές, τις επικοινωνίες και τις κατασκευές και σε θέματα δημόσιας διοίκησης. Κατέχουν δε μια τουλάχιστον ξένη γλώσσα και έχουν ταξιδεύσει σε άλλες χώρες για εκπαιδευτικούς και επαγγελματικούς σκοπούς. Διαθέτουν επιπλέον ισχυρή θέληση, πλούσια επιτελική εμπειρία αλλά και αξιόλογες διοικητικές ικανότητες γιατί σε όλα τα βαθμολογικά επίπεδα η μεγάλη πλειονότητα αναλαμβάνει τη διοίκηση μονάδων, και στα ανώτερα επίπεδα και μεγάλων μονάδων (Ταξιαρχίας, Μεραρχίας, Σώματος Στρατού, Αστυνομικής Διεύθυνσης, Πυροσβεστικής Υπηρεσίας, Λιμεναρχείου σε μεγάλο λιμάνι). Ως αποτέλεσμα τέλος των αυστηρών υγειονομικών εξετάσεων για την είσοδο και την παραμονή στο επάγγελμα, η κατάσταση της υγείας τους είναι από καλή μέχρι άριστη. Πρόκειται κατά συνέπεια για μια κατηγορία μισθωτών που για ειδικούς λόγους έχουν κατά δέκα και πλέον χρόνια μικρότερη ηλικία συνταξιοδότησης από την μεγάλη πλειονότητα των λοιπών μισθωτών, ενώ βρίσκονται σε πολύ ανώτερο επίπεδο από τον μέσον όρο από άποψης γενικής μόρφωσης, επαγγελματικής εκπαίδευσης και εμπειριών. Ποιες είναι λοιπόν οι συνέπειες από τον τυπικό, τελείως απρογραμμάτιστο και κατά κανόνα ακούσιο τερματισμό της επαγγελματικής τους σταδιοδρομίας :

Οι Ένοπλες Δυνάμεις και τα Σώματα Ασφαλείας αποτελούν κατ'εξοχήν «γραφειοκρατικές» μονάδες που σε υψηλό βαθμό λειτουργούν με βάση θεσμοθετημένους τυπικούς κανόνες και ρόλους πλήρως διαφοροποιημένους και ιεραρχημένους. Οι τυπικοί κανόνες ρυθμίζουν τις αλληλεπενέργειες που είναι συνεχείς, ενώ ο προγραμματισμός αποτελεί αδήριτη ανάγκη για την επίτευξη των στόχων κάθε μονάδας και όλων των μονάδων ως συνόλου.

Αποστρατευόμενοι, οι αξιωματικοί, τερματίζουν απότομα και οριστικά την έντονη δραστηριότητα που αναπτύσσουν ως στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων ή των Σωμάτων Ασφαλείας και παύουν να επωμίζονται τις μεγάλες ευθύνες που επιβάλλει η εκτέλεση των καθηκόντων τους. Αισθάνονται όμως ότι για πολλά ακόμη χρόνια μπορούν να παραμείνουν δραστήριοι και με υψηλή αποδοτικότητα. Η νέα ομάδα στην οποία εντάσσονται υποχρεωτικά δεν αποτελεί υποομάδα εκείνης στην οποία ανήκαν. Διέπεται από ελάχιστους τυπικούς κανόνες, η επικοινωνία μεταξύ των μελών είναι περιορισμένη και οι ρόλοι είναι ελάχιστα διαφοροποιημένοι και ιεραρχημένοι. Με την αποστρατεία λοιπόν οι συνταξιούχοι τοποθετούνται σε ένα τελείως διαφορετικό περιβάλλον, στο οποίο δεν είναι καθόλου εύκολη η προσαρμογή.

Η μία επιλογή που έχουν συνίσταται στην αποχή από κάθε επαγγελματική δραστηριότητα και η δεύτερη στη συνέχιση της απασχόλησης σε διαφορετική εργασία μετά τη σύνταξη. Η πρώτη είναι ίσως η πιο επώδυνη γιατί σε αυτή ελλοχεύει ο κίνδυνος μετάπτωσης σε πλήρη απραξία. Δεν είναι όμως δίχως προβλήματα και η προσπάθεια των αποστράτων να συνεχίσουν να εργάζονται ως συνταξιούχοι, με αντάλλαγμα την προσωπική ικανοποίηση ότι εξακολουθούν να προσφέρουν συγκεκριμένο παραγωγικό έργο και ταυτόχρονα συμπληρώνουν το εισόδημά τους, που κατά κανόνα αποτελείται από μια περιορισμένης σχετικά αγοραστικής δύναμης σύνταξη. Η κύρια δυσχέρεια είναι ότι η υψηλή θέση και το μεγάλο γόητρο εν υπηρεσία δημιουργούν κοινωνικές αναστολές για πολλές θέσεις εργασίας μετά την αποστρατεία. Η απασχόλησή τους λοιπόν επιβάλλεται να είναι περίπου σύμμετρη προς τον βαθμό και τις θέσεις ευθύνης που κατείχαν όταν ήταν εν ενεργεία. Μια δεύτερη, ήσσονος ίσως σημασίας, είναι ότι δεν έχουν την εμπειρία και την κατάλληλη νοοτροπία που χρειάζεται για την ένταξή τους στην «ελεύθερη» αγορά εργασίας. Η δυσχέρεια αυτή σχετίζεται βέβαια και με την απότομη αλλαγή περιβάλλοντος, όπως ήδη αναφέρθηκε. Ανασταλτικό τέλος παράγοντα αποτελούν και οι δίχως σοβαρή τεκμηρίωση αντιρρήσεις από πολλούς ότι η απασχόληση των συνταξιούχων στερεί θέσεις εργασίας από τους νεότερους και με τον τρόπο αυτό διογκώνει περαιτέρω την ανεργία. Και είναι αβάσιμες οι αντιρρήσεις αυτές γιατί η πληρέστερη αξιοποίηση της διαθέσιμης ειδικευμένης εργασίας και διοικητικής εμπειρίας, από όπου και να προέρχονται, ενισχύει το παραγωγικό δυναμικό της χώρας και αυξάνει τη συνολική ζήτηση εργασίας. Όπως και στις λοιπές ευρωπαϊκές χώρες, έρευνες στην Ελλάδα δείχνουν ότι σε πάρα πολλές περιπτώσεις η ζήτηση εργασίας για άτομα με εξειδίκευση και εμπειρία δεν καλύπτεται από την διαθέσιμη προσφορά.

Τα αισθήματα πικρίας και τα ψυχολογικά προβλήματα που προκαλούνται σε εκείνους που δεν μπορούν να αξιοποιήσουν τις ικανότητες και εμπειρίες που διαθέτουν, έχουν δυσμενή επίδραση στο ηθικό των εν ενεργεία αξιωματικών. Επηρεάζουν επίσης αρνητικά και εκείνους που σε νεώτερες ηλικίες επιλέγουν το

επάγγελμα στο οποίο θα σταδιοδρομήσουν. Ένα από τα χαρακτηριστικά της σύγχρονης ελληνικής κοινωνίας είναι ότι περιορίζεται συνεχώς ο αριθμός των νέων που επιθυμούν να σταδιοδρομήσουν στα απαιτητικά επαγγέλματα των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας παρά το γεγονός ότι, σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις, οι ένοπλες δυνάμεις είναι εξαιρετικά δημοφιλείς σε μεγάλες πληθυσμιακές κατηγορίες. Με τη διακοπή δε πρόσφατα της εμπόλεμης κατάστασης με την Αλβανία, οι αξιωματικοί είναι ελεύθεροι να παραιτούνται, ορισμένα χρόνια μετά την ένταξή τους στην υπηρεσία. Διαγράφεται λοιπόν ο κίνδυνος να προσελκύονται πολλοί νεώτεροι αξιωματικοί με «εμπορεύσιμα» προσόντα στις καλύτερα αμειβόμενες θέσεις της ελεύθερης αγοράς, προκαλώντας μεγάλο κόστος στις Ένοπλες Δυνάμεις και τα Σώματα Ασφαλείας.

Ευχέρεια Επιλογών και Προτιμήσεις

Για να αντιμετωπίσουν την μετάπτωση από την έντονη δραστηριότητα σε πλήρη επαγγελματική αδράνεια, πολλοί απόστρατοι συμμετέχουν ενεργά σε διάφορους ομοιοεπαγγελματικούς, εκπολιτιστικούς κ.λ.π. συλλόγους ή σε άλλες παρόμοιες οργανώσεις. Η κοινωνική χρησιμότητα της συμμετοχής σε οργανώσεις, η οποία συχνά απαιτεί και μεγάλη ενεργητικότητα δεν πρέπει να υποτιμάται. Ο λόγος είναι ότι συμβάλλει στη βελτίωση της ποιότητας ζωής. Και η βελτίωση αυτή αποτελεί από χρόνια το κύριο ζητούμενο σε μια κοινωνία στην οποία η μεγάλη πλειονότητα του πληθυσμού έχει τη δυνατότητα να συμμετέχει σε αρκετά υψηλό βαθμό στην κατανάλωση βασικών υλικών αγαθών και υπηρεσιών. Δεν φαίνεται όμως ότι τους καλύπτει ικανοποιητικά. Ούτε και η ενασχόληση με την πολιτική προσελκύει τα τελευταία χρόνια αξιόλογο αριθμό αποστράτων. Οι περισσότεροι λοιπόν επιδιώκουν να αξιοποιήσουν τα προσόντα τους με απασχόληση σε διάφορες διοικητικές και άλλες εργασίες.

Οι κατάλληλες ευκαιρίες απασχόλησης διακρίνονται σε δύο κατηγορίες :

Σε εκείνες που ελέγχονται από το κράτος και κατά κανόνα σχετίζονται άμεσα με την προηγούμενη απασχόλησή τους. Κατ' αρχήν θα ήταν σκόπιμο να εξεταστεί η εθελουσία και με ειδικές αρμοδιότητες παραμονή των αξιωματικών στην υπηρεσία για δύο-τρία περισσότερα χρόνια. Αυτό π.χ. γίνεται και με τους καθηγητές της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που και μετά τη συνταξιοδότησή τους στο 67^ο έτος μπορούν να συμμετέχουν, υπό ειδικό καθεστώς, στην εκπαιδευτική διαδικασία, στις ερευνητικές δραστηριότητες και στις επιτροπές καθοδήγησης μεταπτυχιακών σπουδαστών. Προσφέροντας εμπειρία, εντιμότητα και ευθύτητα, οι απόστρατοι μπορούν επίσης να απασχολούνται περισσότερο από ότι μέχρι σήμερα σε διάφορες άλλες εργασίες στο ευρύτερο πλαίσιο της δραστηριότητας των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, με την ιδιότητα του στρατιωτικού συμβούλου, του εκπαιδευτή, του συμβούλου προμηθειών, του οργανωτή διαφόρων εκδηλώσεων κ.α. Συναφείς είναι και άλλες κρατικές δραστηριότητες, όπως για παράδειγμα η ευρεία συμμετοχή στην οργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων 2004 και άλλων διεθνών εκδηλώσεων, στις ενημερωτικές εκστρατείες για την περιβαλλοντική

προστασία, την εγκληματικότητα και τα παντός είδους ατυχήματα, στην οργάνωση για την αντιμετώπιση φυσικών καταστροφών και στην προετοιμασία των νέων για την στρατολόγησή τους (και αργότερα, με τη μετατροπή του στρατού σε επαγγελματικό, για την ενημέρωση ως προς την επαγγελματική συμμετοχή στις Ένοπλες Δυνάμεις). Είναι ευνόητο ότι η πληρέστερη αξιοποίηση των ευκαιριών αυτών και η δημιουργία νέων αποτελεί σε μεγάλο βαθμό μian «εσωτερική» υπόθεση για την οποία υπεύθυνοι είναι και οι ίδιοι οι αξιωματικοί και ιδιαίτερα οι υψηλόβαθμοι, όταν βέβαια βρίσκονται ακόμη εν ενεργεία. Δεν δικαιούνται κατά συνέπεια να μέμφονται την «πολιτεία» για τυχόν απρόσφορες αποφάσεις που λαμβάνονται και επιζήμιες παραλήψεις που σημειώνονται όταν και εκείνοι συμμετέχουν στην άσκηση της εξουσίας.

Σε ευκαιρίες απασχόλησης στον ευρύτερο ιδιωτικό τομέα της οικονομίας, στον οποίο αξιοποιούνται όλες σχεδόν οι διαφορετικές κατηγορίες εργασίας. Για την εξεύρεση όμως της κατάλληλης για κάθε απόστρατο ευκαιρίας απαιτείται ατομική και συλλογική (μέσω συλλόγων, κέντρων πληροφοριών κ.λ.π.) δραστηριότητα, με προϋπόθεση πάντα, όπως ήδη αναφέρθηκε, την προσπάθεια για προσαρμογή στο τελείως διαφορετικό καθεστώς της ελεύθερης αγοράς. Ιδιαίτερης σημασίας για τους αποστράτους είναι η συμμετοχή σε περισσότερες διαδικασίες που σχετίζονται με την παραγωγή της μεγάλης ποικιλίας των υλικών αγαθών και υπηρεσιών τα οποία χρησιμοποιούνται για την εθνική άμυνα. Πολλά δε από αυτά παράγονται ως αντισταθμιστικά οφέλη που επιτυγχάνονται ως αντάλλαγμα για τις εισαγωγές αμυντικού υλικού.

Πόσοι ακριβώς απόστρατοι, σε ποιες εργασίες και με ποιες διαδικασίες απασχολούνται δεν είναι γνωστό γιατί δεν φαίνεται να έχει διεξαχθεί κάποια σχετική έρευνα. Δεν υπάρχει κατά συνέπεια επαρκής στατιστική πληροφόρηση που θα βοηθούσε στη συστηματική ανάλυση και διερεύνηση των δυνατοτήτων για βελτίωση της υπάρχουσας κατάστασης. Σε μια Μελέτη-Εκθεση από τη Διεύθυνση Πληροφορικής-Μελετών του Γενικού Επιτελείου Στρατού που έγινε το 1992, προτείνονται διάφορα μέτρα. Ορισμένα έχουν ήδη ληφθεί. Από ότι όμως είναι γνωστό, παρόμοια μελέτη δεν έχει γίνει ξανά, ούτε και έχουν αξιολογηθεί τα μέτρα που εφαρμόστηκαν.

Η Εμπειρία Άλλων Χωρών

Η πιο κάτω σύντομη αναφορά στα τεκταινόμενα σε άλλες χώρες είναι ίσως χρήσιμη για την ανάληψη σχετικών πρωτοβουλιών στην Ελλάδα. Στις ΗΠΑ έχει συσταθεί Υπουργείο Αποστράτων (The Veterans Department). Έχει επίσης θεσμοθετηθεί να ανατίθεται σε αποστράτους η διαχείριση διαφόρων καταστημάτων και η διεύθυνση ιδρυμάτων που συνεργάζονται στενά ή εξυπηρετούν τις Ένοπλες Δυνάμεις και τα Σώματα Ασφαλείας, όπως π.χ. διάφορα κέντρα και υπηρεσίες μέσα και εκτός των στρατιωτικών εγκαταστάσεων. Στη Γερμανία γίνεται από πολλούς

αποδεκτή η παραμονή στην υπηρεσία όταν ομοιόβαθοί τους προάγονται σε ανώτερο βαθμό, όπως ήδη αναφέρθηκε. Δεν αποστρατεύονται υποχρεωτικά όταν προάγεται νεώτερός τους. Στην Ιταλία τέλος πολλοί τομείς των Γενικών Επιτελείων ασχολούνται με την κατάσταση των αποστράτων, με σκοπό να επιλύουν τα προβλήματά τους. Όταν αποστρατεύονται, οι αξιωματικοί έχουν εξαντλήσει εν υπηρεσία το χρόνο που προβλέπεται για τον βαθμό στον οποίο βρίσκονται. Στη συνέχεια δε διατηρούν στενές σχέσεις με την ενεργό υπηρεσία ως επίτιμοι με τον αντίστοιχο βαθμό αποστρατείας ή ως εκπαιδευτές, διοικητές σχολών, υπηρεσιών και ιδρυμάτων, και ως σύμβουλοι σε ευρύτερα θέματα που σχετίζονται με τις Ένοπλες Δυνάμεις και τα Σώματα Ασφαλείας.

ΤΟ ΑΙΓΑΙΟ Η' ΟΙ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΔΕΝ ΞΕΠΟΥΛΑΝΕ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΟΥΣ

Α. Κακαράς, Απόστρατος Αρχιπλοίαρχος, Μέλος ΚΕΘΑ

Ο Ετσεβίτ δεν έχει κανένα λόγο να κρύβει την πραγματικότητα και ωμά δήλωσε ότι γίνονται μυστικές διαπραγματεύσεις για το Αιγαίο. Πιθανότατα και για όλα τα άλλα ελληνοτουρκικά θέματα. Έχει μάλιστα σημασία το γεγονός ότι η δήλωση αυτή έγινε στις ΗΠΑ. Αμέσως μετά τη συνάντησή του με τον Μπούς. Δυστυχώς έχουμε κάθε λόγο να πιστέψουμε τον Τούρκο Πρωθυπουργό και όχι τη διάψευση του δικού μας Υπουργού Εξωτερικών.

Παράλληλα είναι γνωστές οι διαπραγματεύσεις υπό την ομπρέλα του ΝΑΤΟ για τα μέτρα οικοδόμησης εμπιστοσύνης (ΜΟΕ). Σ' αυτές τις συζητήσεις εξετάζονται και ρυθμίζονται σημαντικά ζητήματα, που αφορούν τις σχέσεις των δύο χωρών. Ερήμην του λαού και του Κοινοβουλίου. Με πρώτο και κύριο στόχο τη συνοχή και τις σχεδιάσεις του ΝΑΤΟ. Η μυστική διπλωματία είναι μία πραγματικότητα και δεν την απορρίπτει κανείς, εάν γνωρίζει πως εθνικοί λόγοι την επιβάλλουν. Κρυφά όμως τώρα απεργάζονται λύσεις ασύμφορες για τη χώρα μας. Λύσεις που εάν ήταν πατριώτες όσοι τις ετοιμάζουν, δεν θα τις προωθούσαν. Ας δούμε γιατί είμαστε τόσο βέβαιοι γι' αυτό, άρα και πολύ ανήσυχοι.

Θα μνημονεύσουμε τις υποχωρήσεις των τελευταίων χρόνων, σε θέματα που σχετίζονται με εθνικά κυριαρχικά δικαιώματα και μόνο στην περιοχή του Αιγαίου.

Την αποδοχή της ύπαρξης "γκρίζων ζωνών" άρα τη δημιουργία από τη μία στιγμή στην άλλη πλήθους απαιτήσεων της Τουρκίας σε βραχονησίδες, θάλασσα κ. λ. π. Τη μη καταπολέμηση της πρακτικής έκτοτε, να αναφέρονται τα Ίμια και άλλα ως αμφισβητούμενες περιοχές

Την επίσημη παραδοχή του Πρωθυπουργού στη Μαδρίτη ότι η Τουρκία έχει, εκτός από τα νόμιμα και ζωτικά συμφέροντα και δικαιώματα στο Αιγαίο.

Την ουσιαστική παράδοση του Αιγαίου στο ΝΑΤΟ ως χώρου, όπου αυτό θα ρυθμίζει την επιχειρησιακή και άλλες ευθύνες. Έτσι μπορεί να γίνει και αντιληπτό, γιατί το ΝΑΤΟ (Ρ.Κις αμερικανός διοικητής αεροπορικών δυνάμεων νότιας πτέρυγας) απαίτησε από την Ελλάδα (από τον δικό μας Αρχηγό Τακτικής Αεροπορίας και αυριανό Αρχηγό της Πολεμικής Αεροπορίας Αντιπτέραρχο Παπανικολάου) να μην αναχαιτίζονται ΝΑΤΟϊκά (δηλαδή τουρκικά) αεροπλάνα από άλλα ΝΑΤΟϊκά (δηλαδή από ελληνικά) στο Αιγαίο.

Την συμμετοχή μας σε ασκήσεις με τη Λήμνο να εξαιρείται, επειδή το απαιτεί η Τουρκία (να θυμηθούμε εδώ τις ασκήσεις DESTINED GLORY και DYNAMIC MIX που έγιναν γνωστές για τη μεταχείριση των δικών μας δυνάμεων από τους "συμμάχους" και την Τουρκία.)

Την έκδοση συνδυασμένων NOTAM από τις τουρκοκυπριακές αρχές και την Τουρκία. Με τις οποίες ουσιαστικά επιχειρείται η εγγραφή υποθηκών για επισημοποίηση εθνικού εναερίου χώρου του ψευδοκράτους του Ντεκτάς με την ανάλογη κατάσταση στο Αιγαίο. Και συγχρόνως, εκτός από τη σχετική δήλωση του στρατηγού Κιβρίκογλου, μας ήρθαν και οι άλλες NOTAM για τους αεροδιαδρόμους G18 και G19 προς Ρόδο και Κύπρο από τους Τούρκους (με την ευκαιρία θα μας πει κανείς εάν αληθεύει η πληροφορία πως η Τουρκία με αλεπάλληλα νετο στον ICAO έχει καταφέρει να αχρηστεύσει τουλάχιστον δέκα αεροδιαδρόμους από το FIR Αθηνών;)

Την απάλειψη του κυριότερου από τους λόγους που πρόβαλλε ο Καραμανλής ως επιχείρημα για να μπούμε στην Ε.Ε. (τότε ΕΟΚ). Την "προστασία" μας δηλαδή από την επιθετικότητα των γειτόνων μας. Που δε θα τολμούσαν να διεκδικήσουν τίποτα από εμάς και πολύ περισσότερο να μας επιτεθούν, αφού θα ήμασταν πλέον τμήμα της πανίσχυρης Ευρώπης. Τώρα ως γνωστόν δύο χώρες μη μέλη της ΕΕ (Τουρκία και ΗΠΑ) και μία που είναι η μισή στην ΕΕ (Μεγάλη Βρετανία) αποφάσισαν στην Κωσταντινούπολη πως, ο Ευρωστρατός δεν θα ανακατεύεται χωρίς άδεια των Τούρκων στις περιοχές Αιγαίου και Κύπρου. Άρα δεν θα τις προστατεύει σε περίπτωση επίθεσης. Όχι ότι θα περιμέναμε από τους Άγγλους να πολεμήσουν για μας. Να μη μας κοροϊδεύουν όμως ασύστολα. Το θέμα του ευρωστρατού σωστά εξελίχθηκε σε Εθνικό Πρόβλημα και έτσι πρέπει να αντιμετωπίζεται. Ελπίζουμε ότι η νέα δομή και οργάνωση του Στρατού Ξηράς που παρουσιάστηκε πρόσφατα, δεν παίρνει τις δυνάμεις από τα νησιά του Αιγαίου. Ή μήπως τις παίρνει για ικανοποίηση της Τουρκίας ;

Τη σύμφωνη γνώμη της Κυβέρνησης για απάλειψη των γραμμών που ορίζουν τα θαλάσσια σύνορα Ελλάδας- Τουρκίας (αυτό δήλωσε ο επίσημος εκπρόσωπος του State Department των ΗΠΑ Μπάουτσερ). Να τονίσουμε εδώ πως, τα σύνορα χωρίζουν τις "ιδιοκτησίες" των γειτόνων. Και όποιος τα καταργεί αποδέχεται τις αμφισβητήσεις της κυριαρχίας-ιδιοκτησίας των περιοχών που περικλείουν τα όρια αυτά. Σε άλλες εποχές θα μιλούσαμε για προδότες (χωρίς εισαγωγικά). Όσο για την οργισμένη δήλωση του Πρωθυπουργού μας πως "το διεθνές δίκαιο καθορίζει τα σύνορα και όχι κάποιες υπηρεσίες", μας θύμισε μια παροιμία. "Ας γανγίζει το σκυλί, το καραβάνι να περνάει". Και να ήταν τα γανγίσματα πραγματικά και όχι για τα μάτια του κόσμου! Τους χάρτες πάντως θα τους βλέπουν και θα τους χρησιμοποιούν όλοι χωρίς τα σύνορα. Μαζύ και οι δικές μας Ένοπλες Δυνάμεις (ειδικά μετά τον Ιούνιο οπότε και θα γίνει η ετήσια Geographic Conference του αμαρτωλού οργανισμού) . Και να λείπει και η εξυπνάδα του Κυβερνητικού Εκπροσώπου ότι μόνο τα θαλάσσια σύνορα μεταξύ ΗΠΑ – Ρωσία καταχωρούνται και γίνονται αποδεκτά από τους αμερικανούς στους χάρτες.

Την ανοχή ουσιαστικά της κατακόρυφης αύξησης των παραβιάσεων και παραβάσεων στο Αιγαίο από τα τούρκικα αεροσκάφη (δεν λέμε και για τα αμερικανικά, αφού τα τελευταία γράφουν εκεί που δεν πιάνει μελάνι όλη την υδρόγειο και θεωρούν τα πάντα δικά τους).

Τα θέματα που μας απασχολούν στο Αιγαίο δεν "διολισθαίνουν" όπως συνηθίζεται να λέγεται (ακόμα και για το Κυπριακό) στη τωρινή πολύ δυσμενή για εμάς κατάσταση. Οδηγούνται συνειδητά με συγκεκριμένη πολιτική από τη σημερινή αλλά και τις προηγούμενες Κυβερνήσεις. Και γι' αυτό είναι και επικίνδυνη και αντιπατριωτική η πολιτική αυτή. Όσο για την πάγια πλέον έκφραση (όσων διαφωνούν αλλά συμπράττουν μέχρι σήμερα) ότι "έπρεπε να είχε γίνει αυτό και όχι το άλλο" είναι εξίσου υπεύθυνοι.

Τέλος η ανελέητη τακτική του Αμερικανικού παράγοντα, δεν μπορεί να χρησιμοποιείται ως άλλοθι για την κατάντια των κυριαρχικών μας δικαιών. Οι Αμερικανοί φροντίζουν για τα συμφέροντα τα δικά τους. Και μάλιστα το δηλώνουν πολύ καθαρά και ξάστερα. Το θέμα είναι πώς ενεργούν οι δικές μας κυβερνήσεις. Αφού είναι εξίσου καθαρό πως η αντιμετώπιση των εθνικών μας θεμάτων με τον τρόπο που οι αμερικανοί και το ΝΑΤΟ επιδιώκουν, μέχρι τώρα απέδωσαν καρπούς ενάντιους στα ελληνικά συμφέροντα

Η κατάσταση αυτή είναι αποτέλεσμα της δουλοφροσύνης και της έλλειψης πατριωτισμού όποιων απεργάζονται και συναινούν σε ανθελληνικές λύσεις στο Αιγαίο. Ο Λαός πρέπει να έχει το νου του και να ξεσηκωθεί. Οι οπαδοί, μέλη και στελέχη του κυβερνώντος κόμματος είναι πατριώτες και γνωρίζουν όπως όλοι, πιο είναι το συμφέρον του τόπου μας. Ας το φωνάξουν και αυτοί στην ηγεσία του κόμματός τους. Ωμά και ανελέητα ξεπουλιούνται από κάποιους προς όφελος άλλων, εθνικά κυριαρχικά δικαιώματα και συμφέροντα. Πρέπει εδώ και τώρα να σταματήσουν.

Β' ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ "ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ 2001"

Στις 13 και 14 Δεκεμβρίου 2001 πραγματοποιήθηκε, στο Πολεμικό Μουσείο, το Β' Διεθνές Συνέδριο της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ με θέμα «ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ 2001».

Συμμετείχε μεγάλος αριθμός συνέδρων εκ των οποίων εβδομήντα (70) εν ενεργεία στελέχη των Ε.Δ. και μαθητές των Στρατιωτικών Παραγωγικών Σχολών.

Στους εισηγητές, που ήταν είκοσι έξι (26), περιλαμβάνονταν στρατιωτικοί, καθηγητές Πανεπιστημίων, στελέχη ιδιωτικών επιχειρήσεων και ο Πρόεδρος του ΣΕΚΠΥ.

Όλες οι εισηγήσεις ήταν τεκμηριωμένες και βοήθησαν σημαντικά στην εξαγωγή ορθών συμπερασμάτων.

Ακολουθούν η εισήγηση και τα Γενικά Συμπεράσματα του Προέδρου του Συνεδρίου Αντιστρατήγου ε.α . Χρ. Μουστάκη, Επιτίμου Διοικητού 1^{ης} Στρατιάς, και οι εισηγήσεις του Επιτίμου Α/ΓΕΕΘΑ Στρατηγού ε.α. Δ. Σκαρβέλη και του Επιτίμου Αρχηγού Στόλου Αντιναύαρχου ε.α. Γρ. Δεμέστιχα Π.Ν.

Εισήγηση Προέδρου Συνεδρίου

Η ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ, μετά την επιτυχία του Α' Διεθνούς Συνεδρίου με θέμα «ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ '99- Αμυντικά Προγράμματα» απεφάσισε την ανά διετία επανάληψή του και γ' αυτό πραγματοποιείται σήμερα το Β' Διεθνές Συνέδριο με θέμα «ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ 2001- Στρατηγικές και Τακτικές Εφαρμογές των Συγχρόνων Οπλικών Συστημάτων».

Η ανά διετία επανάληψη του Συνεδρίου εκρίθη αναγκαία λόγω της ταχυτάτης τεχνολογικής εξελίξεως των οπλικών συστημάτων, η οποία, σε συνδυασμό με την διαφοροποίηση και των απειλών, επιβάλλει ανάλογες μεταβολές στη στρατιωτική στρατηγική και τακτική.

Ο γενικός σκοπός του Συνεδρίου είναι η καταγραφή απόψεων σε όλους τους τομείς ενδιαφέροντος της στρατιωτικής στρατηγικής, με έμφαση στην συμβολή της συγχρόνου τεχνολογίας στην αμυντική θωράκιση της χώρας και με ιδιαίτερη βαρύτητα στις επιδράσεις στην εθνική στρατηγική, στο αμυντικό δόγμα, στη διεύθυνση και στον έλεγχο των επιχειρήσεων, στο χειρισμό κρίσεων, στις επιλογές οπλικών συστημάτων, στην αμυντική μας βιομηχανία, στη δομή των Ε.Δ. και στην ανάπτυξη τακτικών στο πεδίο μάχης.

Όλα αυτά έχουν ιδιαίτερη σημασία για την άμυνα της χώρας μας, λόγω της επιχειρούμενης Στρατιωτικής Αμυντικής Αναθεωρήσεως και της αναδιοργανώσεως των Ε.Δ., αλλά και των διεθνών μας υποχρεώσεων για συμμετοχή σε ειρηνευτικές ή ανθρωπιστικές αποστολές.

Φιλοδοξούμε να φανούμε χρήσιμοι παρουσιάζοντας μια ολοκληρωμένη πρόταση με όσο το δυνατόν περισσότερα και εγκυρότερα στοιχεία για να βοηθήσουμε το έργο αυτών που έχουν την ευθύνη της αμυντικής θωράκισης της χώρας.

Η ενέργειά μας αυτή είναι απαλλαγμένη από σκοπιμότητες και κάθε είδους αντιπαλότητες, γιατί πιστεύουμε ότι όλοι ενεργούν με καλή πρόθεση και με μοναδικό στόχο την αμυντική θωράκιση της χώρας.

Το συνέδριό μας έχει το πλεονέκτημα ότι παρέχει ελεύθερο βήμα σε όλους όσους επιθυμούν να εκφράσουν τις απόψεις τους, όπως, κρατικούς φορείς, εκπαιδευτικά ιδρύματα και κυβερνητικά ερευνητικά ιδρύματα, ανεξάρτητους ερευνητές και ιδιωτικές επιχειρήσεις.

Όλοι οι εισηγητές έχουν μεγάλη πείρα και γι' αυτό αναμένουμε να ακουστούν σκέψεις και απόψεις που θα βοηθήσουν στην εξαγωγή χρήσιμων συμπερασμάτων, τα οποία θα προωθηθούν στους αρμόδιους φορείς.

Εκ μέρους της οργανωτικής επιτροπής, εκφράζω τις ευχαριστίες μας προς :

Όλους τους εισηγητές.

Όλους εσάς που μας τιμάτε με την παρουσία σας.

Το ΥΕΘΑ, όχι μόνο για την χρηματική ενίσχυση, αλλά και την γενικότερη συμπαράσταση και βοήθεια για την οργάνωση του Συνεδρίου.

Τους χορηγούς, χωρίς την βοήθεια των οποίων δεν θα ήταν δυνατή η οργάνωση του Συνεδρίου, δεδομένου ότι η ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ είναι Εταιρία μη κερδοσκοπική και βασίζεται στις συνδρομές των μελών της και σε χορηγίες επώνυμων και ανώνυμων προσώπων. Χορηγοί του Συνεδρίου είναι, εκτός από το ΥΕΘΑ που προανεφέρθη :

Η EUROFIGHTER

Η HDW/FERROSTAAL

Η SUNLIGHT CREATING ENERGY

Η FINATEC

Η ΠΥΡΚΑΛ

Η ΕΑΒ

Η STN ATLAS ELECTRONIC

Τα ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

Τα ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ

Η ΜΑΡΑΚ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΑΒΕΕ

Η EUROTEST LTD.

Τελειώνοντας θα ήθελα, ως Πρόεδρος του Συνεδρίου, να ευχαριστήσω και να συγχαρώ τα μέλη της Οργανωτικής Επιτροπής που είναι ο Αντιστράτηγος ε.α. Γ. Λιάκουρης, ο Υποναύαρχος ε.α. Ι. Ιωάννου Π.Ν., ο Αρχιπλοίαρχος ε.α. Η. Παπαφρατζέσκος Π.Ν. και ο Πλοίαρχος ε.α. Σ. Κόπιτσας Π.Ν. για τις τεράστιες προσπάθειες που κατέβαλαν για την οργάνωση του Συνεδρίου.

Επίσης τον Πρόεδρο και το Δ.Σ. της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ αλλά και όλα τα απλά μέλη, για την αμέριστη συμπαράσταση και σημαντική βοήθεια που παρείχαν στην Οργανωτική Επιτροπή.

Γενικά Συμπεράσματα

α. Το διεθνές περιβάλλον, εξελίσσεται ταχύτατα, δυναμικά και αβέβαια με κινδύνους, που μεταβάλλονται ταχύτατα σε απειλές, ιδιαίτερα μετά την τρομοκρατική ενέργεια της 11^{ης} Σεπτεμβρίου 2001 στη Ν. Υόρκη.

β. Η χώρα μας αντιμετωπίζει πολλαπλές απειλές δυσδιάκριτες και μεταβαλλόμενες, οι οποίες όμως είναι υπαρκτές, ανεξάρτητα αν είναι άμεσες ή όχι. Κυρία όμως απειλή παραμένει η Τουρκική.

γ. Η έκρηξη της τεχνολογίας, της πληροφορικής και των επικοινωνιών έχει φέρει πραγματική επανάσταση, η οποία δημιουργεί τις προϋποθέσεις δημιουργίας ρηγμάτων στην εθνική ασφάλεια. Δεν αποκλείεται, στο μέλλον, οι χαμηλής εντάσεως διαμάχες να συνδυάζονται με επιθέσεις μέσω Η/Υ, που θα προκαλούν προβλήματα στην οικονομία, το εμπόριο κ.λ.π.

δ. Οι τεχνολογικές εξελίξεις, σε συνδυασμό με τις μεταβολές των απειλών, επιβάλλουν την συνεχή αναθεώρηση της στρατιωτικής στρατηγικής και τακτικής. Γι' αυτό καθίσταται αναγκαία η συνεχής ενημέρωση και παρακολούθηση των εξελίξεων από τους αρμοδίους.

ε. Η στρατηγική μας πρέπει να αποβλέπει στην αξιόπιστη αποτροπή, η οποία όμως προϋποθέτει την αντικατάσταση του δόγματος «Δεν διεκδικούμε τίποτα» με το «Διεκδικούμε όλα όσα μας ανήκουν».

στ. Ο βασικότερος παράγων της αξιόπιστης αποτροπής είναι οι ισχυρές Ε.Δ., με ότι αυτό συνεπάγεται από πλευράς προσωπικού και υλικού.

ζ. Η ευθύνη για τη δημιουργία ισχυρών Ε.Δ. έχει ανατεθεί στα στελέχη των Ε.Δ., που πρέπει να είναι επαγγελματίες στρατιωτικοί επιστήμονες.

Είναι λανθασμένη η αντίληψη που καλλιεργείται από κάποιους κύκλους, ότι τον πόλεμο στο μέλλον, λόγω των τεχνολογικών εξελίξεων, θα διεξαγάγουν επιστήμονες. Οι στρατοί χρειάζονται ηγέτες που να μπορούν να εμπνέουν τους στρατιώτες και να τους οδηγούν ακόμη και στο θάνατο.

Βεβαίως ο σύγχρονος ηγέτης πρέπει να έχει και επιστημονικές γνώσεις, σε όποιο βαθμό απαιτείται, για να εκμεταλλεύεται τις δυνατότητες, που παρέχουν τα σύγχρονα τεχνολογικά επιτεύγματα.

η. Οι σύγχρονες τεχνολογικές εξελίξεις μπορούν να δώσουν αξιόπιστες λύσεις στο αμυντικό πρόβλημα της χώρας και ιδιαίτερα στην κάλυψη της μεγάλης υπεροχής, σε προσωπικό, της Τουρκίας, με πιο αποτελεσματικά και με λιγότερο προσωπικό υπηρετήσεως οπλικών συστημάτων.

Βασική όμως αρχή πρέπει να είναι η ποιοτική υπεροχή και όχι η ποσοτική υπεροχή έναντι του πιθανού αντιπάλου.

ΜΟΝΟ με την ποιοτική υπεροχή προσωπικού και μέσων είναι δυνατόν να αντιμετωπιστεί η ποιοτική υπεροχή της Τουρκίας.

θ. Οι αμυντικές δαπάνες πρέπει να αντιμετωπίζονται με βάση τις επιχειρησιακές απαιτήσεις και όχι με λογιστικά κριτήρια.

ι. Η διατήρηση της ισορροπίας ισχύος μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας είναι αναγκαία, έστω και αν αυτό προκαλεί κάποια μεγαλύτερη επιβάρυνση. Η Ελλάδα είναι υποχρεωμένη να ακολουθεί τις κινήσεις της Τουρκίας, που έχει την πρωτοβουλία στον ανταγωνισμό των εξοπλισμών.

Η Ελλάδα, για λόγους καλής θελήσεως, άφησε ανεκμετάλλευτη την ευκαιρία, που της προσέφερε η οικονομική κρίση της Τουρκίας, η οποία μείωσε κατά 30% τις αμυντικές της δαπάνες και δεν ανέλαβε την πρωτοβουλία που θα μπορούσε να την φέρει σε δυσχερή θέση. Το μέλλον θα δείξει αν αυτή η χειρονομία θα έχει ανάλογη ανταπόκριση.

ια. Επιβάλλεται η ανάπτυξη της Ελληνικής Πολεμικής Βιομηχανίας με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια και η ενίσχυση της ιδιωτικής αμυντικής βιομηχανίας δια της αναθέσεως κατασκευαστικού έργου και της ισότιμης συμμετοχής στη συμπαραγωγή υλικού, με διαφανή κριτήρια.

ιβ. Η συμμετοχή μας σε πολυεθνικές επιχειρήσεις είναι επιβεβλημένη, γιατί μόνο έτσι θα μπορούμε να επηρεάσουμε τις εξελίξεις επ'ωφελεία των εθνικών μας συμφερόντων. Γι'αυτό απαιτείται ένα αξιόπιστο και αποδοτικό σύστημα διαθέσεως δυνάμεων, ώστε να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις, αλλά και να μη προκαλούνται προβλήματα στις Ε.Δ. και την άμυνα της χώρας.

Το γενικό συμπέρασμα που προέκυψε είναι ότι το Συνέδριο πέτυχε τους στόχους του και δικαιώθηκε πλήρως η επιλογή της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ για την πραγματοποίησή του. Αυτή δε η επιτυχία του καθιστά επιβεβλημένη την ανά διετία πραγματοποίησή του.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ , ΤΕΚΜΗΡΙΩΜΕΝΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ Η' ΟΧΙ ?

Στράτος Σκλήρης

Αππχος ε.α.

Συχνά στον ημερήσιο τύπο, ή φράσεις πολιτών διατυπώνονται απόψεις όπως οι ακόλουθες: *"Στρατιωτικοί, άνθρωποι χωρίς ικανότητες να σταδιοδρομήσουν σε άλλα "ελεύθερα επαγγέλματα", караβανάδες, αντικοινωνικά στοιχεία πραξικοπηματίες ή ευκαιριακοί επαναστάτες", "εκεί που σταματάει η λογική αρχίζει ο στρατός",*

Σαν πάγια τακτική οι επίσημες αρχές (ΥΕΘΑ) αποφεύγουν, χωρίς να επικροτούν τις ανωτέρω απόψεις, να απαντήσουν ή να πάρουν θέση, και τούτο για να αποφύγουν εμπλοκή με την "3η εξουσία", τον τύπο. Στα δημοσιεύματα ή τις δημόσιες προκλήσεις οι τις παρουσιάσεις αναλύσεων "κοινής γνώμης" αντιδρούν πολύ χλιαρά ακόμα και οι υψηλόβαθμοι θιγόμενοι (ίδτετε εν ενεργεία Αρχηγοί ΓΕΕΘΑ).

Αυτή η υποβαθμισμένη αντίδραση τόσο του επίσημου κράτους (κοινωνίας) όσο και των αμέσως εμπλεκόμενων (αξκών), αλλά και η υποβαθμισμένη παρουσία σε τομείς της κοινωνικής δραστηριότητας (πολιτική-Ινστιτούτα Διεθνών Σχέσεων), μας προβληματίζει.

Στο παρόν άρθρο επιχειρείται μια όχι συναισθηματική αλλά ψυχρά αντικειμενική εξήγηση στο ερώτημα "ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ. ΕΝΑ ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ;

Η απάντηση είναι πολύ μεγάλης σπουδαιότητας, τους μεν στρατιωτικούς τους ενδιαφέρει άμεσα διότι έτσι θα μπορέσουν να ανακτήσουν το χαμηλό (κατά τις ενδείξεις) ηθικό τους και να υποστηρίξουν τις θέσεις τους με τεκμηριωμένα επιχειρήματα. Στα δε άλλα επαγγέλματα (βαρύγδουπα ή και ακριβοπληρωμένα) θα δώσει την ευκαιρία να στοχαστούν τις μονοπωλιακές άποψεις τους. Ίσως δεχθούν ότι οι στρατιωτικοί ασκούν λειτούργημα.

Για να μην κατηγορηθώ ότι "ευλογώ τα γένια μου", σαν απόστρατος αξιωματικός της ΠΑ, θα υποστηρίξω τα συμπεράσματα με επιχειρήματα/θέσεις της εξειδικευμένης επιστημονικής βιβλιογραφίας, δηλαδή διακεκριμένων κοινωνιολόγων περί τα "στρατιωτικά".

Τα βασικά σημεία-παράμετροι είναι: α) Στρατιωτικός και Κοινωνία β) Επαγγελματισμός - Βασικά Κριτήρια και γ) Σύγκριση Στρατιωτικού Επαγγέλματος.

Μετά την αποσαφήνιση αυτών των παραμέτρων και τη συγκρίσεις θα αποδειχτεί, ή όχι, ότι το επάγγελμα του στρατιωτικού είναι επιστημονικά

διακεκριμένο και το ίδιο τεκμηριωμένο όπως π.χ. του ιατρού, δικηγόρου, οικονομολόγου ή του πολιτικού.

Στρατιωτικός και Κοινωνία

Ας αξιολογήσουμε λοιπόν τον στρατιωτικό, σαν άτομο, σαν ομάδα και σαν μέρος του κοινωνικού συνόλου, μέσα στο φυσικό χώρο στον οποίο γεννάται, αναπτύσσεται και κρίνεται, την κοινωνία. Ξεκινώντας με μία θεώρηση μικροσκοπική (άτομο) προς τη μακροσκοπική (κοινωνία) γίνεται εύκολα αποδεκτή η άποψη ότι οι στρατιωτικοί είναι ένα μέρος από τη λοιπή κοινωνία, την Ελληνική στην προκείμενη περίπτωση, και είναι φυσικό να επηρεάζονται από το ίδιο "σύστημα αξιών" κατά τρόπο παράλληλο. Ένα στρατιωτικό σύστημα σε μία δημοκρατική κοινωνία δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς ανάλογη σύνδεση με το σύστημα αξιών αυτής της κοινωνίας, σύνδεση που πρέπει να είναι κατανοητή και αποδεκτή και από τις δύο πλευρές, κοινωνία και στρατιωτικούς.

Η μεν κοινωνία αναμένει από τους στρατιωτικούς να δεσμευτούν στους βασικούς κανόνες λειτουργίας του πολιτικοκοινωνικού συστήματος. Αντιδιαμετρικά οποιοδήποτε στρατιωτικό σύστημα, εφόσον είναι νόμιμο, απεικονίζει την κοινωνία που το παρήγαγε και συνεπώς τα επαγγελματικά ήθη, οι θέσεις και τα πιστεύω, πηγάζουν, έχουν τις ρίζες τους, σ' αυτό το πολιτικοκοινωνικό σύστημα.

Αυτές οι αμοιβαίες σχέσεις θα γίνουν πιο κατανοητές αν φανταστούμε τις σχέσεις σαν ένα σύστημα ομόκεντρων κύκλων στο κέντρο των οποίων στέκεται ο επαγγελματίας αξκός. Το πρώτο μέλημα του αξκού και πηγή ευαισθησίας είναι το σύστημα αξιών που τον επηρεάζει άμεσα, προσωπικά, σαν άτομο. Εκδηλώνεται με αυτοκριτική και τα κύρια ερωτήματα που τον απασχολούν είναι η γνώμη για τον εαυτόν του και τον άμεσο κόσμο που τον περιβάλλει. Ειδικότερα οι ανησυχίες του προέρχονται από τα ερωτήματα που αναφέρονται στην προσωπική εντιμότητα, αξιοπρέπεια, τρόπο συμπεριφοράς, τιμή και τέλος τις ικανότητές του. Δηλαδή ο κάθε αξκός αντιλαμβάνεται αυτές τις αξίες, με προσωπική σκοπιά και τις εφαρμόζει ανάλογα ζυγίζοντας τις αξίες σύμφωνα με τις προσωπικές πεποιθήσεις και επιδόσεις. Αυτή είναι η αντίληψη στο ατομικό επίπεδο.

Στην ομάδα όμως η ατομική αντίληψη του αξιωματικού επηρεάζεται σημαντικά. Εδώ ο αξκός αντιλαμβάνεται ότι οι σχέσεις του με την ομάδα (Σώμα Αξκών) είναι άμεσα συνδεδεμένες με τις προσωπικές του πεποιθήσεις για τις αξίες ως και τις επιδόσεις του.

Αυτό το αποδέχεται ενσυνείδητα ή ασυνείδητα και επιτρέπει στην ομάδα, να θέτει κριτήρια επίδοσης, να καθορίζει τρόπο συμπεριφοράς και να εκπονεί βασικές επαγγελματικές αρχές.

Αλλά η ομάδα είναι ευρύτερη, οι δε αντιλήψεις πολύ δύσκολα συμπίπτουν απόλυτα. Εδώ αρχίζει δηλαδή μία πρώτη απόκλιση ή ένας πρώτος περιορισμός του ατόμου από την ομάδα. Για παράδειγμα ως άτομα μπορεί

να δεχτούμε ότι "κάποιος δεν πρέπει να σκοτώνει". Ομως μέσα στα κριτήρια και το σύστημα αξιών της ομάδας π.χ. "η αφαίρεση ζωής ανθρώπων γίνεται παραδεκτή επαγγελματική πράξη" και μάλιστα εγκρίνεται όχι μόνο από την ομάδα αλλά και τη λοιπή κοινωνία.

Στο κοινωνικό επίπεδο το κυρίαρχο στοιχείο είναι η πολιτική αντίληψη. Δηλαδή εδώ η κοινωνία πλέον επικεντρώνει το ενδιαφέρον στις πολιτικο-στρατιωτικές σχέσεις και γίνεται ένα πλέγμα συγκρίσεων που αναφέρονται στο ρόλο των στρατιωτικών μέσα στη δημοκρατική κοινωνία, το στρατιωτικό σύστημα αξιών vis-a-vis με τις πολιτικές αξίες και γενικά τις σχέσεις στρατιωτικών και λοιπού κοινωνικού συνόλου.

Το κοινωνικό επίπεδο δεν αποτελεί το βασικό μέλημα του αζκού (ως ατόμου), αυτό αφύεται για την ομάδα. Γενικά ο μέσος επαγγελματίας αζκός δεν μπορεί να επηρεάσει τις σχέσεις κοινωνίας-στρατιωτικών. Ομως το ατομικό σύστημα αξιών και οι επιδόσεις της ομάδας, όπως γίνονται αντιληπτά από την κοινωνία, επηρεάζουν ευθέως "την εικόνα" για τους στρατιωτικούς και με βάση αυτή την εικόνα κρίνονται από τους άλλους επαγγελματίες.

Σαν βασικό συμπέρασμα καταλήγουμε ότι το ατομικό σύστημα αξιών, οι απαιτήσεις της ομάδας και οι κοινωνικές αντιλήψεις σχεδόν ποτέ δεν βρίσκονται σε πλήρη αρμονία και αυτό έχει ανάλογες συνέπειες στο στρατιωτικό επαγγελματισμό. Όσο μεγαλύτερη είναι η ασυμφωνία τόσο χαμηλότερος επαγγελματισμός συναντάται στις ΕΔ.

Επαγγελματισμός-Βασικά κριτήρια

Αφού λοιπόν προσδιορίσαμε το χώρο και τις διαστάσεις που κινείται ο αζκός, ας αποσαφηνίσουμε το βασικό ορισμό του επαγγέλματος, χωρίς προφανώς να αναφερόμαστε στα χειρωνακτικά ή βοηθητικά επαγγέλματα, αλλά στοχεύοντας στην απάντηση του βασικού ερωτήματος "είναι οι στρατιωτικοί επιστημονικά κατοχυρωμένο επάγγελμα;".

Ο Ε. GREENWOOD διατυπώνει τον ορισμό ότι το "επάγγελμα χαρακτηρίζεται από εξουσία, αυτοτελή θεωρία, κοινωνική αποδοχή, κώδικα ηθών και επαγγελματική επιμόρφωση".

Με πλέον επιστημονική στοιχειοθέτηση, ο MORIS COGAN γράφει "επάγγελμα είναι η ενασχόληση, το αποτέλεσμα της οποίας βασίζεται στη βαθιά κατανόηση ενός θεωρητικού μέρους της γνώσης ή της επιστήμης και τις δεξιότητες που αποδεικνύουν αυτή την κατανόηση. Τόσο η κατανόηση όσο και οι δεξιότητες εφαρμόζονται σ'ένα ζωτικό τομέα της ανθρώπινης κοινωνίας, οι δε εφαρμογές προσαρμόζονται συνεχώς με βάση την εξέλιξη της γνώσης και στοχεύουν να ελαττώσουν τα σφάλματα".

Μετά τον ορισμό του επαγγέλματος, ως ολοκληρώσουμε την άποψη διατυπώνοντας τα βασικά κριτήρια με τα οποία θα τεκμηριώσουμε επιστημονικά το κάθε επάγγελμα.

Ο S. HUNTINGTON, ένας ιστορικός και θεωρητικός με ειδικές διατριβές στη στρατιωτική κοινωνία, προσδιορίζει τρία (3) βασικά κριτήρια. Την Επιτήδευση, την Υπευθυνότητα και τη Σωματειακή Δομή ή Επαγγελματικό Σώμα.

Επιτήδευση: Ο επαγγελματίας-ο κάθε επαγγελματίας-πρέπει να είναι ειδικός σε εξειδικευμένες γνώσεις και δεξιότητες σ'ένα σημαντικό τομέα ανθρωπίνης προσπάθειας. Η επιτήδευση αυτή πρέπει να αποκτάται με μακροχρόνια εκπαίδευση και εμπειρία. Πρέπει να βασίζεται σε αντικειμενικές επαγγελματικές ικανότητες (κριτήρια) που τον ξεχωρίζουν από τον απλό τεχνίτη ή ερασιτέχνη και οι οποίες να μετρούν τη σχετική ικανότητα μεταξύ των ομοίων του. Αυτά τα κριτήρια να είναι διεθνή, και πρέπει να είναι εφικτό να εφαρμόζονται ανεξάρτητα χρόνου και τόπου.

Η επιτήδευση (επαγγελματική γνώση) είναι διανοητική στη φύση της και πρέπει να μπορεί να διατηρείται σε γραπτά κείμενα, με άλλα λόγια να έχει ιστορία. Ακόμα περισσότερο για την ανάπτυξη αυτής της επιτήδευσης απαιτείται να υπάρχουν ιδρύματα-ινστιτούτα ερευνών και εκπ/σης και μόνο μέσω αυτών να μεταδίδεται η επαγγελματική γνώση και δεξιότητα. Επιπρόσθετα πρέπει να υπάρχουν δραστηριότητες προσωπικών επαφών όπως συμμετοχή σε συμβούλια, δημοσιεύσεις κλπ. δηλαδή μία κυκλοφορία των ατόμων μεταξύ εξάσκησης και διδασκαλίας.

Σαν τελευταία απαίτηση, η επιτήδευση πρέπει να διδάσκεται σε δύο (2) φάσεις. Στη πρώτη να δίδεται ευρεία επιμόρφωση και στη δεύτερη να παρέχεται εξειδικευμένη επιμόρφωση και τεχνικές δεξιότητες.

Υπευθυνότητα: Το κριτήριο αυτό προϋποθέτει ότι ο κάθε επαγγελματίας είναι ένας ειδικός που εργάζεται μέσα στο κοινωνικό σύνολο και εκτελεί μία υπηρεσία όπως π.χ. προαγωγή της υγείας, της παιδείας ή της δικαιοσύνης, δηλαδή λειτουργιών που είναι απαραίτητες για την επιβίωση της και πρόοδο.

Ητοι πελάτης του "υπευθύνου επαγγελματία" είναι η κοινωνία. Ένας ερευνητής χημικός ΔΕΝ είναι επαγγελματίας, με την έννοια που δίνουμε, καθόσον αν και οι υπηρεσίες του είναι γενικά ωφέλιμες, δεν είναι απαραίτητες για την άμεση ύπαρξη και λειτουργία της κοινωνίας, ίσως μόνο πολύ περιορισμένες βιομηχανίες δείξουν άμεσο ενδιαφέρον στο έργο του.

Ο σπουδαίος χαρακτήρας και η μονοπώληση της εξειδικευμένης γνώσης και δεξιότητας επιβάλλουν στο υπεύθυνο επαγγελματία να προσφέρει τις υπηρεσίες του όταν απαιτούνται από την κοινωνία. Αυτή η κοινωνική υποχρέωση διακρίνει τον υπεύθυνο από τους λοιπούς "ειδικούς" ή "διανοούμενους".

Επανερχόμενοι στον ερευνητή χημικό αυτός συνεχίζει να είναι ένας ερευνητής χημικός έστω και αν χρησιμοποιεί τις γνώσεις του για το κακό της κοινωνίας. Αλλά ο υπεύθυνος επαγγελματίας δεν μπορεί να υπάρξει εάν αρνηθεί να αποδεχτεί αυτήν την κοινωνική ευθύνη. Ένας γιατρός παύει να είναι υπεύθυνος γιατρός εάν χρησιμοποιεί τις γνώσεις του για αντικοινωνικούς σκοπούς.

Συνεπώς το βασικό κίνητρο για τον υπεύθυνο επαγγελματία είναι η ανάληψη της ευθύνης να υπηρετήσει το σύνολο και η αφοσίωση στις γνώσεις.

Η οικονομική αμοιβή δεν μπορεί να είναι ο πρώτιστος στόχος. Η αμοιβή καθορίζεται μετά από διεργασίες μέσα στην κοινωνία και κάτω από κανόνες. Γι' αυτό υπάρχουν νόμοι που ρυθμίζουν τις σχέσεις του επαγγελματία με την κοινωνία.

Το επάγγελμα λοιπόν, στον τομέα Υπευθυνότητας, γίνεται ένα σύνολο ηθικών στοιχείων, έχει ορισμένες αξίες και ιδανικά που καθοδηγούν αυτούς που το ακολουθούν. αυτό μπορεί να γίνεται ακόμα και με άγραφους νόμους που διοχετεύονται μέσα από τις διαδικασίες εκπ/σης ή με τους γραπτούς κανόνες επαγγελματικών ηθών.

Σωματική Δομή-Επαγγελματικό Σώμα: Σαν 3ο κριτήριο ορίζεται ότι τα μέλη ενός επαγγέλματος μοιράζονται την έννοια ότι "αποτελούν κάτι το ξεχωριστό και διακεκριμένο". Αυτή την επιλεκτική αίσθηση την αποκτούν μετά την ολοκλήρωση μακράς πειθαρχημένης και σκληρής επιμόρφωσης, την εκδηλώνουν δε με τη σωματειακή συμμετοχή σε ειδικευμένους οργανισμούς ή ενώσεις που τους εκφράζουν ως "επαγγελματικό σώμα". Η συμμετοχή στο σώμα αυτό τους εξασφαλίζει και το επιβαλλόμενο κοινωνικό κύρος και παραδοχή.

Οι επαγγελματικοί οργανισμοί-ενώσεις διακρίνονται σε συνεταιριστικές ή γραφειοκρατικές. Στις συνεταιριστικές, όπως των ιατρών ή δικηγόρων, ο επαγγελματίας έχει ένα βαθμό εξειδικευμένης εργασίας και ευθυνών και αποδίδει μία διακεκριμένη υπηρεσία στην κοινωνία, σαν σύνολο. Βέβαια ο διαχωρισμός δεν είναι τόσο σαφής, στοιχεία ενυπάρχουν και στους δύο τύπους, ειδικότερα όμως οι Συνεταιριστικές έχουν καθορισμένους γραπτούς κανόνες αφού το κάθε μέλος έχει υποχρέωση να τους εφαρμόζει ατομικά προς τους πελάτες του ή τους λοιπούς συναδέλφους του. Αντίθετα στις γραφειοκρατικές έχουν γενικότερη, ίσως και άγραφη, άποψη της ευθύνης στην κοινωνία.

ΣΥΓΚΡΙΣΕΙΣ ΚΡΙΤΗΡΙΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ

Στο σημείο αυτό, έχοντας ολοκληρώσει την ανάπτυξη των βασικών κριτηρίων που κατοχυρώνουν ένα επιστημονικό επάγγελμα δηλ. την επιτήδευση, την υπευθυνότητα και τη σωματειακή δομή θα αξιολογήσουμε

κατά πόσο το επάγγελμα του στρατιωτικού τα ικανοποιεί και σε ποιό βαθμό.

Επιτήδευση του Στρατιωτικού

Αρχικά ας εξετάσουμε ποιό είναι το είδος της επιτήδευσης του στρατιωτικού-αξιωματικού. Υπάρχει κάποια κοινή ικανότητα - δεξιότητα (γνώρισμα) σ'όλους τους αξκούς το οποίο δεν έχουν οι πολίτες επαγγελματίες; Στην αρχή αυτό φαίνεται δύσκολο.

Το σώμα των αξκών φαίνεται ότι αποτελείται από μια ποικιλία ειδικοτήτων πολλές από τις οποίες έχουν αντιστοιχίες και στον πολιτικό χώρο, όπως μηχανικοί, γιατροί, πιλότοι αφών, ειδικοί όπλων, ειδικοί προσωπικού πληροφοριών, επικοινωνιών, εφοδιασμού κλπ.

Ακόμη και ο χωρισμός σε τρεις (3) βασικές κατηγορίες ΣΞ, ΠΝ, ΠΑ δεν διευκολύνει για την απάντηση στο ερώτημα. Οι διαφορές δεν βοηθούν. Ο κυβερνήτης ενός πολεμικού πλοίου, ο Δκτής ενός Συντάγματος πυροβολικού ή ο Δκτής μίας πολεμικής Μοίρας απαιτείται να έχει διαφορετικές γνώσεις και ικανότητες.

Ομως παρά τη φαινομενική διαφορά υπάρχει μια διακεκριμένη επιτήδευση και δεξιότητα κοινή σ' αυτούς τους αξκούς επαγγελματίες, που τους διαχωρίζει από τους πολίτες. Αυτή η κεντρική επιτήδευση του αξκού επαγγελματία διατυπώνεται ως "η Διοίκηση της Βίας" (The Management of Violence).

Η Διοίκηση ενός συνόλου ανθρώπων των οποίων η πρωταρχική αποστολή-λειτουργία είναι η εφαρμογή της βίας (ο πόλεμος), είναι "το ξεχωριστό" του επαγγέλματος των αξκών.

Αν κάποιος αντικρούσει την άποψη, ότι "οι αξκοί δεν κάνουν οι ίδιοι τον πόλεμο αλλά διοικούν τους κληρωτούς" απαντούμε με τη χαρακτηριστική διατύπωση του JOHN SHINER "χωρίς την ύπαρξη μίας μικρής ομάδας μελών του έθνους (τους αξκούς), οι οποίοι έχουν την επιτήδευση, τις δεξιότητες και τη θέληση να οργανώνουν και να ηγούνται των ΕΔ, είναι βέβαιο ότι οι πολλοί και ικανοί πολίτες-στρατιώτες δεν θα έχουν καμία επιτυχία".

Επιπρόσθετα μπορεί "οι μάχιμοι αξκοί" του ΣΞ, ΠΝ, και ΠΑ "κάνουν οι ίδιοι τον πόλεμο".

Αυτό είναι που ξεχωρίζει τους επαγγελματίες αξκούς μέσα στους Κλάδους από τους αξκούς ειδικότητας Υποστήριξης, οι οποίοι υπάρχουν και είναι απαραίτητοι σε κάθε σύγχρονο στρατό. Ομως οι ικανότητες αυτών των ειδικοτήτων έχουν τη σχέση όπως οι χημικοί, ακτινολόγοι, φαρμακοποιοί, νοσοκόμοι σε σύγκριση με το γιατρό. Κανείς απ'αυτούς δεν μπορεί να διαγνώσει και θεραπεύσει τον ασθενή παρά μόνο ο γιατρός. Ετσι και κανείς

από τις ειδικότητες υποστήριξης δεν μπορεί να κάνει Διοίκηση της Βίας (πόλεμο).

Όπως προανέφερα ο διαχωρισμός της έννοιας "Διοίκηση της Βίας" στο έδαφος, αέρα και θάλασσα είναι κατάλληλη όπως του καρδιολόγου, ορθοπεδικού και οφθαλμιάτρου στην ιατρική.

Αλλά οι απαιτήσεις δεν τελειώνουν εκεί. Οι επαγγελματικές ικανότητες πρέπει να βελτιώνονται/αυξάνουν με στόχο να ικανοποιούν τις απαιτήσεις διοίκησης όχι μόνο Κλάδου ΕΔ και αυτών των τριών Κλάδων όπως ο Αρχηγός ΓΕΕΘΑ. Αυτό θα μπορούσε να παραλληλιστεί με ένα γιατρό που κατορθώνει να καταρτιστεί σ'όλο το εύρος της Ιατρικής.

Οι δεξιότητες του αξκού/μαχητού δεν είναι μόνο τέχνη (μηχανική μάθηση) ούτε μόνο ταλέντο (κάτι μοναδικό που δεν μεταδίδεται). Η θεωρητική και πρακτική προετοιμασία απαιτεί το 1/3 της όλης διάρκειας του επαγγέλματος (8-10 χρόνια).

Επίσης όπως διαπιστώνεται, οι εξειδικευμένες απαιτήσεις του αξκού/μαχητού είναι κοινές σ'όλο το κόσμο και δεν επηρεάζονται από το χρόνο ή την τοποθεσία. Όπως ένας γιατρός πρέπει να είναι το ίδιο καλός στη Ζυρίχη ή στην Αθήνα έτσι και ο μαχητής πρέπει να είναι το ίδιο ικανός στη Κίνα ή στην Ελλάδα.

Ως προς τη βασική απαίτηση ότι η επιμόρφωση πρέπει να διδάσκεται ο αξκός ξεκινάει με ένα γενικό εύρος γνώσεων, όπως ο δικηγόρος και μαθαίνει ιστορία, πολιτική, οικονομία, ψυχολογία, κοινωνιολογία. Αλλά δεν περιορίζεται μόνο στις θεωρητικές επιστήμες ή τις φυσικές όπως χημεία, φυσική, βιολογία, Η/Υ ακόμη μαθαίνει τον άνθρωπο ως προς τις ανάγκες, τη συμπεριφορά και τα κίνητρά του σαν άτομο, σαν ομάδα και σαν κοινωνικό σύνολο. Αν αυτό δεν είναι αρκετό για να πειστεί και ο πιο κακόπιστος συνομιλητής προσθέτουμε και τις γνώσεις σε πολιτικοστρατιωτικές Διεθνείς σχέσεις που επίσης αποκτούν οι αξκοί.

Υπευθυνότητα Στρατιωτικών

Το επόμενο κριτήριο που εξετάζεται είναι η Υπευθυνότητα. Η εφαρμογή των δεξιοτήτων (διεξαγωγή πολέμου), έχει άμεση συνέπεια στην κοινωνία και αυτή είναι η βαριά ευθύνη που αναλαμβάνει. Όπως με την Ιατρική, η κοινωνία απαιτεί ότι η εφαρμογή της βίας θα χρησιμοποιείται μόνο για κοινωνικά αποδεκτούς σκοπούς. Η κοινωνία της χώρας έχει άμεσο συνεχές και γενικό ενδιαφέρον για την άμυνα, η διάθεση μεγάλου μέρους του ετήσιου προϋπολογισμού το δείχνει. Η επιτήδευση ενός γιατρού είναι η διάγνωση και θεραπεία δηλ. η ευθύνη του είναι η υγεία του πελάτη. Η επιτήδευση του αξκού είναι η Διοίκηση της βίας και η ευθύνη του είναι η άμυνα/ασφάλεια των πελατών του της κοινωνίας, και αυτό είναι η αυξημένη ευθύνη του.

Αλλά ας δούμε αν την ευθύνη αυτή την αναλαμβάνει με βάση τα οικονομικά κίνητρα. Είναι γνωστό τουλάχιστον στις Δυτικές κοινωνίες ότι οι επαγγελματίες στρατιωτικοί δεν είναι από τους πλέον καλά αμειβόμενους. Οι αξκίοι δεν είναι μισθοφόροι που αλλάζουν εργοδότη ανάλογα με το μισθό. Το βασικό κίνητρό τους είναι η έμφυτη διάθεση (ικανοποίηση για την επιτήδευση αυτή) και κυρίως η αίσθηση ότι ανταποκρίνονται σε μία κοινωνική πρόσκληση. Για το λόγο αυτό και η κοινωνία πρέπει να τους δείχνει έμπρακτα την εκτίμηση, αναγνώριση και να τους ανταμείβει.

Κλείνοντας το κομμάτι της ευθύνης όπως αναφέρθηκε, ο αξκός έχει υποχρέωση απέναντι της κοινωνίας και δεν μπορεί να επιβάλλει τις αποφάσεις του. Όπως ο γιατρός ή ο δικηγόρος ανταποκρίνεται με επεξηγήσεις και συμβουλές στον πελάτη του, έτσι και ο αξκός εξηγεί στον πελάτη (κοινωνία) τις ανάγκες στον τομέα της Αμυνας, εισηγείται και συμβουλεύει πως θα πραγματοποιηθούν αυτές οι απαιτήσεις αλλά τελικά ο πελάτης (πολιτεία-κυβέρνηση) θα αποφασίσει να τις αποδεχτεί. Σ'αυτή τη περίπτωση ο στρατιωτικός επαγγελματίας θα επωμιστεί την εφαρμογή - υλοποίηση των αποφάσεων.

Τέλος για να ολοκληρωθεί το κριτήριο της ευθύνης (της ύπαρξης γραπτών νόμων) είναι γνωστό ότι ο αξκός συνδέεται με την πολιτεία με λεπτομερή νομικό πλαίσιο, και με κώδικα επαγγελματικών ηθικών αξιών όπως ο γιατρός ή ο δικηγόρος.

Σωματειακή Δομή-Σώμα Αξκών

Το τελευταίο κριτήριο που είχαμε ορίσει της Σωματειακής Δομής ικανοποιείται από τους στρατιωτικούς ως εξής :

Οι αξκίοι των ΕΔ υπακούουν σ'ένα γραφειοκρατικό επαγγελματικό σύστημα, το νόμιμο δικαίωμα να εισέλθει κανείς στο επάγγελμα και να το ασκεί περιορίζεται σ'ένα αριθμό μελών "το σώμα των αξκών". Η είσοδος επιτρέπεται μετά από ικανοποίηση ορισμένων βασικών απαιτήσεων επιμόρφωσης/πρακτικής εκπαίδευσης.

Το σώμα των αξκών, εκτός από την επίσημη γραφειοκρατική δομή έχει και ένα τρόπο σύνδεσης μέσω ενώσεων συνεταιρισμών, σχολείων, εφημερίδων, περιοδικών αλλά ακόμα εθίμων και παραδόσεων.

Έχει μία ξεχωριστή υπόσταση και στην έξω κοινωνία. Κινείται και εργάζεται σε ειδικό περιβάλλον οι δε επαφές με το κοινό είναι περιορισμένες. Επιπρόσθετα η σήμανσή του με στολή και διακριτικά είναι ακόμα μία ένδειξη διαχωρισμού. Μέσα στο σώμα τα επίπεδα ικανότητας διακρίνονται από την ιεραρχία των βαθμών, τα δε καθήκοντα διακρίνονται από την ιεραρχία των θέσεων. Οι βαθμοί απεικονίζουν την επαγγελματική επίτευξη που εκφράζεται από την εμπειρία, αρχαιότητα, εκπ/ση και ικανότητα. Οι βαθμοί απονέμονται κατόπιν επιλογής από το ίδιο το σώμα των αξκών με διαδικασίες που βασίζονται σε γραπτούς νόμους της πολιτείας.

Επιπρόσθετα και στο πλαίσιο των βασικών κριτηρίων οι στρατιωτικοί έχουν δύο ακόμα ιδιαίτερα γνωρίσματα την υπακοή-πίστη και την πειθαρχία.

Υπακοή-Πίστη. Οι στρατιωτικοί, δεν καθορίζουν την εθνική πολιτική, απλώς την εισηγούνται και εκτελούν κατά τον αποτελεσματικότερο τρόπο τις εντολές των εκλεγμένων ηγετών της πολιτείας-της κυβερνήσεως. Οι στρατιωτικοί δεν έχουν δικαίωμα, στο δικό μας σύστημα διακυβέρνησης, να χαράσσουν το δικό τους δρόμο, αντίθετα είναι υπηρέτες της πολιτείας και πρέπει να υπακούουν απόλυτα στις νόμιμες εντολές ώστε να μπορεί το έθνος να ενεργεί αποτελεσματικά.

Ετσι λοιπόν οι στρατιωτικοί είναι το υπάκουο και πιστό όργανο της εθνικής μας πολιτικής. Και όπως τόνισε ο CARL VON CLAUSEWITZ, έναν αιώνα πριν *"ο πόλεμος είναι μία συνέχεια της εθνικής πολιτικής"* και συνεχώς πρέπει πάντοτε να κατευθύνεται από τις πολιτικές επιλογές τόσο ως προς τον τρόπο διεξαγωγής όσο και στον καθορισμό των αντικειμενικών σκοπών.

Συνεπώς οι στρατιωτικοί πρέπει να πιστέψουν στη συγκεντρωμένη σοφία της εκλεγμένης κυβέρνησης και να εκτελέσουν τις αποφάσεις της με την καταβολή των μέγιστων ικανοτήτων.

Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι πρέπει να είναι "άκαμπτοι" και τυφλοί στην εκτέλεση διότι αυτό στην πραγματικότητα θέτει σε μεγάλους κινδύνους τα εθνικά συμφέροντα. Δηλαδή δεν πρέπει να καταλήξουν οι γνωστοί "Yes men", όπως τονίζει τέως Α/ΓΕΕΘΑ των ΗΠΑ *"πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι ο κόσμος της ευφορίας που διακοσμείται από εκείνους που λένε συνεχώς Ναι "Yes man" μόνο στην καταστροφή μπορεί να οδηγήσει"*.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΠΩΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Υποστρατήγου ΕΛ.ΑΣ. ε.α. Παναγιώτη ΛΑΓΓΑΡΗ

Ο θεσμός της Αστυνομίας χάνεται στα βάθη των αιώνων και εμφανίστηκε από τη στιγμή κατά την οποία ο άνθρωπος, ως «φύσει κοινωνικόν ζώον» κατά τον Αριστοτέλη, άρχισε την διαβίωσή του σε οργανωμένες κοινωνίες. Μέσα στην κοινωνία, μαζί με την εμφάνιση του κακού, της αδικίας και του εγκλήματος, ταυτόχρονα γεννήθηκε και η ιδέα της διώξεως και του κολασμού του αδικοπραγούντος και αντικοινωνικώς συμπεριφερόμενου ατόμου, χάριν της αρμονικής συμβίωσης και συνύπαρξης των κοινωνιών και της προστασίας της κοινωνίας αργότερα.

Σε μια ελεύθερη, σύγχρονη και δημοκρατικά οργανωμένη πολιτεία, όπως η δική μας, η «νεαρή» (αριθμούσα μόλις 17 χρόνια ζωής) ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ και οι Αστυνομικοί της καλούνται να διαδραματίσουν τον σπουδαίο αυτό κοινωνικό τους ρόλο. Έτσι σύμφωνα με τη θεμελιώδη συνταγματική επιταγή (άρθρο 103 παρ. 1 του ισχύοντος Συντάγματος) και τον ιδρυτικό-οργανικό της Νόμο 1481/1984, η Ελληνική Αστυνομία και οι Αστυνομικοί έχουν ως αποστολή, να εφαρμόζουν τη θέληση του κράτους και να υπηρετούν τον ελληνικό λαό, όπως ορίζουν το Σύνταγμα και οι νόμοι και οι εντολές της εκλεγμένης από το λαό κυβέρνησης. Όλες οι υπηρεσίες και το προσωπικό τελούν σε διαρκή ετοιμότητα, για την πρόληψη και καταστολή του εγκλήματος, την περιφρούρηση του Δημοκρατικού πολιτεύματος και της έννομης τάξης και την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών, πάντοτε σύμφωνα με το Σύνταγμα και τους νόμους του κράτους. Η εν λόγω αποστολή, κατά την εκπλήρωσή της στην πράξη, κατ' ουσίαν δε σημαίνει τίποτε άλλο, παρά έναν «αέναο» πόλεμο κατά του κοινού και οργανωμένου εγκλήματος και υπέρ των έννομων και πολυτιμότερων αγαθών των πολιτών. Επί πλέον στα πλαίσια της κύριας αυτής αποστολής της Ελληνικής Αστυνομίας, προσδιορίζονται και οι δευτερεύουσες αποστολές της, που σύμφωνα με το άρθρο 1 του παραπάνω οργανικού της Νόμου είναι οι εξής :

Η κατοχύρωση και διατήρηση της Δημόσιας Τάξης.

Η προστασία της Δημόσιας και Κρατικής Ασφάλειας.

Η εξασφάλιση της πολιτικής Άμυνας της χώρας.

Η συμμετοχή στην εξασφάλιση της Εθνικής Άμυνας της χώρας σε συνεργασία με τις Ένοπλες Δυνάμεις.

Επί πλέον, για την διευκόλυνση εκπλήρωσης της υψηλής αποστολής της και την εκτέλεση των καθηκόντων των Αστυνομικών, δεδομένου ότι υπό ορισμένες προϋποθέσεις και περιστάσεις εκφράζουν και την «νόμω επιτρεπτή άσκηση κρατικής βίας», προβλέπεται νομικά (άρθρο 3 Ν.1481/84), ότι : Η Ελληνική Αστυνομία

αποτελεί ιδιαίτερο ένοπλο Σώμα, λειτουργεί με δικούς της οργανικούς νόμους, είναι στρατιωτικά οργανωμένη και εφοδιάζεται με τα αναγκαία μέσα και οπλισμό.

Επίσης προβλέπεται ότι το Αστυνομικό προσωπικό έχει στρατιωτική ιεραρχία και πειθαρχία και εκπαιδεύεται στη χρήση των όπλων και ειδικών μέσων και μηχανημάτων και φέρει κατά την άσκηση των καθηκόντων του σύγχρονο εξοπλισμό.

Ενόψει της υπεροπλίας αυτής του Αστυνομικού και θέσης υπεροχής έναντι του κοινού πολίτη κατά τη διαχείριση της κρατικής εξουσίας, που του έχει ανατεθεί, ο Αστυνομικός έχει τη νομική υποχρέωση να κινείται πάντοτε και να ενεργεί αυστηρά μέσα στα πλαίσια του Συντάγματος και των νόμων και να σέβεται στο έπακρο τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις ατομικές ελευθερίες των πολιτών και να μη μεταβάλλεται από φύλακα άγγελο σε δυνάστη του πολίτη. Μόνο έτσι ο Αστυνομικός θα αποσπάσει το σεβασμό και την εμπιστοσύνη του πολίτη, απαραίτητη προϋπόθεση για τη συνεργασία τους στον αγώνα της κοινωνίας κατά του εγκλήματος.

Για να κερδίσει λοιπόν τη συμπάθεια και την αγάπη του πολίτη, πρέπει ο Αστυνομικός πρώτος να δώσει το καλό παράδειγμα της υποδειγματικής συμπεριφοράς του, γιατί ο ρόλος του είναι δισυπόστατος, παρουσιάζοντας κάποια ιδιορρυθμία. Ο Αστυνομικός είναι φίλος και προστάτης και εξασφαλίζει την τάξη και την ασφάλεια του πολίτη, συγχρόνως όμως εμφανίζεται εχθρός και καταπιεστής κατά την εφαρμογή του Νόμου «επ' όφελεία» του κοινωνικού συνόλου. Είναι, όπως έχει λεχθεί χαρακτηριστικά, το πρώτο σημείο επαφής μεταξύ του πολίτη και του Νόμου.

Και ενώ θεωρητικά οι θεσμοθετημένες σχέσεις πολίτη – Αστυνομίας – κοινωνίας και Αστυνομικού – πολίτη φαίνονται να είναι αρμονικά συνδεδεμένες σε ένα σύνολο συστήματος πληρότητας, στην καθημερινή πρακτική παρουσιάζονται αποκλίσεις και ανωμαλίες που δημιουργούν εκτεταμένα προβλήματα και τριγμούς με σοβαρές πολιτικές, κοινωνικές, οικονομικές και άλλες προεκτάσεις.

Ειδικότερα, από πλευράς ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ, ο ρόλος της Ελληνικής Αστυνομίας εξακολουθεί να αμφισβητείται από τις κοινωνικές εκείνες ομάδες, οι οποίες εκ προοιμίου είναι αντίθετες με το ισχύον οικονομικο-κοινωνικο-πολιτικό σύστημα (περιθωριακοί, αναρχοαυτόνομοι, επαναστατικοί αριστεριστές κ.α.), όπως επίσης αμφισβητείται και από μέλη ομάδων, κοινωνικά αποκλεισμένων, ή ομάδων χαμηλού μορφωτικού επιπέδου και κατώτερων κοινωνικών και οικονομικών τάξεων. Με δεδομένη την προκατάληψη μεγάλου μέρους της κοινωνίας σε βάρος της Αστυνομίας για το ρόλο της ως κατασταλτικού μηχανισμού σε ανώμαλες ιστορικές περιόδους (εμφύλιος, δικτατορία, Πολυτεχνείο κ.λ.π) του παρελθόντος, σε όποιες και όσες περιπτώσεις η πολιτική εξουσία χρησιμοποίησε την Αστυνομική καταστολή σε πρακτικές αντίθετες στο κοινό αίσθημα ή αμφίβολης ή ανύπαρκτης νομιμότητας, η Αστυνομία απετέλεσε το «αλεξικέραυνο» της εκρηκτικής αντίδρασης της κοινής γνώμης, έναντι της πολιτείας.

Η κατά τα τελευταία έτη εισβολή στη χώρα μας του οργανωμένου εγκλήματος και η έξαρση της εγκληματικότητας με την εμφάνιση μάλιστα καινοφανών προς την ελληνική κοινωνία εγκλημάτων, σε συνδυασμό με την αναποτελεσματικότητα της Αστυνομίας στην πάταξη του εγκλήματος, μετατόπισαν την όποια αρνητική θέση και

αμφισβήτηση των πολιτών σε βάρος της Αστυνομίας στον τομέα αυτό, όπως έδειξαν νεώτερες κοινωνιολογικές έρευνες και σφυγμομετρήσεις της κοινής γνώμης.

Τα αθρόα κρούσματα αναξιοπρεπούς συμπεριφοράς και διαφθοράς Αστυνομικών, σε όλες σχεδόν τις βαθμίδες, που έρχονται στο φως της δημοσιότητας, η χρήση περιττής ή αδικαιολόγητης βίας και αντιδεοντολογικών μεθόδων, ο επιδεικνυόμενος «υπερβολικός ζήλος» σε υποθέσεις απλές ή «ρουτίνας» και η αδικαιολόγητη ή κακή χρήση των όπλων των Αστυνομικών σε ορισμένες περιπτώσεις, συνετέλεσαν στην επίταση της αρνητικής στάσης της κοινής γνώμης σε βάρος της Αστυνομίας.

Τα ανωτέρω περιστατικά, αν και μεμονωμένα, και παρά τον αυστηρό κολασμό των υπευθύνων, ήταν ικανά να αμαυρώσουν την όλη εικόνα της Αστυνομίας και να επισκιάσουν το επιτελούμενο γόνιμο και δημιουργικό έργο στον κοινωνικό τομέα και τις επιτυχίες της στον αγώνα της κατά του εγκλήματος (λαθρεμπόριο όπλων, ναρκωτικών, εξαρθρώσεις σπειρών κακοποιών κ.λ.π), και να ευαισθητοποιήσουν δυσμενώς την κοινή γνώμη σε βάρος της Αστυνομίας. Έτσι, η Αστυνομία έγινε δέκτης μιας γενικευμένης, υπέρμετρα διογκωμένης και διαστρεβλωτικής ενίοτε της αλήθειας κριτικής από τα ΜΜΕ συνήθως για λόγους εμπορευσιμότητας, τόσο για τη δράση, όσο και για τη μη δράση.

Τόσο για την σκληρότητα (και αυτή επιβάλλεται ανάλογα με τις περιπτώσεις και τις συνθήκες), όσο και για την χαλαρότητα. Αυτό όμως το γεγονός του αβασάνιστου κοινωνικού ελέγχου της Αστυνομίας και άδικο είναι αλλά και επικίνδυνο, γιατί τέτοια περιστατικά δεν αποφεύγονται σε καμιά Αστυνομία του κόσμου, ενώ απεναντίας η Αστυνομία για την αποτελεσματική εκπλήρωση της υψηλής αποστολής της, έχει ανάγκη τη συνεργασία του κοινού, ιδιαίτερα σε μια κοινωνία της σημερινής μορφής με τους κινδύνους που την απειλούν, όπου η πάλη κατά του εγκλήματος είναι υπόθεση όλων και προπάντων της κοινωνίας. Το παρήγορο πάντως στο θέμα αυτό, και ελπιδοφόρο για το μέλλον, είναι η μάλλον θετική στάση από μέρους της νεολαίας προς την Αστυνομία και το έργο της, σύμφωνα με τις νεώτερες σχετικές έρευνες.

Το ανησυχητικότερο όλων όμως είναι η συμπεριφορά της ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ προς την Ελληνική Αστυνομία, κρινομένη ως μη αρμόζουσα και άδικη σε σχέση με τη σημαντική αποστολή που της έχει αναθέσει. Προεξάρχουν, κομματικός-πολιτικός εναγκαλισμός, αναξιοκρατία, μισθοί και συντάξεις πείνας, μισθολογικές αδικίες, συνδικαλιστικές διώξεις και διώξεις «σκοπιμότητας» προσωπικού, αναβλητικότητα αναμόρφωσης του αναχρονιστικού και θανατηφόρου για πολλούς Αστυνομικούς νομικού πλαισίου όσον αφορά την χρήση των όπλων, από ένα πλήθος άλλων χρονιζόντων ανικανοποίητων αιτημάτων, όπως λεπτομερώς περιλαμβάνονται στο εγκριθέν ομόφωνα ψήφισμα του 11^{ου} Πανελληνίου Συνεδρίου της Π.Ο.ΑΣ.Υ. (Πανελληνίας Ομοσπονδίας Αστυνομικών Υπαλλήλων) του έτους 2000, που προδίδουν μια εικόνα αξιοπρεπούς διαβίωσης, υποβιβασμού της προσωπικότητας και υπαλληλικής καταστάσεως των Αστυνομικών και εγκατάλειψης από την πολιτεία.

Ουδείς είναι διατεθειμένος να επιδοκιμάσει ή να ανεχθεί έστω οποιαδήποτε αυθαίρετη, καταχρηστική ή άστοχη συμπεριφορά Αστυνομικού, η οποία στρέφεται σε βάρος των ατομικών δικαιωμάτων και των ελευθεριών του πολίτη, η οποία θα

πρέπει να πατάσσεται παραδειγματικά. Όμως, μεμονωμένες περιπτώσεις και καταγγελίες σχετικές, σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να χαρακτηρίσουν αρνητικά, ούτε και να αλλοιώσουν το δεδομένο δημοκρατικό προσανατολισμό της Αστυνομίας και των υπολοίπων Αστυνομικών.

Για το λόγο αυτό, οι πάντες πρέπει να κατανοήσουν, (πολιτεία, κοινό, ΜΜΕ, δικαιοσύνη κ.λ.π), ότι η Αστυνομία είναι ένας θεσμός, τον οποίον οι ίδιοι θεσμοθέτησαν για τα συμφέροντά τους, οι δε Αστυνομικοί είναι και αυτοί άνθρωποι, εργαζόμενοι, πολίτες, κοινωνοί, με τις ίδιες ανάγκες και δικαιώματα με αυτά των άλλων συνανθρώπων τους πολιτών, και έχουν την ανάγκη συμπαράστασης, παντοειδούς στηρίξεως συνεργασίας για την αποτελεσματική εκτέλεση του επίμοχθου, επικίνδυνου και πολυσχιδούς έργου τους, ιδιαίτερα στη σημερινή κοινωνία, όπου κυριαρχείται από τη σύγκρουση συμφερόντων και την βία ως μέσου επίλυσης των διαφορών, όπου το οργανωμένο έγκλημα κατακτά όλο και μεγαλύτερο έδαφος και ο εγκληματίας γίνεται περισσότερο σύγχρονος και μεθοδικός.

Δεν είναι ίδιον ευνομούμενης και Δημοκρατικής πολιτείας το οξύμωρο θέαμα που παρατηρείται κατ'επανάληψη επί των ημερών μας, δηλαδή να διαδηλώνουν οι Αστυνομικοί κατά της πολιτικής εξουσίας για την επίλυση των δίκαιων αιτημάτων τους, των οποίων η ικανοποίηση θα συντελέσει τα μέγιστα στο να αφοσιωθούν απερίσπαστοι στα καθήκοντα του λειτουργήματός τους.

Η συνέχιση της αρνητικής στάσης από μέρους όλων σε βάρος της Αστυνομίας είναι δυνατόν να ενθαρρύνει κρούσματα διαφθοράς, να οδηγήσει σε παθητική αδράνεια ή «λευκή απεργία» των Αστυνομικών, πρόωρη εθελουσία έξοδο των παλαιών από το Σώμα ή απροθυμία κατατάξεως νέων στην Αστυνομία. Όμως τις συνέπειες αυτές θα τις πληρώσουν ακριβά και η ελληνική πολιτεία και η ελληνική κοινωνία.

ΘΕΣΕΙΣ

Υπο
Ευθύνης

Προσωπικής

Επι
Μανίκα

Δημητρίου Θ.

Παρα

Θέσεις

Αντι
2002

Φεβρουάριος

Προ

Α΄ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ

Αρχές του 1999 ο δείκτης του ΧΑΑ ήταν περί τις 2000 μονάδες. Στο τέλος του 2001 κυμαίνεται στις 2600 μονάδες. Η λογική των οικονομικών λέει ότι, στο οποιοδήποτε Χρηματιστήριο (στο δείκτη του) καθρεφτίζεται η εικόνα της οικονομίας, που εκπροσωπεί. Οι αριθμοί λοιπόν λένε ότι, στην τριετία 1999-2001, η ελληνική οικονομία πρέπει να είχε, ανάλογη ανάπτυξη. Αφού ανέβηκε ο δείκτης του ΧΑΑ κατά 30%, αναπτύχθηκε και η ελληνική οικονομία κατά 30%, δηλαδή είχε ετήσιο ρυθμό ανάπτυξης 9% για τρία χρόνια. Ποιος άνθρωπος, με δύο δράμια μυαλό, τολμά να το ισχυρισθεί ;

Αρα και στις 2600 μονάδες το ΧΑΑ είναι υπερτιμημένο. Πώς και γιατί λοιπόν παρουσίασε το ΧΑΑ αυτή την τρελή διακύμανση, ως τις 6000 μονάδες ; Είναι δυνατόν Πρωθυπουργός, Υπουργοί, οικονομικοί Σύμβουλοι, Τραπεζίτες, Χρηματιστές, Πολιτικοί Αρχηγοί, Βουλευτές και λοιποί και λοιποί να ονειροβατούν ;

Ένας ΕΠΕΝΔΥΤΗΣ αγοράζει χρηματιστηριακούς τίτλους, για να εισπράξει μέρισμα. Έλκεται λοιπόν όταν, η προοπτική ανάπτυξης, του εγγυάται εισόδημα υψηλότερο (μέρισμα) από τον τραπεζικό ή ομολογιακό τόκο, αλλά ουδέποτε προσδοκά κέρδη ανώτερα της αναμενομένης ανάπτυξης. Αν θέλει γρήγορα μεγάλα κέρδη ΤΖΟΓΑΡΕΙ και ΡΙΣΚΑΡΕΙ ή ΤΟΚΟΓΛΥΦΕΙ.

Στην τριετία 1999-2001 στο ΧΑΑ κάποιοι ΤΖΟΓΑΔΟΡΙΣΑΝ πονηρά (και κέρδισαν πολλά), οι πολλοί ΡΙΣΚΑΡΙΣΑΝ αφελώς (κι' έχασαν πολλά) και κάποιοι παρακολούθησαν (οι ταγοί αλλά και τζογαδόροι) με κυνισμό ΤΟΚΟΓΛΥΦΩΝ.

Τους αφελείς και χαμένους τους γνωρίζουμε. Ποιοι είναι όμως οι ΠΑΙΧΤΕΣ ΤΖΟΓΑΔΟΡΟΙ και ΤΟΚΟΓΛΥΦΟΙ ; Πρέπει να τους μάθουμε.

ΒΗΜΑ ΠΡΩΤΟ

Έρχονται εκλογές ΟΤΑ και μετά οι βουλευτικές. Όλοι οι υποψήφιοι να αναρτήσουν στην είσοδο των εκλογικών κέντρων και Γραφείων τους Υπεύθυνη Δήλωση/Πίνακα, ευανάγνωστη από το απέναντι πεζοδρόμιο, ΤΙ έχουν, ΠΟΤΕ, ΠΩΣ και ΠΟΘΕΝ έσχον ότι ΕΧΟΥΝ. Όποιος δεν αναρτήσει τη δήλωση να εισπράξει ΜΑΥΡΟ ΔΑΓΚΩΤΟ.

ΒΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟ

Θα ΓΕΛΑΣΟΥΝ και οι ΠΕΤΡΕΣ. Γιατί κάποιοι, απ' όλους αυτούς, όχι μόνο ΕΠΑΙΞΑΝ, ΤΖΟΓΑΡΙΣΑΝ και ΤΟΚΟΕΓΛΥΨΑΝ, αλλά και ΚΥΡΙΩΣ ΞΕΠΛΥΝΑΝ, όλα όσα ΣΤΕΡΗΣΑΝ απ' τον Ελληνικό Λαό επί πολλά χρόνια.

Μη θυμώσει κανείς. Έχει δικαίωμα να διαμαρτυρηθεί μόνο όποιος συμμορφωθεί, αναρτήσει τη ΔΗΛΩΣΗ και δεχθεί μετά ΑΝΕΠΙΦΥΛΑΚΤΟ ΕΛΕΓΧΟ, μέχρι κεραίας και ΔΕΚΑΡΑΣ.

Δεν αναφέρομαι σε ΕΚΔΟΤΕΣ (μεγάλους και μικρούς), Εργολάβους, Επιχειρηματίες και λοιπούς καρπωτές των προϊόντων της ΟΝΕΙΡΟΒΑΣΙΑΣ. Τη δουλειά τους έκαναν και κάνουν και αυτοί διακινδυνεύουν με τις καταβολές της μίζας. Άλλωστε πολλοί απ' αυτούς πτωχεύουν, καταδικάζονται, φυλακίζονται και καμιά φορά αυτοκτονούν. Βεβαίως αν οι ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΝΑΡΤΗΘΟΥΝ και αυτοί θα ΚΑΤΑΔΕΙΧΘΟΥΝ.

Β' ΚΑΠΝΟΣ

Είμαι καπνιστής και εν γνώσει των, κοινοποιουμένων επί των πακέτων προειδοποιήσεων, κινδύνων που διατρέχω.

Το κράτος όμως, οι Κυβερνήσεις δηλαδή του τόπου μας, πως δέχεται να σκοτώνει τους υπηκόους του ;

Με ποια υπευθυνότητα και σοβαρότητα αποφασίζει, να απαγορεύει το κάπνισμα σε πολλούς χώρους, να προειδοποιεί για τους κινδύνους και την ίδια στιγμή να φορολογεί (κρατώντας ουσιαστικά το μονοπώλιο του καπνού) και να εισπράττει από το κάπνισμα και να δηλώνει ανερυθρίαστα ότι στηρίζει την καπνοπαραγωγή και ζητάει μάλιστα επιδότησή της από την Ε.Ε. ;

Επί 30 χρόνια διεξάγεται επισήμως αντικαπνιστικός αγώνας και δεν βρέθηκε τρόπος να ξεπατωθεί η καπνοκαλλιέργεια και να αναδιαρθρωθεί η αγροτική παραγωγή. Είναι δύσκολη για τους καπνοπαραγωγούς η αντικατάσταση του καπνού με άλλα προϊόντα. Ας επιδοτηθούν για να γίνει η αλλαγή. Ας δουλέψουν οι γεωπονικές σχολές να βρουν τα άλλα προϊόντα. Πριν έλθει ο καπνός από την Αμερική τι καλλιεργούσαν οι καπνοπαραγωγοί ; Και απ' όλα τα αγροτικά προϊόντα, που χρειάζεται ο κόσμος, εκτός του καπνού, δεν υπάρχουν κάποια να τον αντικαταστήσουν ; Δεν είμαι γεωπόνος για να δώσω απάντηση, απλά είμαι απορών Έλληνας πολίτης και γνωρίζω χιλιάδες Έλληνες πολίτες αγρότες, στους οποίους το Ελληνικό Κράτος λέει : «Σας επιδοτώ να καλλιεργείτε καπνό, αλλά μην καπνίζετε

γιατί ο ΚΑΠΙΝΟΣ ΒΛΑΠΤΕΙ ΣΟΒΑΡΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ και ΩΦΕΛΕΙ ΣΟΒΑΡΑ ΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΤΑΜΕΙΑ».

Γ' ΔΙΑΠΛΟΚΗ – ΔΙΑΦΘΟΡΑ – ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΗΣΥΧΙΑ

-

Η αυτοαποκαλυπτομένη, ΔΙΑΠΛΟΚΗ και η αναιδώς προβαλλόμενη ΔΙΑΦΘΟΡΑ προκαλεί δικαιολογημένη ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΗΣΥΧΙΑ, η οποία υπάρχει και εκδηλώνεται στον κορμό του εθνικού σώματος **με την αποχή, τη σιωπή και την επικέντρωση του ενδιαφέροντος προς άλλα θέματα καυτά και πρωτοσέλιδα.**

Υπάρχει και εκδηλώνεται με τη μοιρολατρική αποδοχή ότι άλλοι, τρίτοι, ισχυροί για δικούς τους λόγους, θα αποφασίσουν και θα ρυθμίσουν τα πράγματα, μια που οι δικοί μας ταγοί, οικονομικοί, κοινωνικοί-πνευματικοί και πολιτικοί, είναι απλώς «εντολοδόχοι – διαχειριστές», με ποικίλλουσα κατά περίπτωση και πρόσωπο **ευρύτητα και ευχέρεια διαχείρισεως.**

«Εντολοδόχοι – Διαχειριστές» εντολέων πραγματικών, αλλά μη καταδεικνυομένων.

«Εντολοδόχοι – Διαχειριστές» ενεργούμενα, **οι οποίοι επιλέγονται, προετοιμάζονται, χρίζονται, επιβάλλονται, χρησιμοποιούνται και καθαιρούνται, αλλά ουδέποτε αυτονομούνται, ουδέποτε αποδεσμεύονται.**

«Εντολοδόχοι – Διαχειριστές», οι οποίοι, ίσως, ουδέποτε γνώρισαν την πραγματική πηγή δυνάμεως, της οποίας έγιναν «σκευή εκλογής», **αλλά αισθάνονται κάθε στιγμή τους «ενδιάμεσους – νήματα», μέσω των οποίων καθοδηγούνται, επιδοκιμάζονται ή απορρίπτονται.**

Γενική είναι η πεποίθηση ότι το διαπλεγμένο σύστημα είναι πραγματικό. Προσφάτως μάλιστα, έχει αποδυθεί, με ιδιαίτερη αποτελεσματικότητα, σε μια προσπάθεια απομυθοποίησεως και αποκαθλώσεως αυτών, κυρίως πολιτικών ειδώλων, **που κατάφεραν ή μέχρι σήμερα τους επέτρεψαν, να θεωρούνται ως οντότητες χαρισματικές ή αυθύπαρκτες.** Και πέραν αυτού το σύστημα προβάλλει κυνικώς απρόσβλητο κι ανενδοιάστως πλέον αποκαλύπτει, με σαρδόνιο ύφος, όσα προκαλύμματα χρησιμοποίησε, επί δεκαετίες τώρα, για να παραλλάσσει και προωθεί τις επιθυμίες του (θεσμούς και πρόσωπα) και, με περίσσεια θράσους, δηλώνει **παρόν κι απροκαλύπτως πλέον, έτοιμο ν' αποφασίζει κι επιβάλλει.**

Όπως και να έχουν τα πράγματα, οι Έλληνες σήμερα αυτά πιστεύουν, ως δεδομένα και αναλόγως προσαρμόζουν τη συμπεριφορά τους στη λογική του «βολέματος». Αυτοκατατάσσονται λοιπόν και βεβαίως κατατάσσουν κι όλους τους άλλους, στις βαθμίδες μιας μεγάλης κλίμακος του «**βολεύομαι – βολεμένος**» κι όλων των δυνατικών παραγώγων τους, **από το καλοβουλευμένος μέχρι το βολοδαρμένος.** Η πελατειακή νοοτροπία η οποία αμφίδρομα, χρόνια τώρα, **στιγματίζει και ρυπαίνει τις σχέσεις** πολιτείας και πολιτών, αρχόντων και αρχομένων, προβαλλόντων και προβαλλομένων, προωθούτων και προωθουμένων, έχει δημιουργήσει ένα

ιδιότροπο κλίμα, όπου οι κατά περίπτωση κρατούντες θέλουν τους Έλληνες **ραγιάδες** και οι αγωνιζόμενοι να επικρατήσουν τους προτιμούν **ληστοτρόφους**.

ΑΝΕΜΟΔΕΙΚΤΗΣ

Υποστράτηγου ε.α. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΡΥΣΤΑΛΛΗ

ΕΛΛΑΣ

α. Νέα οδυνηρά δεδομένα δημιουργούνται για την Ελληνική διπλωματία :

(1) Με την αμφισβήτηση των συνόρων στο Αιγαίο από τις ΗΠΑ, όπως καταγράφεται σε γνωμοδότηση του Στέιτ Ντιπάρτμεντ και σε ψηφιακό χάρτη της Υπηρεσίας Χαρτογραφείας (με τη συναίνεση της Ελλάδος ;).

(2) Με την εξέταση κατά περίπτωση, (case by case) κάθε επιχειρήσεως, ασκήσεως ή άλλης πρωτοβουλίας του υπό συγκρότηση «Ευρωστρατού», λόγω χρήσεως των υποδομών του ΝΑΤΟ.

Μπορεί η μάχη να κερδίσθηκε στα εστιατόρια, αλλά η υπόθεση θα χαθεί στα μαγειρεία, καθόσον η Τουρκία δεν ζητά το «ψάρι» αλλά την «πετονιά» !!

β. Στο επίκεντρο των συνομιλιών στο Λευκό Οίκο – κατά την επίσκεψη του Έλληνα Πρωθυπουργού - θα βρεθούν οι Ελληνοτουρκικές σχέσεις και κυρίως οι μονομερείς διεκδικήσεις της Αγκύρας στο Αιγαίο.

Τα εμφανισθησόμενα και διατυμπανιζόμενα «ΜΟΕ» (Μέτρα Οικοδομήσεως Εμπιστοσύνης) θα πρέπει να τροποποιηθούν ως «Μέτρα Ολοκληρωτικής Εξουθενώσεως» της Ελληνικής διπλωματίας. Ο στρουθοκαμηλισμός δια της πολιτικής των υποχωρήσεων και κατευνασμού της Τουρκίας πρέπει επιτέλους να ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ.

γ. «Λογική» χαρακτήρισε η Ελλάς την **απαίτηση** της Αγκύρας για υποβολή σχεδίων πτήσεως στις Τουρκικές Αρχές από κάθε αεροσκάφος το οποίο ίπταται προς και από Λευκωσία – Ρόδο.

Η διευθέτηση του υπόψιν θέματος με απευθείας συνεννοήσεις με τις Τουρκικές Αρχές, αποτελεί το εναρκτήριο λάκτισμα της «διημεροποιήσεως» των προβλημάτων με την Τουρκία, γεγονός το οποίο παγίως επιδιώκει η Άγκυρα. Παράλληλα αποδεικνύεται ο αριστοτεχνικός τρόπος χειρισμού τεχνοκρατικών ζητημάτων προς επίτευξη των μέσο-μακροπροθέσμων στρατηγικών στόχων της.

δ. Με επιστολή προς τον Αρχηγό της Τακτικής Αεροπορίας (ΤΑ), επετέθη σκαϊότατα ο Αμερικανός Διοικητής του Στρατηγείου του ΝΑΤΟ Νεαπόλεως, επειδή διέταξε ελληνικά μαχητικά να αναχαιτίσουν Τουρκικά F-16.

Με την Νατοϊκή «NOTAM» αμφισβητείται και εγγράφως ο εθνικός μας εναέριος χώρος ! Τα μαθήματα «ορολογίας» και «αμφισβητολογίας» που αναφέρονται στην

επιστολή του Νατοϊκού αξιωματούχου να χρησιμοποιούνται στην από «εκεί» πλευρά. Στους Επίτιμους Αμερικανούς!!

ε. Κατά την επίσημη επίσκεψη του Έλληνα Πρωθυπουργού στις ΗΠΑ και σε συνάντησή του με τον Πρόεδρο Μπους δεν ετέθη τελικώς θέμα των αναλογικών χαρτών οι οποίοι εμφανίζουν το Αιγαίο ως «γκρίζο». Εντύπωση προκάλεσε η ειδική αναφορά του Αμερικανού Προέδρου στον ρόλο του Υπ. Εξωτερικών στις Ελληνοτουρκικές σχέσεις. Παράλληλα, ο Αντιπρόεδρος των ΗΠΑ συνομίλησε με τον Έλληνα Πρωθυπουργό τηλεφωνικώς – απουσίαζε λόγω κωλύματος από την συνάντηση -, για τον Ευρωστρατό, την Τρομοκρατία, το Κυπριακό και τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Η απουσία επισήμου δηλώσεως ή σχολίου εκ μέρους της αμερικανικής ηγεσίας, η αποφυγή αναφοράς στο ζήτημα των χαρτών, η συνεξέταση του Κυπριακού με την Τουρκία εκ μέρους της αμερικανικής πλευράς, τα κατάπτυστα ρεπορτάζ των εντοπίων ΜΜΕ και η διαφωνία στο θέμα του Ευρωστρατού, σηματοδοτούν γεγονότα τα οποία δυνατόν να θέσουν τη χώρα σε επικίνδυνους ατραπούς. Η μετονομασία της «πολιτικής κατευνασμού» σε «ελληνοτουρκική προσέγγιση» απετέλεσε την «γκριζοποίηση» του Αιγαίου και την δρομολόγηση της μονομερούς (μεροληπτικής) δραστηριοποίησης της αμερικανικής πολιτικής.

στ, «Πράσινο φως» για αναβαθμισμένο διάλογο εφ' όλης της ύλης ακόμη και για τις αξιώσεις των «γκρίζων ζωνών» στο Αιγαίο, εδόθη στον Έλληνα ΥΠΕΞ, με επιφυλάξεις του ΥΕΘΑ, έναντι της κλιμακούμενης επιθετικότητας της Αγκύρας.

Οι ενασκούμενες πιέσεις από τα πιράνχας της διεθνούς διπλωματίας για αναβάθμιση του ρόλου της γείτονος στην περιοχή, θα πρέπει να εγείρουν από τον λήθαργο του ευδαιμονισμού και τους Ευρωπαίους εταίρους καθόσον θιγόμενα τα κυριαρχικά – εθνικά συμφέροντα της Ελλάδος, εκτιμάται ότι θα έχουν σοβαρές επιπτώσεις στα αντίστοιχα της Ε.Ε. στο μέλλον δεδομένου ότι η Τουρκία ποτέ δεν έπαψε να αμφισβητεί την Ελληνική κυριαρχία στο Αιγαίο.

ζ. Δύο σημαντικές ελληνοτουρκικές συναντήσεις οι οποίες θα γίνουν τον Φεβρουάριο, θα σηματοδοτήσουν την έναρξη μακράς διαδικασίας αναβαθμίσεως του ελληνοτουρκικού διαλόγου από τα θέματα «χαμηλής» πολιτικής σε αυτά που χαρακτηρίζονται ζητήματα «υψηλής αντιπαλότητας».

Το «Σύμφωνο Καλής Γειτονίας και Συνεργασίας», θα εξαρτηθεί από τις πραγματικές προθέσεις της Τουρκίας, λαμβανομένου υπόψιν ότι εάν επιμένει στις μονομερείς διεκδικήσεις της θα οδηγήσει τις σχέσεις των δύο χωρών σε νέο αδιέξοδο και θα κλείσει (λόγω Ελσίνκι) οριστικά την είσοδό της στην Ε.Ε.

η. Η είσοδος του Ευρώ στη ζωή εκατομμυρίων Ευρωπαίων μονοπώλησε το ενδιαφέρον – και στην Ελλάδα – της κοινής γνώμης τις τελευταίες εβδομάδες.

Αραχμούλα μας καλό σου ταξίδι. Ας βρίσκεσαι σε...χειμερία νάρκη, γιατί δεν ξέρεις τι γίνεται !!

θ. Μετά από σχετική καθυστέρηση, έφθασαν στην Ελλάδα τα πρώτα συστήματα του προηγμένου τύπου των βλημάτων Επιφανείας – Αέρος PATRIOT. Η Ελλάς θα αποκτήσει συνολικά έξι μονάδες πυρός με ενδεχομένη προμήθεια δύο ακόμη μονάδων.

ι. Κλιμάκωση της τουρκικής προκλητικότητας παρατηρήθη τον τελευταίο καιρό με «μπαράζ» παραβιάσεων και παραβάσεων, γεγονός το οποίο ανησυχεί ιδιαίτερα την ηγεσία του ΥΕΘΑ.

Λαμβανομένου υπόψιν ότι κάθε πτήση μαχητικού αεροσκάφους εκτιμάται ότι κοστίζει ένα εκατομμύριο δρχ. και δεδομένου ότι η Ελλάς συμβάλλει τα μέγιστα στην.....εκπαίδευση των Τούρκων πιλότων (με δεκάδες αναχαιτίσεις καθημερινά), καλόν θα είναι να ζητηθούν τα αντίστοιχα κονδύλια απότην Ε.Ε. διότι παραβιάζεται ο Κοινός Ευρωπαϊκός Εναέριος Χώρος!!!

ια. Το πράσινο φως από τους Βρετανούς αναμένει η Ελληνική δύναμη προκειμένου να αναχωρήσει για το Αφγανιστάν. Υπενθυμίζεται ότι η δύναμις αποτελείται από 150 άτομα (130 άτομα του Μηχανικού και των Ειδικών Δυνάμεων και 20 Διοικητικής Μερίμνης).

ΚΥΠΡΟΣ

α. Ανταποδοτικό δείπνο στον Τουρκοκύπριο Ντεκτάς στην Λευκωσία παρέθεσε ο Πρόεδρος της Κύπρου. Κατά το δείπνο υπήρξε θετική ανταπόκριση του κατοχικού ηγέτου αναφορικά με τα ανθρωπιστικά θέματα και ιδίως των αγνοουμένων και των εγκλωβισμένων. Ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος της Κύπρου δήλωσε ότι δεν θα υπάρξουν άλλες συναντήσεις πριν από την έναρξη των απευθείας συνομιλιών.

Ο υπό «Βρετανικό δάκτυλο» εισαχθείς επισήμως ως «μεταλλαγμένο προϊόν» όρος «νέος συνεταιρισμός» προλείπει το έδαφος για την εκ περιτροπής προεδρία στη Νήσο. Δεδομένου ότι το δείπνο ήταν ψαρόσουπα και ψάρι ας ελπίσουμε να μη θρηνήσουμε....κάποιον μακαρίτη !

β. Προ του δείπνου Κληρίδη – Ντεκτάς τουρκικά πολεμικά αεροσκάφη παραβίασαν 45 φορές τον εναέριο χώρο της Κύπρου.

γ. Νέα φόρμουλα – μπλόφα για το θέμα εξουσιών φέρεται να προωθεί ο Ντεκτάς στην Τράπεζα των συνομιλιών για την επίλυση του Κυπριακού. Προτείνει λύση στα μέτρα των ελληνικών απαιτήσεων και μεθοδεύει τη διάλυση του νέου κράτους ώστε να επιτύχει αναγνώριση του ψευδοκράτους.

Οι σχεδιαζόμενες διμερείς διαπραγματεύσεις, εκτός του προστατευτικού πλαισίου των αποφάσεων του ΟΗΕ, εγκυμονεί επιπλοκές.....καισαρικής τομής, με όλα τα επακόλουθα.

δ. Στα εγκαίνια του νέου κτιρίου της Πρεσβείας των ΗΠΑ στην κατεχόμενη Λευκωσία, πραγματοποιήθηκε εκδήλωση όπου προσεκλήθησαν ο Ντεκτάς, ο Πρέσβης

της Τουρκίας στα κατεχόμενα, οι «Υπουργοί» της ψευδοκυβερνήσεως και Αρχηγοί ξένων αποστολών.

Η δεξίωση – πρόκληση από ΗΠΑ, αποτελεί κίνηση αναβαθμίσεως του ψευδοκράτους και δεν αποκλείει την «αναγνώριση πραγματικότητας» λαμβανομένου υπόψιν του χρόνου, της ιδιότητας και του αριθμού που παρέστησαν στην δεξίωση.

ε. Ο Αρχηγός των Τουρκικών Ενόπλων Δυνάμεων, ο οποίος πραγματοποίησε επίσκεψη στα κατεχόμενα, απείλησε με «κρίση» σε περίπτωση που δεν γίνει αποδεκτή η τουρκική εισήγηση από την ελληνοκυπριακή πλευρά. Υπό το φως των νέων Τουρκικών απειλών και των φημών για την εκ περιτροπής προεδρία, Κληρίδης και Ντεκτάς συναντήθηκαν εκ νέου σε μια προσπάθεια να εξαντλήσουν τη συζήτηση γύρω από το ακανθώδες θέμα των εξουσιών και αρμοδιοτήτων της κεντρικής κυβερνήσεως και της δομής του κράτους το οποίο θα προκύψει μετά τη λύση.

Η «χημική ισομέρεια» στην κυριαρχία την οποία ισχυρίζονται οι Τούρκοι και Τουρκοκύπριοι για λύση στο Κυπριακό, δυναμιτίζει τη διαδικασία των συνομιλιών προκαλώντας συγχύσεις στην Ελληνοκυπριακή πλευρά. Η μεταφορά όπλων στους Τουρκοκυπρίους από την Άγκυρα, εντάσσεται στις.....άοκνες προσπάθειες προκειμένου να επιλυθεί το Κυπριακό !!

ΤΟΥΡΚΙΑ

α. Έντονη τουρκική δραστηριότητα η οποία εξεδηλώθη με μπαράζ παραβάσεων και παραβιάσεων του FIR Αθηνών και του Ελληνικού Εθνικού Εναερίου Χώρου αντίστοιχα, παρατηρήθη τις τελευταίες ημέρες.

Η μελλοντική ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε., η συμμετοχή της Τουρκίας στον Ευρωστρατό και η αμφισβήτηση των εθνικών συμφερόντων και κυριαρχικών δικαιωμάτων της Ελλάδος στο Αιγαίο, εντάσσονται στη νέα κλιμάκωση των προκλήσεων της Αγκύρας, καθόσον οι «καλοί φίλοι» θα πληρώσουν και τους.....καλούς λογαριασμούς !!

β. Το στρατιωτικό και πολιτικό κατεστημένο της Τουρκίας, μετά από συνεργασία, απεφάνθησαν ότι τα δημοσιεύματα των ελληνικών εφημερίδων είναι αρνητικά έως εχθρικά. Αντίθετα διαπίστωσαν ότι ο Τουρκικός Τύπος είναι άκρως φιλελληνικός !!

Λησμονούν φαίνεται οι «φίλοι μας» την εφαρμοζόμενη αρχή τους, ότι εάν δεν λάβουν πιστοποιητικό θανάτου των άλλων, δεν καταθέτουν τα όπλα με τίποτε.

γ. Το στρατοκρατικό κατεστημένο της Αγκύρας, άρχισε το νέο έτος σχεδιάζοντας νέο κύμα διώξεων εναντίον του πολιτικού Ισλάμ. Η Ε.Ε. προειδοποίησε την Τουρκία ότι η έφεση του τουρκικού κράτους να θέτει εκτός νόμου πολιτικά κόμματα, δυσχεραίνει την ευρωπαϊκή προοπτική της...

Η νέα παγκόσμια σταυροφορία κατά της τρομοκρατίας προσφέρει «δυνατό επιχείρημα» στην Άγκυρα για να συνεχίσει τις διώξεις κατά των πολιτικών ισλαμιστών.

δ. Σε διάβημα διαμαρτυρίας προέβη η Τουρκία, υποστηρίζοντας ότι ελληνικά αεροσκάφη και ελικόπτερα, χρησιμοποιώντας τους διαδρόμους G-18 και R-19, παραβίασαν τον εναέριο χώρο της. Την ίδια στιγμή 25 τουρκικά μαχητικά σημείωναν μαζικές παραβάσεις του FIR Αθηνών και παραβιάσεις του Εθνικού Εναερίου Χώρου της Ελλάδος.

Σκληρό αναμένεται το 2002 για τους υποστηρικτές της ελληνικής μετριοπαθούς πολιτικής καθόσον σύμφωνα με τηναμερικανική πολιτική και όχι μόνον, η Τουρκία, εξακολουθεί να είναι ένα από τα πλέον χρήσιμα «φαβορί» της.

ε. Νέα επίδειξη αδιαλλαξίας επιδεικνύεται από την Άγκυρα καθόσον αρνείται να συνεργασθεί με την Λευκωσία για την ασφάλεια πτήσεων στην ανατολική Μεσόγειο. Την ίδια στάση τηρεί και με τους διεθνείς Οργανισμούς.

Η διαρκής επιβράβευση των προκλήσεων της Αγκύρας αποτελεί συνέπεια των εθνικών υποχρεώσεων, και κατευναστικής πολιτικής, με τις άριστα προετοιμασμένες συκοφαντικές εκστρατείες της Τουρκίας.

στ. Τη στιγμή της επισκέψεως του Έλληνα Πρωθυπουργού στην Ουάσιγκτον, η τουρκική προκλητικότητα με δεκάδες παραβιάσεις του Ελληνικού Εθνικού Εναερίου Χώρου, υπερέβη κάθε προηγούμενο προκαλώντας έντονη ανησυχία και αμηχανία στην ελληνική πλευρά.

Η σημαδεμένη τράπουλα από το Λας Βέγκας με την οποία παίζει η Τουρκία, δεν αποκλείεται να οδηγήσει σε «Λεόντειο Συμφωνία», με «πιέσεις» στο προσκήνιο και εγκώμια στο παρασκήνιο.

ζ. Την ύπαρξη μυστικών διαβουλεύσεων μεταξύ των Υπουργών Εξωτερικών Ελλάδος-Τουρκίας για το status quo στο Αιγαίο απεκάλυψε ο Τούρκος Πρωθυπουργός κατά την επίσημη επίσκεψή του στις ΗΠΑ. Κατά τη συνάντησή του με τον Πρόεδρο των ΗΠΑ, η στάση του υπήρξε «πολύ θετική» επιθυμώντας ειλικρινώς «να εξευρεθεί λύση μεταξύ των δύο χωρών».

Η αναγνώριση από την Ελλάδα στη συμφωνία της Μαδρίτης τον Ιούλιο του 1997, «ζωτικών συμφερόντων» της Αγκύρας στο Αιγαίο, απετέλεσε την «κερκόπορτα» των ορέξεων της Τουρκίας για τα περαιτέρω, καθόσον «η νύχτα βγάζει επισκόπους και η αυγή μητροπολίτες».

η. Η Τουρκία αναμένεται να αποστείλει αρχές Φεβρουαρίου 261 στρατιώτες στην Πολυεθνική Ειρηνευτική δύναμη στο Αφγανιστάν. Και θα αναλάβει τη διοίκηση αυτής όταν η Βρετανία αποσύρει τη δύναμή της στα τέλη Μαρτίου.

θ. Το θέμα της αποστρατικοποίησης της Λήμνου επανέφερε η Άγκυρα, προβαίνοντας δια της διπλωματικής οδού σε διάβημα διαμαρτυρίας προς την Αθήνα για τη χρησιμοποίηση της νήσου από ελληνικά μαχητικά αεροσκάφη, ενώ παράλληλα

αξιώνει την απαγόρευση των πτήσεων των πολεμικών αεροσκαφών από όλα τα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου.

Η ολοκλήρωση της «γκριζοποίησης» του Αιγαίου, υλοποιείται αργά αλλά σταθερά, ώστε να παγιωθεί η «συνδιαχείριση». Ο γλάροι και τα χελιδόνια ευτυχώς θα πετούν ελεύθερα !!

ι. Μεγάλες προσδοκίες έτρεφε ο Τούρκος Πρωθυπουργός και η συνοδεία του (212 μέλη), από την επίσκεψή τους στις ΗΠΑ. Ανεξάρτητα από τις ευχές και υποσχέσεις τις οποίες εισέπραξε από τον Πρόεδρο των ΗΠΑ, πραγματοποιήθηκαν συναντήσεις με περισσότερους οικονομικούς παράγοντες.

Αναμφισβήτητα οι ουσιαστικές συνομιλίες – σε τέτοιου είδους επισκέψεις – και ιδιαίτερα οι μυστικές συμφωνίες δεν δημοσιοποιούνται. Τα πραγματικά αποτελέσματα εμφανίζονται στο μέλλον από τις ακολουθούμενες εξελίξεις. Γι' αυτό «κάλλιο γαϊδουρόδενο παρά γαϊδουρογύρευε»!!

ια. Στρατιωτική συνεργασία συμφώνησαν να εκπονούν Ρώσοι και Τούρκοι, κατά την επίσκεψη του Ρώσου Αρχηγού του Επιτελείου στην Άγκυρα.

ιβ. Η Τουρκία δεν είναι βέβαιο ότι θα αναλάβει τη διοίκηση της Πολυεθνικής Δυνάμεως «ISAF» στην Καμπούλ, εξετίμησε ο Γάλλος ΥΕΘΑ.

ιγ. Σκηνικό Νταβός χωρίς mea culpa στήνεται στην επικείμενη συνάντηση του Τούρκου ΥΠΕΞ με τον Έλληνα ομόλογό του στη Ν. Υόρκη, δεδομένου ότι η Άγκυρα θέλει «αναζήτηση λύσεων» εφ' όλης της ύλης, παρά το γεγονός ότι η Ελλάδα θεωρεί ότι ο διάλογος θα γίνει μόνο για την υφαλοκρηπίδα.

Οι «ιχνηλασίες» ενδέχεται να νομιμοποιήσουν τις απαιτήσεις της Τουρκίας, με κίνδυνο την καθιέρωση διαπραγματευτικών κινήσεων μεταξύ των δύο μερών. Εκτιμάται ότι η Άγκυρα ακολουθώντας την πάγια τακτική της θα κλιμακώσει την ένταση στο Αιγαίο – μη αποκλεισμένων «θερμών» επεισοδίων – με σκοπό νέες αμφισβητήσεις στην περιοχή και να οδηγήσει την Ελλάδα σε δυσχερή θέση και ενδεχομένως τετελεσμένων γεγονότων.

ιδ. Πολεμικό υλικό μετεφέρθη από την Τουρκία στα κατεχόμενα εκτάκτως. Εν τω μεταξύ ο Τούρκος ΥΠΕΞ κατά τη συνάντησή του με τον Δανό ομόλογό του στην Άγκυρα, δήλωσε αισιοδοξία για την έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων της Τουρκίας στην Ε.Ε., ενώ πεποίθησίς του αποτελεί η έναρξη των σχετικών διαδικασιών να γίνουν επί ελληνικής προεδρίας (α' εξάμηνο 2003).

Με το προσφιλέσ σπορ των εκβιασμών και συκοφαντιών, συνεπικουρούμενο και από την «μετριοπαθή» στάση της Ελλάδας, η Τουρκία προσπαθεί να επιτύχει....τετράποντο ! Να ανασύρει από την αδράνεια τις ενταξιακές διαπραγματεύσεις, να φέρει προσκόμματα και αναβολή στην ένταξη της Κύπρου, να οδηγήσει στην επίλυση του Κυπριακού σύμφωνα με τις αρέσκειες της και να παραπέμψει όλες τις διεκδικήσεις της στην Χάγη. Απλώνε τα πόδια σου μέχρι εκεί που φθάνει τα πάπλωμα, διαφορετικά υπάρχει καιΠροκρούστης !!!

ιε. Αλλαγή επωνυμίας στον πολιτικό προσανατολισμό του ανακοίνωσε το Εργατικό Κόμμα του Κουρδιστάν, ΡΚΚ, με αναστολή των οργανωτικών δραστηριοτήτων του στην Τουρκία και τις χώρες της Ε.Ε., χωρίς να αποκλείσει το ενδεχόμενο επανενάρξεως του ενόπλου αγώνος εάν δεν ικανοποιηθούν τα πολιτισμικά αιτήματα των Κούρδων, και ιδιαίτερα τη χρήση της γλώσσας, προοπτική την οποία απέκλεισε κατηγορηματικά εκ νέου ο Τούρκος Πρωθυπουργός με το επιχείρημα ότι «υπεσκάπτετο η ενότητα της χώρας».

ΒΑΛΚΑΝΙΑ

α. Το νοσοκομείο του Αργυροκάστρου, το οποίο επεσκέφθη ο Έλληνας ΥΕΘΑ και κατασκευάστηκε με κονδύλια του Ελληνικού Υπουργείου Αμύνης, ε χαρακτηρίσθη ως «δείγμα βοήθειας που παρέχει η Ελλάδα στην Αλβανία».

Και ως δείγματα συνδρομής της Αλβανίας προς την Ελλάδα αποτελούν οι συνεχείς διώξεις των Βορειοηπειρωτών για την απομείωση της ελληνικής μειονότητας από την πολύπαθη περιοχή, οι βλεδυρές επιδιώξεις της γείτονος για την «Τσαμουριά», καθώς και οι παράλογες απαιτήσεις, και οι απαιτήσεις, των Αλβανών λαθρομεταναστών.

β. Σοβαρή πολιτική κρίση απειλεί την διαταραγμένη συνοχή της κυβερνητικής συμμαχίας στη Γ/Β με τον Πρωθυπουργό και τον Πρόεδρο της χώρας να εισέρχονται σε ευθεία αντιπαράθεση. Παράλληλα ο Πρόεδρος της Γαλλίας πραγματοποίησε επίσκεψη στο Βελιγράδι απευθύνοντας έκκληση για παραμερισμό των διαφορών με το Μαυροβούνιο.

Τις φυγόκεντρες δυνάμεις του ομόσπονδου κρατιδίου του Μαυροβουνίου προσπαθεί η Ε.Ε. να εξουδετερώσει, προς αποφυγή δημιουργίας περαιτέρω αλυσιδωτών αντιδράσεων. Και την Γ/Β διέλυσε ολιμενάρχης της Κοζάνης !!

γ. «Πρωταθλητές» στη διακίνηση ναρκωτικών στην Ευρώπη αναδεικνύονται οι Αλβανοί, σύμφωνα με δηλώσεις του Ελβετού Γενικού Εισαγγελέως.

Οι Αλβανοί διεκδικούν πολλά ρεκόρ με κυριότερο την αναξιοπιστία.

δ. Με πρόταση της «μη κυβερνητικής» αμερικανοκινήτου οργανώσεως «Διεθνούς Ομάδος Κρίσεων» (Κατ' άλλους «Δώστα όλα Κώστα»), το θέμα του ονόματος των Σκοπίων βαίνει προς το «Ρεπούμπλικα Μασεντόνια» στην ιλλυρική γραφή και χρησιμοποίηση κατ' εξαίρεσιν από την Ελλάδα του ονόματος «Άνω Μακεδονία». Σημειώνεται ότι μέλη της ως άνω οργανώσεως είναι οι Σόρος, Ζακ Ντελόρ, Μόρτον Αμπράμοβιτς, Μάρτιν Αχτισάρι, Ουέσλι Κλάρκ και τελευταίως έχουν προστεθεί οιΔαρείος, Ξέρξης, Κιουταχής, Ιμπραήμ κ.α.

Η τακτική της «αγοράς χρόνου» έχει εξαντλήσει τα όριά της για την Ελλάδα, η διπλωματία της οποίας εκτιμάται ότι θα ευρεθεί προ οδυνηρού εθνικού αδιεξόδου,

προκειμένου να υλοποιηθούν τα σενάρια της προαναφερθείσης ομάδος και των υψηλών υποστηρικτών της.

ε. Έτοιμοι να επαναρχίσουν τις επιθέσεις στα Σκόπια δηλώνουν οι αλβανοί αντάρτες του εθνικού απελευθερωτικού στρατού, εφόσον οι κυβερνητικές δυνάμεις αρχίσουν στρατιωτικές επιχειρήσεις εναντίον τους.

Η αυτονόμηση της αλβανικής πλευράς των Σκοπίων συνδυαζόμενη με την μελλοντική ονομασία του υπόψιν κράτους και τις επικρατούσες τάσεις στην περιοχή – συννεπικουρούμενη και από έξωθεν παράγοντες -, αποτελεί ενδεχομένως τη χρυσή ευκαιρία της δημιουργίας δευτέρου αλβανικού κράτους με το Κόσσοβο και στη συνέχεια της Μεγάλης Αλβανίας.

στ. Νέος Πρωθυπουργός στην Αλβανία εξελέγη από τη Γενική Διοικητική Επιτροπή του κυβερνώντος Σοσιαλιστικού Κόμματος, ο Παντελί Μάϊκο.

ζ. Συμβιβασμός με Σόφια αναμένεται, στα ποσοστά συμμετοχής του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη σε 34% (Ρωσία), 33% (Ελλάς) και 33% (Βουλγαρία), σε σχέση με τα προταθέντα 41,39 και 20 αντίστοιχα. Ταυτόχρονα οι ΗΠΑ εξακολουθούν να υποστηρίζουν, για στρατιωτικούς λόγους, τον αγωγό Μπακού-Τσεϊχάν, και να παραμένουν εχθρικές προς το προαναφερθέν σχέδιο.

Τα στρατηγικά ενδιαφέροντα της Μόσχας εστιάζονται προφανώς στον αγωγό Μπουργκάς – Αλεξανδρούπολη, λαμβανομένου υπόψιν ότι το αμερικανοτουρκικό σχέδιο Μπακού-Τσεϊχάν λόγω υψηλού κόστους δεν θα ευοδωθεί. Παράλληλα η Τουρκία ως κλειδοκράτορας των Στενών, επιδίδεται σε σχετικές απειλές.

η. Κατά την επίσκεψή του στα Σκόπια, ο Γ.Γ. του ΝΑΤΟ, ζήτησε την προκήρυξη πρόωρων εκλογών στη χώρα και την αμνήστευση του UCK, ως μέτρα για την εδραίωση της σταθερότητας και ειρήνης στην περιοχή.

ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

α. Στο αίμα επνίγη και η νέα συμφωνία για την εκεχειρία στην Παλαιστίνη. Οι απειλές της «Χαμάς» περί «κλιμακώσεως του αγώνος με χημικό πόλεμο», εντείνουν τις ανησυχίες, ενώ τα σενάρια περί διαδοχής του Αραφάτ αναζωπυρώνονται.

Η ατμόσφαιρα αρχίζει να γίνεται λιαν ομιγλώδης με τις απειλές της «Χαμάς». Με την προσυπογραφή των ΗΠΑ και ΕΕ υλοποιήσεως στην παρούσα φάση της σκληρής γραμμής του Ισραήλ το ερώτημα το οποίο επανέρχεται είναι τι θα γίνει εάν ο Αραφάτ τεθεί εκτός σκηνής.

β. Γενικεύεται ο πόλεμος στη Μ.Ανατολή με τα Ισραηλινά στρατεύματα να οργάνουν τη Δυτική Όχθη και την Λωρίδα της Γάζας για την ανεύρεση τρομοκρατών και οπλοστασίων. Η εμμονή του Ισραηλινού Πρωθυπουργού, έχει μετατρέψει τα μεμονωμένα επεισόδια σε γενικευμένη σύρραξη.

Την λανθασμένη κίνηση των Ισραηλινών εκτιμάται ότι αναμένει ο εγκλωβισμένος Παλαιστίνιος ηγέτης, η οποία πιθανόν να προκαλέσει παγκόσμια κατακραυγή.

γ. Παρέμβαση στο μεσανατολικό έκανε ο Τούρκος Πρωθυπουργός υπέρ του Αραφάτ, χαρακτηρίζοντας την κατάσταση ισοδύναμη με πόλεμο.

δ. Σε έκκληση για κατάπαυση του πυρός προέβη ο Αραφάτ. Οι οργανώσεις Χαμάς και Τζιχάντ αμφισβητούν τον Παλαιστίνιο ηγέτη αρνούμενοι να τον υπακούσουν. Παράλληλα εσημειώθη Ισραηλινοπαλαιστινιακή προσέγγιση σε ανώτατο επίπεδο καθώς ο ΥΠΕΞ του Ισραήλ δήλωσε ότι ο Αραφάτ δεν είναι εχθρός των Ισραηλινών και παραμένει ο σημαντικότερος εταίρος τους.

Παρά τα προαναφερθέντα, πολεμική ατμόσφαιρα επεκράτησε τις ημέρες των Χριστουγέννων, με την απαγόρευση των Ισραηλινών για μετάβαση του Αραφάτ στην Βηθλεέμ. Διαπιστώνεται ότι δεν υπάρχει επαρκής φωτισμός στα υπόγεια μαγειρεία της διπλωματίας, ώστε να εξευρεθεί η συνταγή της λύσεως του Παλαιστινιακού η οποία κατά τα φαινόμενα θα καθυστερήσει και επιβεβαιώνει τις Κασσάνδρες για το τέντωμα του σχοινού.

ε. Η έκκληση του Αραφάτ για τερματισμό των επιθέσεων της Χαμάς και Τζιχάντ βρίσκει απήχηση στους κόλπους των Παλαιστίνιων.

στ. Ο Αρχηγός της Ισραηλινής «Μοσάντ» υπεστήριξε ότι το Ιράν συνεχίζει τις προσπάθειες κατασκευής πυρηνικών και άλλων μη συμβατικών όπλων, παρά το γεγονός το οποίο δεν απέκλεισε το Ιράν να τα βρει με τη χώρα του κάποτε.

ζ. Η Ρωσία προειδοποίησε τις ΗΠΑ να μη πλήξουν το Ιράκ στην επομένη φάση του πολέμου κατά της τρομοκρατίας. Το παραπάνω ενδεχόμενο προκαλεί εντονότατη ανησυχία στην Τουρκία, καθώς μια τέτοια εξέλιξη ενδέχεται να οδηγήσει στη δημιουργία ανεξαρτήτου Κουρδικού κράτους στο Βόρειο Ιράκ. Παράλληλα ο Σαντάμ διαμνηύει ότι το Ιράκ είναι πανέτοιμο να αντιμετωπίσει οιαδήποτε αμερικανική επίθεση.

Η Τουρκία εμβαθύνει στις συνέπειες για τα εθνικά της συμφέροντα, καθόσον η δημιουργία ενός τέτοιου κράτους θα προκαλέσει αναπόφευκτα επέκταση στις νοτιοανατολικές περιοχές της όπου υπάρχει πολυάριθμος κουρδικός πληθυσμός.

η. Με την άφιξη του Αμερικανού απεσταλμένου Ζίνι στη Μέση Ανατολή και σε κίνηση καλής θελήσεως, ο Ισραηλινός στρατός απέσυρε τις δυνάμεις του από μερικές περιοχές της Δυτικής Όχθης. Παράλληλα η οργάνωση «Τζιχάντ» δυναμιτίζει τις προσπάθειες καταπαύσεως του πυρός η οποία είναι έτοιμη για νέα κτυπήματα. Ο Πρόεδρος των ΗΠΑ κάλεσε τον Αραφάτ να αποκηρύξει την τρομοκρατία ενώ ο επικεφαλής της αμερικανικής διπλωματίας ζήτησε από τον Έλληνα ΥΠΕΞ τη μεσολάβησή του στο Μεσανατολικό ζήτημα.

Η Μέση Ανατολή υποδέχεται φλεγόμενη το νέο έτος με την κρίση στις σχέσεις Ισραήλ-Παλαιστίνιων να κλιμακώνεται, τον Ισραηλινό Πρωθυπουργό να αψηφά τις διεθνείς επικρίσεις και την Ουάσινγκτον να εκφράζει – ως συνήθως – τη λύπη της.

ζ. Με αγώνα μέχρις εσχάτων για την ίδρυση του Παλαιστινιακού κράτους με πρωτεύουσα την Ιερουσαλήμ, απήντησε ο Αραφάτ στην Ισραηλινή επιχείρηση «διαλύσεως της Παλαιστινιακής αρχής». Επείγουσα σύγκλιση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ ζήτησε η Παλαιστινιακή Αρχή προκειμένου να αποκλιμακωθεί η ένταση. Παράλληλα η μεσολαβητική προσπάθεια της Ε.Ε. προσέκρουσε στο νέο λουτρό αίματος και τις Ισραηλινές απειλές για πιο βίαια αντίποινα.

Το τελευταίο κύμα των σκληρών αντιποίνων από το Ισραήλ ανέβασε επικίνδυνα τους τόνους στην περιοχή. Η ειρηνευτική διαδικασία έχει περιέλθει σε πλήρες αδιέξοδο και απαιτείται έξωθεν επέμβαση για να αποτραπούν χειρότερες καταστάσεις. Η τακτική «οδόντα αντί...οφθαλμού» και αντίστροφα δεν αποδίδει.

η. Στην Ουάσιγκτον μεταβαίνει ο Ισραηλινός Πρωθυπουργός όπου πνέει φιλοϊσραηλινός άνεμος, ο οποίος εντείνει τις αντιδράσεις στην Ευρώπη. Με την πλέον σκληρή, μέχρι σήμερα, γλώσσα, ο Αμερικανός ΥΠΕΞ κάλεσε ανοικτά τον Παλαιστίνιο ηγέτη να επιλέξει μεταξύ ειρήνης και τρομοκρατίας.

Στην άτεγκτη γραμμή του Ισραηλινού Πρωθυπουργού συμπλέει και η Ουάσιγκτον, παρά τη συνεργασία με την Παλαιστινιακή Αρχή – η οποία είναι άγνωστο που θα καταλήξει – και τις έντονες αντιδράσεις της Ε.Ε. για τη στάση των ΗΠΑ υπέρ του Ισραήλ.

θ. Το Ιράκ ανακοίνωσε ότι προτίθεται σύντομα να ανοίξει την Πρεσβεία στην Ελβετία – παρέμενε κλειστή 11 χρόνια -. Παράλληλα ενεργοποίησε τις πτήσεις προς Τεχεράνη, εδέχθη διάλογο «άνευ όρων» με τον Γ. Γ. του ΟΗΕ, ανεγνώρισε την εθνική κυριαρχία του Κουβέιτ και προσέγγισε την Ισπανία προκειμένου να ανοίξει διάλογο με την Ε.Ε.

Με τις παραπάνω κινήσεις το Ιράκ διαφοροποιείται από την μέχρι τούδε στάση του, καθορίζοντας νέα στρατηγική αναζητώντας εναγωνίως «συμμάχους» προκειμένου να αποδυναμωθούν οι συνεχώς αυξανόμενες απειλές των ΗΠΑ και οι προειδοποιήσεις από την Τουρκία για ενδεχόμενο πόλεμο.

ι. Περισσότεροι από 110 έφεδροι στρατιώτες του εβραϊκού κράτους, επικαλούμενοι ανθρωπιστικούς και ηθικούς λόγους αρνούνται να υπηρετήσουν εφεξής στα αιματοβαμμένα εδάφη της Δυτικής Όχθης και της Λωρίδας της Γάζας. Η παραπάνω ενέργεια διχάζει την κοινή γνώμη στο Ισραήλ και η κυβέρνηση αφήνει αιχμές για πολιτικά κίνητρα και παρασκηνιακές μεθοδεύσεις.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

α. Δυσμενές περιβάλλον έχει δημιουργηθεί στην Ε.Ε. έναντι των ελληνικών θέσεων για τον Ευρωστρατό.

Με τις διαβουλεύσεις Ουάσιγκτον-Αγκύρας-Λονδίνου, προέκυψε άτυπο κείμενο το οποίο ισοδυναμεί με αμερικανικό «βέτο» - περισσότερο πιθανό από το ελληνικό – και η ενδεχομένη αναβολή προς το παρόν αποτελεί την πλέον ανώδυνη λύση. Ο

πριονισμός του Ευρωστρατού με επέμβαση έξωθεν δημιουργεί επικίνδυνα προηγούμενα.

β. Στο στόχαστρο της Γερμανικής Κυβερνήσεως ευρίσκονται οι εκπρόσωποι του τουρκικού ισλαμικού φονταμενταλισμού, στο πλαίσιο εκστρατείας κατά της τρομοκρατίας.

γ. Σε πολιτικό επίπεδο, τα συζητηθέντα θέματα στη Σύνοδο Κορυφής της Ε.Ε. του Λάακεν ήσαν, η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ειρηνευτική Δύναμη στο Αφγανιστάν, τα δυτικά Βαλκάνια, ο νέος Πανευρωπαϊκός τρομονόμος, η μετανάστευση και η προετοιμασία της νέας διακυβερνητικής.

δ. Στο στόχαστρο του Βρετανικού περιοδικού "ECONOMIST" ευρίσκεται η Ελλάδα, καθώς εκτιμά ότι ενδέχεται να καθυστερήσει τη διεύρυνση της Ε.Ε. με βέτο, σε περίπτωση που δεν ενταχθεί η Ελληνοκυπριακή πλευρά.

Το επίμαχο άρθρο εκτιμάται ότι αντανακλά την πολιτική της Βρετανίας, η οποία αφ' ενός δεν επιθυμεί την ένταξη της Κύπρου – η οποία ενδέχεται να σκληρύνει τις διαπραγματεύσεις των δύο μερών της νήσου – και αφ' ετέρου να συνδράμει της Τουρκία – λόγω «γεωγραφικής θέσεως» και «εθνικών συμφερόντων ασφαλείας» – στη διαμόρφωση αποφάσεων της .Ε.Ε στο θέμα του Ευρωστρατού, παρά την απορριπτική θέση που επικρατεί στους κόλπους της Ενώσεως.

ε. Διεθνώς ύποπτη για διευκόλυνση του λαθρεμπορίου τσιγάρων έχει καταστεί η Κύπρος, δεδομένου ότι Ολλανδός Ευρωβουλευτής δεν ψήφισε την σχετική έκθεση της Ε.Ε. για το Κυπριακό και τη σκυτάλη πήρε και ο Υφυπουργός Εσωτερικών της Ιταλίας ο οποίος εισηγείται τον αποκλεισμό της Μεγαλονήσου από τη διεύρυνση της Ε.Ε.

στ. Η πρώτη πρωτοβουλία που αναλαμβάνει η Ισπανική Προεδρία είναι η επανεξέταση της εταιρικής σχέσεως της Τουρκίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με έγγραφο της Ελληνικής Πρεσβείας στη Μαδρίτη, η Ισπανική Προεδρία συμμαρτίζεται πλήρως τις τουρκικές θέσεις, αποδεχομένη το Αμερικανο-βρετανικό κείμενο για τον Ευρωστρατό, βάσει του οποίου εξαιρείται από την ευρωπαϊκή άμυνα το Αιγαίο και η Κύπρος.

Εξελίξεις προοιωνίζονται στην Ε.Ε. σε ό,τι αφορά στην ένταξη της Κύπρου, το Κυπριακό και στις Ελληνοτουρκικές σχέσεις. Παράλληλα η ανάμειξη της Ε.Ε. στο Αφγανιστάν κατέδειξε την συγκεκριμένη και δύσκολως εφαρμόσιμη συγκρότηση και δράση του Ευρωστρατού.

ζ. Τη διεύρυνση της Ε.Ε., αλλαγές στο καταστατικό των βουλευτών και τροποποιήσεις στον τρόπο λειτουργίας του Κοινοβουλίου, έθεσε ως προτεραιότητες της θητείας του ο εκλεγείς νέος Πρόεδρος του Σώματος Ιρλανδός Πατ Κοξ.

Η.Π.Α.

α. Ο αμερικανός Ταλιμπάν αποκάλυψε ότι η Αλ Κάϊντα έχει προγραμματίσει την ολοκληρωτική καταστροφή των ΗΠΑ στις επόμενες – μετά το ραμαζάνι – εβδομάδες που θα πραγματοποιηθούν με όπλα μαζικής καταστροφής. Υψηλόβαθμα στελέχη του Πενταγώνου και CIA δεν δείχνουν ιδιαίτερα θορυβημένα από τις παραπάνω αποκαλύψεις.

β. Η Ουάσιγκτον εξεδήλωσε την πρόθεσή της να αποχωρήσει μονομερώς από τη Συνθήκη του 1972 για τους αντιβαλλιστικούς πυραύλους (ABM), ισχυριζόμενη ότι εγράφη «σε μια διαφορετική εποχή για ένα διαφορετικό εχθρό».

Με την «αφαίρεση» της δικλίδας ασφαλείας για τον έλεγχο των εξοπλισμών, (START I και START II), η Ρωσία απελευθερώνεται προκειμένου να πολλαπλασιάσει τα πυρηνικά της. Η νέα κούρσα εξοπλισμών λίαν υψηλής τεχνολογίας εκτιμάται ότι θα επηρεάσει και τις διαθέτουσες όπλα μαζικής καταστροφής ασιατικές χώρες (Κίνα, Πακιστάν, Ινδία), ενώ παρασκηνιακά δεν αποκλείεται να εισέλθουν και άλλες στο κλαμπ του τρόμου και της συμφοράς.

γ. Η αστερόεσσα κυμάτισε στον ιστό της Αμερικανικής Πρεσβείας στην Καμπούλ, μετά από 12 χρόνια, καθώς οι ΗΠΑ επανεγκατέστησαν τη διπλωματική τους αποστολή, εν όψει της αναλήψεως των καθηκόντων της νέας Αφγανικής Κυβερνήσεως. Παράλληλα επαναλειτούργησαν και οι λοιπές Πρεσβείες των χωρών οι οποίες είχαν συνάψει διπλωματικές σχέσεις με το Αφγανιστάν.

δ. Οι ΗΠΑ ακύρωσαν άσκηση στη Λέρο επικαλούμενοι τη συνθήκη των Παρισίων και θέτοντας θέμα αποστρατικοποίησης της νήσου.

Είναι η πρώτη φορά κατά την οποία η Αμερικανοί υιοθετούν επισήμως τις διεκδικήσεις της Αγκύρας εις βάρος των κυριαρχικών δικαιωμάτων της Ελλάδος και εντάσσουν ακόμη ένα νησί στις «γκρίζες ζώνες» των Τούρκων. Αρχίζει να δημιουργείται αργά αλλά σταθερά μια "Buffer" ζώνη η οποία προφανώς εξυπηρετεί και τα συμφέροντα του μεγάλου συμμάχου της Ελλάδος.

ε. Στη δίνη της χρεοκοπίας του ενεργειακού γίγαντος «Ενρον» ευρίσκεται η Κυβέρνηση Μπους, καθόσον η υπόψη εταιρία είχε χρηματοδοτήσει τους Ρεπουμπλικάνους.

στ. Σε έντονη κριτική στο τηλεοπτικό δίκτυο CBS για την πολύκροτη δυσφημιστική εκστρατεία κατά της Ελλάδος, προέβη ο πρώην Πρέσβης στην Αθήνα Ρόμπερτ Κίλι. Σε επιστολή του υπερασπίζεται την αντιτρομοκρατική πολιτική της Ελληνικής Κυβερνήσεως και καλεί τους ιθύνοντες να ζητήσουν συγγνώμη.

Την έντονη αντίδραση του πολιτικού κόσμου στις διατυπωθείσες για το επίμαχο θέμα αιτιάσεις του πρώην Πρέσβη των ΗΠΑ στην Αθήνα Τόμας Μάιλς, ακολούθησε η γενναία απάντηση στο CBS από τον πρώην Πρέσβη των ΗΠΑ Κίλι για την δυσφήμιση της Ελλάδος. Τα πληρωμένα δημοσιεύματα και οι εκπομπές εξυφαίνουν δολοπλοκία εις βάρος της Ελλάδος η οποία ουδέποτε θα σταματήσει.

ζ. Οι περισσότεροι κρατούμενοι Ταλιμπάν από τους Αμερικανούς στη Βάση Γκουαντανάμο της Κούβας, πρόκειται να σταλούν στην πατρίδα τους χωρίς να τους απαγγελθεί κατηγορία.

Η άρνηση χαρακτηρισμού των κρατουμένων ως αιχμαλώτων πολέμου και η μετονομασία τους σε «παρανόμους μαχητές», αποτρέπει την υπαγωγή τους στις διατάξεις της συμβάσεως της Γενεύης, γεγονός το οποίο εξυπηρετεί την Ουάσιγκτον για περαιτέρω χειρισμό του θέματος.

η. Το Πεντάγωνο έδωσε στη δημοσιότητα στοιχεία σύμφωνα με τα οποία οι χώρες Ιράκ, Ιράν και Β. Κορέα αποτελούν κίνδυνο για τις ΗΠΑ. Παράλληλα νέο σενάριο κυκλοφορεί τελευταία για την αόρατη απειλή της βιοτρομοκρατίας με επόμενο στόχο την κτηνοτροφία. Έντονες υπήρξαν οι αντιδράσεις από Κίνα, Ιαπωνία και Ν. Κορέα στις δηλώσεις του Αμερικανού Προέδρου για τους «νέους εχθρούς».

ΡΩΣΙΑ

α. Τα μέλη του ΝΑΤΟ και η Ρωσία υιοθέτησαν νέο πλαίσιο στενοτέρας συνεργασίας για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και τη διάδοση των εξοπλισμών με τη δημιουργία κοινού συμβουλίου, στο οποίο θα επιλύονται προβλήματα κοινού ενδιαφέροντος από την αντιμετώπιση εκτάκτων καταστάσεων μέχρι την αντιπυραυλική ασπίδα.

Με τις κινήσεις του Πούτιν στη διεθνή σκακιέρα, επιβεβαιώνεται το γεγονός ότι «οι χώρες δεν έχουν μόνο φίλους και εχθρούς, αλλά και μόνιμα συμφέροντα».

β. Χείρα βοήθειας έτεινε η Ρωσία στη Βουλγαρία προκειμένου να παρατείνει την εκμετάλλευση των δύο από τους τέσσερις αντιδραστήρες της πυρηνικής μονάδας του Κοζλοντούι παρά το γεγονός ότι η Ε.Ε. επιθυμεί να κλείσουν όλοι πριν το 2006.

Παράλληλα με την τεχνική υποστήριξη της Ρωσίας, μια θερμή παράκληση στον Θεούλη δεν θα έβλαπτε !

γ. Πρόσκληση στους ηγέτες της Ε.Ε. απηύθυνε ο Ρώσος Πρόεδρος για την επομένη σύνοδο κορυφής Ε.Ε.-Ρωσίας το 2003 η οποία θα πραγματοποιηθεί στην Πετρούπολη.

ΑΣΙΑ

α. Χρόνο προσπαθούν να κερδίσουν οι μαχητές της Αλ Κάιντα οι οποίοι ευρίσκονται εγκλωβισμένοι στην Τόρα Μπόρα, ενώ οι αμερικανικές δυνάμεις παραμένουν προσηλωμένες στον κύριο στόχο τους που είναι η σύλληψη ή δολοφονία του Λάντεν.

β. Ένας από τους βασικότερους στόχους των αμερικανών, προκειμένου εκμηδενισθεί η οικονομική στήριξη της Αλ Κάιντα, είναι ο τερματισμός της καλλιέργειας του οπίου και η διοχέτευση στις μεγάλες αγορές της Δύσεως. Επισημαίνεται ότι το εμπόριο

ναρκωτικών από το Αφγανιστάν αναλογεί στο 75% περίπου της παγκοσμίου παραγωγής ηρωίνης ενώ πέρυσι υπολογίζεται ότι εξήγαγε άνω των 140 τόνων κατεργασμένης ηρωίνης.

Δισεπίλυτο πρόβλημα καλούνται να διευθετήσουν οι αμερικανοί, καθώς η ανατροπή ευαίσθητων ισορροπιών αποτελεί δύσκολη εξίσωση, συνδυαζόμενη και με την παράμετρο των ρουμπινιών που παράγει η χώρα, αποτελούσαν τον κύριο τροφοδότη για την προμήθεια αναλόγου οπλισμού.

γ. Μεταβατική Κυβέρνηση – υπό τις ευλογίες της Δύσεως και Ανατολής – εξαμήνου διάρκειας, ανέλαβε στο Αφγανιστάν. Παράλληλα άφαντοι παραμένουν οι ηγέτες της Αλ Κάϊντα.

δ. Έντονη ανησυχία προκαλείται στη διεθνή κοινότητα από την κλιμακούμενη ένταση μεταξύ Ινδίας και Πακιστάν οι οποίες ενίσχυσαν τις ένοπλες δυνάμεις τους στη διαφιλονικούμενη περιοχή του Κασμίρ. Η ανησυχία εντείνεται από το γεγονός ότι και οι δύο χώρες διαθέτουν πυρηνικά όπλα.

Με την τακτική «οφθαλμός αντί οφθαλμού» προσπαθούν να εξασφαλίσουν προβαδίσματα στη διένεξή τους για το Κασμίρ.

ε. Βιντεοσκοπημένο μήνυμα απέστειλε ο Λάντεν στο οποίο υποστηρίζεται ότι στόχος της Αλ Κάϊντα είναι να εμποδίσει τις ΗΠΑ να υποστηρίξουν το Ισραήλ.

Ένας κουρασμένος μαχητής – ο οποίος έχει αρχίσει να αμφιβάλλει για τη «σοφία» των πράξεών του – ενεφανίσθη στην τηλεόραση, θέλοντας να διαμεύσει τις αυξανόμενες φήμες για τον «Σεΐχη του Τρόμου».

στ. Την επίτευξη συμφωνίας για την ανάπτυξη διεθνούς δυνάμεως συνδρομής ανακοίνωσε ο Υπουργός Εξωτερικών του Αφγανιστάν, η οποία προβλέπει την ανάπτυξη 3.000 στρατιωτών της Ειρηνευτικής Δύναμης του ΟΗΕ, για την τήρηση ασφαλείας στη χώρα. Η ανάπτυξη θα έχει ολοκληρωθεί εντός του μηνός Φεβρουαρίου.

ζ. Συνεχίζονται οι εχθροπραξίες μεταξύ Ινδίας-Πακιστάν για το Κασμίρ και κορυφώνεται η αγωνία. Οι κινήσεις των δύο αντιπάλων δείχνουν ότι η μεγάλη αναμέτρηση πλησιάζει.

Ο πόλεμος στο Κασμίρ έχει αρχίσει προ πολλού. Ετοιμάζεται «νέο Αφγανιστάν», παρά το διάγγελμα του Πακιστανού ηγέτου με το οποίο εδεδεσμεύθη να κηρύξει τον πόλεμο κατά του ισλαμικού εξτρεμισμού ;

η. Αγώνα δρόμου αρχίζει η μεταβατική Κυβέρνηση του Αφγανιστάν, για να επισπεύσει τις διαδικασίες για την ανοικοδόμηση της χώρας. Ο μεταβατικός Πρωθυπουργός ζητά από τους διεθνείς δωρητές βοήθεια ύψους 45 δις. δολαρίων προκειμένου να ορθοποδήσει η πολύπαθη χώρα του.

Λαμβανομένου υπόψιν του τεραστίου κόστους των ΗΠΑ στον υπόψη πόλεμο, και δεδομένης της υποσχέσεως για βοήθεια από ισχυρά κράτη, εκτιμάται ότι η

Ουάσιγκτον «θα καθίσει στα θεωρεία» της επικείμενης συναντήσεως στο Τόκιο και θα αφήσει τους συμμάχους να πληρώσουν «τα σπασμένα» για την ανοικοδόμηση του Αφγανιστάν.

θ. Το ενδεχόμενο πολεμικής συγκρούσεως Πακιστάν-Ινδίας απομακρύνεται, μετά από επίσκεψη του Αμερικανού ΥΠΕΞ στην περιοχή, με δέσμευση από πλευράς Ινδίας για την εξεύρεση διπλωματικής λύσεως.

ι. Την αναγκαιότητα δημιουργίας ενός τακτικού Αφγανικού στρατού, το ταχύτερο δυνατό, αποδεικνύουν οι πρόσφατες συγκρούσεις μεταξύ αντιπάλων ομάδων, δήλωσε ο επικεφαλής της προσωρινής Κυβερνήσεως.

FOREIGNER'S BRIEFING

***The limitation clearance of the Military expenditure in Greece.** by G. Zompanakis, page 3

The purpose of this work is to define whether military expenditure in Greece and Cyprus can be sustainable after the application of the uniform defense region doctrine. The race on armaments in which Greece and Cyprus are involved against Turkey inflict uncontrollable burden to the economies of the two allied states. A fair course on armaments could be the consequent accomplishing of the armaments program .

***The utilization of the retired Officers.** by professor R. Fakiolas, page 7

The qualifications of the Officers, as well as their early age of retirement are issues to be examined by the state, so to exploit all the advantages of this particular class of society for advanced productivity and ensured development in our modern times.

***Aegean sea or the believers of mother country never betray her.** by Commodore ret. A.Kakaras, page 10

The issues concerning the status of the Aegean sea, do not "slide" as it is usually said (even for Cyprus) towards a situation for us unfavorable. They are consciously driven with a certain and firm policy by the today and the previous governments. This policy is dangerous and far from patriotic. Greek people need to be alerted, so to express their will the right moment.

***B' International Congress "Strategy 2001".** General conclusions by L.Gen. ret. Christos Moustakis, page 12

The international environment goes through and develops apace, dynamically and out of any ponders within risks that could be converted into threats, especially after the September 11 attack. Our country faces manifold hard to discern and transforming threats that can present directly or indirectly but surely existing. Yet the main threat comes from Turkey.

***Military. Is it a scientifically proven profession or not?** by Air Marshal ret. S. Skliris, page 14

In the individual system of values, the group demands and the social concept almost never coexist in full harmony. This is what influences the military professionalism.

***Greek Police and how it is coping with the Greek society and state.** by M. Gen. Police ret. Panayiotis Laggaris, page 18

The Police, in order to accomplish its mission, needs the cooperation of the civilians. The struggle against crime is not only an issue, that has to be carried out by only the Police. The whole of society must work to create the conditions for a safer environment, where development is the aim to be achieved.